

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 345



Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

60. évfolyam

2017. december 27.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2394 rendelete (2017. december 12.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok végrehajtásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről és a 2006/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾ 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2395 rendelete (2017. december 12.) az 575/2013/EU rendeletnek az IFRS 9 nemzetközi pénzügyi beszámolási standard bevezetése által a szavatolótőkére gyakorolt hatás enyhítésére, valamint egyes, a közszektorral szembeni, bármely tagállam pénznemében denominált kitettségek nagykockázat-vállalásként való kezelésére szolgáló átmeneti intézkedések tekintetében történő módosításáról ⁽¹⁾ 27
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2396 rendelete (2017. december 13.) az 1316/2013/EU és az (EU) 2015/1017 rendeletnek az Európai Stratégiai Beruházási Alap időbeli hatályának meghosszabbítása, továbbá az említett alapot és az Európai Beruházási Tanácsadó Platformot érintő technikai javítások bevezetése tekintetében történő módosításáról 34

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2397 irányelve (2017. december 12.) a belvízi hajózásban szükséges szakmai képesítések elismeréséről, valamint a 91/672/EGK és a 96/50/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾ 53

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2398 irányelve (2017. december 12.) a munkájuk során rákkeltő anyagokkal és mutagénekkel kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló 2004/37/EK irányelv módosításáról ⁽¹⁾ 87
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2399 irányelve (2017. december 12.) a 2014/59/EU irányelvnek a fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok kielégítési sorrendben elfoglalt helye tekintetében történő módosításáról 96

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2017/2394 RENDELETE

(2017. december 12.)

a fogyasztóvédelmi jogszabályok végrehajtásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről és a 2006/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ összehangolt szabályokat és eljárásokat állapít meg, hogy megkönnyítse az olyan nemzeti hatóságok közötti együttműködést, amelyek a határokon átnyúló fogyasztóvédelmi jogszabályok végrehajtásáért felelősek. A 2006/2004/EK rendelet 21a. cikke előírja a rendelet hatékonyságának és működési mechanizmusainak értékelését. Az említett értékelés folyamán a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a 2006/2004/EK rendelet nem elégséges ahhoz, hogy hatékonyan kezelje az egységes piacból, így többek között a digitális egységes piacból származó végrehajtási kihívásokat.
- (2) A Bizottság 2015. május 6-i, „Az európai digitális egységes piaci stratégia” című közleményében a fogyasztói bizalom növelésének szükségességét a fogyasztóvédelmi szabályok gyorsabb, dinamikusabb és egységesebb végrehajtása révén e stratégia egyik prioritásaként határozta meg. A Bizottság 2015. október 28-i, „Az egységes piac továbbfejlesztése: a polgárok és vállalkozások lehetőségeinek bővítése” című közleményében hangsúlyozta, hogy a 2006/2004/EK rendelet reformjával tovább kell erősíteni az uniós fogyasztóvédelmi jogszabályok végrehajtását.
- (3) A határon átnyúló jogsértések – ideértve a digitális környezetben tapasztalható jogsértéseket is – esetében a nem kellő hatékonyságú végrehajtás lehetővé teszi a kereskedők számára, hogy székhelyük Unión belül áthelyezésével elkerüljék a végrehajtást. Ez a belföldön vagy határokon átnyúlóan, online vagy offline működő, jogkövető kereskedők számára a verseny torzulását is eredményezi, és ezáltal közvetlenül sérti a fogyasztókat és aláássa a határon átnyúló ügyletekbe és a belső piacba vetett fogyasztói bizalmat. Ezért olyan fokozottabb harmonizációra van szükség, amely a végrehajtásért felelős illetékes hatóságok között az eredményes és hatékony végrehajtási együttműködést is magában foglalja az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértések felderítése, kivizsgálása és a jogsérték megszüntetése vagy megtiltása érdekében.

⁽¹⁾ HL C 34., 2017.2.2., 100. o.⁽²⁾ Az Európai Parlament 2017. november 14-i állásponnya (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2017. november 30-i határozata.⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/2004/EK rendelete (2004. október 27.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről (Rendelet a fogyasztóvédelmi együttműködésről) (HL L 364., 2004.12.9., 1. o.).

- (4) A 2006/2004/EK rendelet létrehozta a végrehajtásért felelős illetékes hatóságok hálózatát az Unióban. A hálózatban részt vevő különböző illetékes hatóságok között eredményes koordinációra van szükség, valamint tagállami szinten eredményes koordináció szükséges az egyéb hatóságok között is. Az összekötő hivatal koordinációs szerepét minden egyes tagállamban hatóságra kell bízni. Ennek a hatóságnak megfelelő hatáskörökkel és erőforrásokkal kell rendelkeznie ahhoz, hogy betöltse ezt az alapvető szerepet. Valamennyi tagállamnak lehetőség szerint az illetékes hatóságok egyikét kell kijelölnie összekötő hivatalnak e rendelet alapján.
- (5) A fogyasztókat az olyan, e rendelet hatálya alá tartozó jogsértésektől is védeni kell, amelyek esetleges fennállása már megszűnt, de amelyek káros következményei a megszűnésüket követően is fennállhatnak. Az illetékes hatóságoknak rendelkezniük kell az ilyen jogsértések kivizsgálásához és megszüntetésük elrendeléséhez vagy a jövőbeli jogsértéstől való eltiltáshoz szükséges minimális hatáskörökkel annak érdekében, hogy ezek ismételt elkövetését megelőzzék, és ezáltal magas szintű fogyasztóvédelmet biztosítsanak.
- (6) Az illetékes hatóságoknak minimális vizsgálati és végrehajtási hatáskörökkel kell rendelkezniük annak érdekében, hogy ezt a rendeletet alkalmazzák, egymással gyorsabban és hatékonyabban együttműködjenek, és megakadályozzák a kereskedőket abban, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértéseket elkövessék. E hatásköröknek elégségesnek kell lenniük az e-kereskedelemről és a digitális környezetből fakadó végrehajtási kihívások hatékony kezeléséhez, valamint hogy megakadályozzák azt, hogy a jogszabályokat be nem tartó kereskedők kihasználják a végrehajtási rendszerben meglévő joghézagokat azáltal, hogy olyan tagállamokba helyezik át székhelyüket, amelyeknek illetékes hatóságai nincsenek felkészülve arra, hogy a jogellenes gyakorlatokat kezeljék. E hatásköröknek lehetővé kell tenniük a tagállamok számára annak biztosítását, hogy az illetékes hatóságok a szükséges információt és bizonyítékot érvényesen megoszthassák egymás között annak érdekében, hogy valamennyi tagállamban azonos szinten valósuljon meg a hatékony végrehajtás.
- (7) Valamennyi tagállamnak gondoskodnia kell arról, hogy a joghatósága alá tartozó összes illetékes hatóság rendelkezzen minden olyan minimális hatáskörrel, amelyek e rendelet megfelelő alkalmazásának biztosításához szükségesek. Ugyanakkor a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy úgy döntsének, nem ruházzák fel az összes hatáskörrel minden egyes illetékes hatóságot feltéve, hogy e hatáskörök mindegyike hatékonyan és szükség szerint gyakorolható bármilyen, e rendelet hatálya alá tartozó jogsértéssel kapcsolatban. A tagállamok számára lehetővé kell tenni azt is, hogy e rendelettel összhangban úgy döntsének, hogy bizonyos feladatokkal kijelölt szervezetek bíznak meg, vagy hogy az illetékes hatóságokat felruházzák azzal a hatáskörrel, hogy a fogyasztói szervezetekkel, a kereskedői egyesületekkel, a kijelölt szervezetekkel vagy egyéb érintett személyekkel konzultáljanak arról, hogy a kereskedő által felajánlott kötelezettségvállalások mennyire hatékonyak az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértés megszüntetése céljából. A tagállamokat azonban nem terheli semmilyen kötelezettség arra vonatkozóan, hogy e rendelet alkalmazásába kijelölt szervezetet vonjanak be, vagy hogy a fogyasztói szervezetekkel, a kereskedői egyesületekkel, a kijelölt szervezetekkel vagy egyéb érintett személyekkel való konzultációt írjanak elő arra vonatkozóan, hogy a felajánlott kötelezettségvállalások mennyire hatékonyak az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértés megszüntetése céljából.
- (8) Az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy hivatalból vizsgálatokat vagy eljárásokat indítsanak abban az esetben, ha nem fogyasztói panasz alapján szereznek tudomást az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértésekről.
- (9) Az illetékes hatóságok számára hozzáférést kell biztosítani a vizsgálatok vagy a fogyasztói piacok összehangolt ellenőrzéseinek (ún. „összehangolt ellenőrzések”) tárgyával kapcsolatos minden olyan releváns dokumentumhoz, adathoz és információhoz, amelyek annak megállapításához szükségesek, hogy a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jog megsértését követték-e el vagy annak elkövetése jelenleg is folyamatban van-e és amelyek különösen szükségesek a felelős kereskedő azonosításához függetlenül attól, hogy a kérdéses dokumentumok, adatok vagy információk kinek a birtokában vannak, és függetlenül azok formájától vagy formátumától, adathordozójuktól vagy attól, hogy hol tárolják őket. Az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy közvetlenül előírják a digitális értékláncban elhelyezkedő harmadik felek számára bármilyen releváns bizonyíték, adat és információ szolgáltatását a 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ és a személyes adatok védelmére vonatkozó jogszabályokkal összhangban.
- (10) Az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy releváns információt kérjenek a tagállamukon belüli bármely hatóságtól, közigazgatási szervtől vagy ügynökségtől vagy természetes személytől vagy jogi személytől, ideértve például a pénzforgalmi szolgáltatókat, az internetszolgáltatókat, a távközlési szolgáltatókat, a doménszolgáltatókat és doménnyilvántartókat, valamint a tárhelyszolgáltatókat annak megállapítása céljából, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértést követték-e el vagy annak elkövetése jelenleg is folyamatban van-e.
- (11) Az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy elvégezzék a szükséges helyszíni ellenőrzéseket, és hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy olyan ingatlanba, földterületre vagy járműbe belépjenek, amelyet a vizsgálattal érintett kereskedő kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szakmai tevékenységével kapcsolatban használ.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK irányelve (2000. június 8.) a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól („Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”) (HL L 178., 2000.7.17., 1. o.).

- (12) Az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy a vizsgálattal érintett kereskedő bármely képviselőjétől vagy személyzete bármely tagjától a vizsgálat tárgyához kapcsolódó tényekről, információkról, adatokról vagy dokumentumokról magyarázatot kérjenek, és lehetővé kell tenni, hogy az adott képviselő vagy a személyzet tagja által adott válaszokat rögzítsék.
- (13) Az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy ellenőrizzék a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jogszabályok betartását, valamint azt, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértésekre vonatkozó bizonyítékokat beszerezzék – ideértve az olyan jogsértéseket, amelyeket az áruk vagy szolgáltatások vásárlása során vagy azt követően követnek el. Az illetékes hatóságoknak ezért hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy – szükség esetén próbavásárlással – árukat vagy szolgáltatásokat vásároljanak annak érdekében, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértéseket – így például a távollevők között kötött szerződések esetében annak megakadályozását, hogy a fogyasztó éljen az elállási jogával – felderítsék, valamint bizonyítékokhoz jussanak. Az említett hatáskörnek arra is ki kell terjednie, hogy a fenti célokból az illetékes hatóság az általa vásárolt terméket vagy tárgyat megvizsgálja, megfigyelve, tanulmányozza, szétszedje vagy bevizsgálja. Az áruk vagy szolgáltatások próbavásárlás keretében történő megvásárlására vonatkozó hatáskörbe az is beletartozhat, hogy az illetékes hatóságok biztosítsák a kifizetett vételár visszatérítését, amennyiben ez a visszatérítés nem aránytalan és egyébként összhangban van az uniós és a tagállami joggal.
- (14) Az illetékes hatóságoknak különösen a digitális környezetben képesnek kell lenniük arra, hogy gyorsan és eredményesen megszüntessék az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértéseket, különösen akkor, ha az árukat vagy szolgáltatásokat kínáló kereskedő annak érdekében, hogy elkerülje a végrehajtást, eltitkolja személyazonosságát, vagy áthelyezi székhelyét az Unión belül egy másik tagállamba vagy valamely harmadik országba. Azokban az esetekben, amikor fennáll a kockázata annak, hogy a fogyasztók kollektív érdekeit súlyos sérelem ér, az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy a tagállami joggal összhangban ideiglenes intézkedéseket fogadjanak el, ideértve az adott online felület tartalmának eltávolítását, illetve annak elrendelését, hogy az online felületre való belépéskor a fogyasztóknak szóló kifejezett figyelmeztetés jelenjen meg. Az ideiglenes intézkedések nem léphetik túl a céljuk eléréséhez szükséges mértéket. Az illetékes hatóságoknak továbbá hatáskörrel kell rendelkezniük annak elrendelésére, hogy az online felületre való belépésnek a fogyasztóknak szóló kifejezett figyelmeztetés jelenjen meg, illetve arra, hogy előírják a digitális tartalmak eltávolítását vagy módosítását, amennyiben nem létezik más hatékony eszköz a jogellenes gyakorlat megszüntetésére. Az említett intézkedések nem léphetik túl az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértés megszüntetése vagy megtiltása céljának eléréséhez szükséges mértéket.
- (15) E rendelet céljainak elérése érdekében, valamint hangsúlyozva annak fontosságát, hogy a kereskedők hajlandóak legyenek a fogyasztói érdekek védelmét szolgáló uniós jogszabályoknak megfelelően eljárni és az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértéseik következményeit orvosolni, az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy a kereskedőkkel olyan kötelezettségvállalásokról állapodjanak meg, amelyek olyan lépéseket és intézkedéseket tartalmaznak, amelyeket a kereskedőnek a jogsértéssel – és különösen a jogsértő magatartás abbahagyásával – kapcsolatban tennie kell.
- (16) A fogyasztóvédelmi jog megsértése esetén alkalmazandó szankciók a végrehajtási rendszer fontos elemét képezik, mivel közvetlen hatással vannak arra, hogy a közjogi jogérvényesítés milyen mértékben bír visszatartó erővel. Mivel a nemzeti szankciórendszerek nem minden esetben teszik lehetővé a jogsértések határon átnyúló dimenziójának figyelembevételét, az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni – minimális hatásköreik részeként –, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértések esetén jogosultak legyenek szankciók kiszabására. A tagállamok számára nem írható elő, hogy új szankciórendszert hozzanak létre az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértésekkel kapcsolatban. Ehelyett a tagállamoknak azt kell előírniuk az illetékes hatóságok számára, hogy az ugyanazon jellegű belföldi jogsértésre alkalmazandó szabályrendszert alkalmazzák, lehetőség szerint figyelembe véve az érintett jogsértés tényleges mértékét és kiterjedését. A fogyasztóvédelmi és marketingjogra vonatkozó célravezetőségi vizsgálatról szóló bizottsági jelentés megállapításaira figyelemmel mérlegelni lehetne, hogy szükséges-e az uniós fogyasztóvédelmi jog megsértése esetén alkalmazandó szankciók mértékét szigorítani.
- (17) A fogyasztóknak jogorvoslati lehetőséget kell biztosítani az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértések által okozott sérelmekért. Az esettől függően az illetékes hatóság azon hatásköre, hogy ezen felül a kereskedőtől, a kereskedő kezdeményezésére, az e rendelet hatálya alá tartozó feltételezett jogsértéssel érintett fogyasztók érdekében felajánlott további jogorvoslati kötelezettségvállalásokat fogadjon el, vagy hogy adott esetben felszólítsa a kereskedőt annak vállalására, hogy megfelelő jogorvoslatot ajánl fel az említett jogsértéssel érintett fogyasztóknak, hozzá kell hogy járuljon ahhoz, hogy megszűnjön a határon átnyúló jogsértések fogyasztókra gyakorolt kedvezőtlen hatása. Ezek a jogorvoslatok magukban foglalhatják többek között a termék kijavítását, kicserélését, az árleszállításokat, a szerződés megszüntetését vagy az árukért vagy a szolgáltatásokért fizetett vételár visszatérítését esettől függően, az uniós jog előírásaival összhangban, az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértés miatt az érintett fogyasztót ért negatív következmények enyhítése érdekében. Ez nem érinti a fogyasztónak azt a jogát, hogy megfelelő módon jogorvoslattal éljen. Az illetékes hatóságoknak adott esetben megfelelő eszközökkel tájékoztatniuk kell azokat a fogyasztókat, akiket állításuk szerint az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértés következtében sérelem ért, hogy a tagállami jog alapján milyen módon érvényesíthetik kártérítés iránti igényüket.

- (18) E rendelet alkalmazása során a hatásköröket a fogyasztói érdekek védelmét szolgáló uniós jogszabályok megsértésének jellegével és az azzal ténylegesen vagy valószínűsíthetően okozott sérelemmel arányosan és annak megfelelően kell végrehajtani és gyakorolni. Az illetékes hatóságok az esethez kapcsolódó minden tényt és körülményt figyelembe vesznek és azokat az intézkedéseket kell választaniuk, amelyek a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jog megsértésének kezelése céljából a legmegfelelőbbek és feltétlenül szükségesek. Ezeknek az intézkedéseknek arányosnak, hatékonyak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (19) E rendelet alkalmazása során a hatásköröket az egyéb uniós és tagállami jogszabályokkal is összhangban kell végrehajtani és gyakorolni, ideértve az alkalmazandó eljárási biztosítékokat és az alapvető jogokra vonatkozó elveket. A tagállamok továbbra is szabadon rendelkezhetnek a tagállami jogban a hatáskörök gyakorlására vonatkozó feltételekről és korlátozásokról, az uniós joggal összhangban. Amennyiben például a tagállami jog értelmében az érintett tagállam igazságügyi hatóságától előzetes engedélyre van szükség a természetes személyek és a jogi személyek helyiségeibe történő belépéshez, az ilyen helyiségekbe való belépésre vonatkozó hatáskör kizárólag az említett előzetes engedély beszerzését követően gyakorolható.
- (20) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy eldöntsék, hogy az illetékes hatóságok ezeket a hatásköröket közvetlenül, saját hatáskörben eljárva, más illetékes hatóságok vagy más hatóságok közreműködésével, kijelölt szervek utasításával, vagy pedig az illetékes bíróságokhoz fordulva gyakorolják-e. A tagállamok biztosítják, hogy ezen hatáskörök gyakorlása hatékonyan és időben történjen.
- (21) A kölcsönös segítségnyújtási mechanizmus keretében előterjesztett megkeresések teljesítése során az illetékes hatóságok adott esetben a nemzeti szinten biztosított egyéb hatásköröket és intézkedéseket is igénybe kell, hogy vegyenek, beleértve a büntetőeljárások megindítására vagy kezdeményezésére vonatkozó hatáskört is. Rendkívül fontos, hogy a bíróságok és az egyéb – különösen a büntetőeljárásban részt vevő – hatóságok rendelkezzenek az illetékes hatóságokkal való eredményes és időszerű együttműködéshez szükséges eszközökkel és hatáskörökkel.
- (22) A kölcsönös segítségnyújtási mechanizmus eredményességét és hatékonyságát javítani kell. A kért információkat az e rendeletben előírt határidőn belül kell szolgáltatni, és a szükséges vizsgálati cselekményeket és végrehajtási intézkedéseket időben kell elfogadni. Az illetékes hatóságoknak – eltérő megállapodás hiányában – megadott határidőn belül kell válaszolniuk az információ iránti és a végrehajtás iránti megkeresésekre. Az illetékes hatóságnak a kölcsönös segítségnyújtási mechanizmus alapján fennálló kötelezettségei érintetlenül maradnak kivéve, ha feltételezhető, hogy a kölcsönös segítségnyújtási mechanizmus keretén kívül, nemzeti szinten hozott végrehajtási intézkedések és közigazgatási határozatok révén az Unión belüli jogsértés gyorsan és hatékonyan megszüntethető vagy megtiltható. Ezzel összefüggésben közigazgatási határozatokon olyan határozatokat kell érteni, amelyekkel az Unión belüli jogsértés megszüntetése vagy megtiltása érdekében hozott intézkedéseket végrehajtták. Ezekben a kivételes esetekben az illetékes hatóságok számára biztosítani kell, hogy a kölcsönös segítségnyújtási mechanizmus keretében előterjesztett végrehajtási intézkedés iránti megkeresések teljesítését jogosultak legyenek megtagadni.
- (23) A Bizottságnak fokozottabban képesnek kell lennie arra, hogy koordinálja és nyomon kövesse a kölcsönös segítségnyújtási mechanizmus működését, iránymutatásokat adjon ki, ajánlásokat tegyen, valamint problémák felmerülése esetén véleményeket adjon ki a tagállamok számára. A Bizottságnak fokozottabban képesnek kell lennie arra is, hogy eredményesen és gyorsan segítséget nyújtson az illetékes hatóságoknak a kölcsönös segítségnyújtási mechanizmusból eredő kötelezettségeik értelmezésével kapcsolatos viták rendezésében.
- (24) E rendeletnek harmonizált szabályokat kell meghatároznia a kiterjedt jogsértésekkel valamint az uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértésekkel kapcsolatos vizsgálati cselekmények és végrehajtási intézkedések koordinációját szolgáló eljárásokra vonatkozóan. A kiterjedt jogsértések és uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértések elleni összehangolt fellépéseknek biztosítaniuk kell, hogy az illetékes hatóságok kiválaszthassák az e jogsértések megszüntetéséhez a legmegfelelőbb és leghatékonyabb eszközöket, és adott esetben a felelős kereskedőktől a fogyasztók javára felajánlott jogorvoslati kötelezettségvállalásokat fogadjanak el, vagy a felelős kereskedőket ezen kötelezettségvállalások megtételére szólítsák fel.
- (25) Az érintett illetékes hatóságoknak az összehangolt fellépés részeként koordinálniuk kell a vizsgálati cselekményeket és a végrehajtási intézkedéseiket a kiterjedt jogsértés vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértés hatékony kezelése, valamint megszüntetése vagy megtiltása érdekében. Ebből a célból az illetékes hatóságoknak minden szükséges bizonyítékot és egyéb információt meg kell osztaniuk egymással és meg kell adniuk egymásnak a szükséges segítséget. A kiterjedt jogsértéssel vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértéssel érintett illetékes hatóságoknak koordinált módon kell meghozniuk az ilyen jogsértés megszüntetéséhez vagy megtiltásához szükséges végrehajtási intézkedéseket.

- (26) Minden egyes illetékes hatóság összehangolt fellépésben való részvételének és különösen az illetékes hatóság által hozandó vizsgálati cselekményeknek és végrehajtási intézkedéseknek elegendőnek kell lenniük a kiterjedt jogsértés vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértés hatékony kezelése érdekében. Az ilyen jogsértéssel érintett illetékes hatóságoknak csak azokat a vizsgálati cselekményeket és végrehajtási intézkedéseket kell meghozniuk, amelyek a kiterjedt jogsértésre vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértésre vonatkozó minden szükséges bizonyíték és információ megszerzéséhez, valamint a jogsértés megszüntetéséhez vagy megtiltásához szükségesek. Ugyanakkor az a tény, hogy a jogsértéssel érintett illetékes hatóság nem rendelkezik elegendő erőforrással, nem fogadható el az összehangolt fellépésből való kimaradás indokaként.
- (27) Az összehangolt fellépésben részt vevő, a kiterjedt jogsértéssel vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértéssel érintett illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy ugyanazon jogsértéssel kapcsolatban és ugyanazzal a kereskedővel szemben tagállami vizsgálati és végrehajtási tevékenységet folytassanak. Ugyanakkor azonban ez nem érintheti az illetékes hatóságnak azt a kötelezettségét, hogy az összehangolt fellépés keretében az egyéb, a jogsértéssel érintett egyéb illetékes hatóságokkal koordinálja a vizsgálati és végrehajtási tevékenységét, kivéve, ha feltételezhető, hogy az összehangolt fellépés keretén kívül, nemzeti szinten hozott végrehajtási intézkedések és közigazgatási határozatok révén a kiterjedt jogsértés vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértés gyorsan és hatékonyan megszüntethető vagy megtiltható. Ezzel összefüggésben közigazgatási határozatokon olyan határozatokat kell érteni, amelyekkel végrehajtják a jogsértés megszüntetése vagy megtiltása érdekében hozott intézkedéseket. Biztosítani kell az illetékes hatóságok számára, hogy ilyen kivételes esetekben jogosultak legyenek elutasítani az összehangolt fellépésben való részvételt.
- (28) Kiterjedt jogsértés alapos gyanúja esetén a jogsértéssel érintett illetékes hatóságok megállapodás alapján összehangolt fellépést kell, hogy indítsanak. Annak megállapítása érdekében, hogy mely illetékes hatóságok érintettek a kiterjedt jogsértéssel, e jogsértés minden releváns vetületét figyelembe kell venni és különösen azt a helyet, ahol a kereskedő székhelye vagy lakóhelye található, azt a helyet, ahol a kereskedő vagyontárgyai találhatók, azt a helyet, ahol a feltételezett jogsértés következtében károsult fogyasztók vannak, valamint ahol a kereskedő értékesítési helyei, nevezetesen üzletei és honlapjai találhatóak.
- (29) A Bizottságnak szorosabban együtt kell működnie a tagállamokkal a nagymértékű jogsértések elkövetésének megelőzése érdekében. A Bizottságnak ezért tájékoztatnia kell az illetékes hatóságokat, ha részéről az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértés gyanúja merül fel. Ha például az illetékes hatóságok által bejelentett riasztások alapján a Bizottság észszerűen feltételezi, hogy kiterjedt jogsértést követtek el, a feltételezett jogsértéssel érintett illetékes hatóságokon és összekötő hivatalokon keresztül értesítenie kell a tagállamokat, és ebben az értesítésben fel kell tüntetnie azokat az indokokat, amelyek az esetleges összehangolt fellépést megalapozzák. Az érintett illetékes hatóságoknak megfelelő vizsgálatokat kell lefolytatniuk a birtokukban lévő vagy számukra könnyen hozzáférhető információk alapján. Vizsgálataik eredményéről tájékoztatniuk kell a többi illetékes hatóságot és a jogsértéssel érintett összekötő hivatalokat, valamint a Bizottságot. Ha az érintett illetékes hatóságok megállapítják, hogy e vizsgálatok alapján feltételezhető, hogy jogsértés elkövetése van folyamatban, összehangolt fellépést kell indítaniuk az e rendeletben meghatározott intézkedések révén. Az uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértések elleni összehangolt fellépéseket minden esetben a Bizottságnak kell koordinálnia. Amennyiben nyilvánvaló, hogy egy adott tagállamot érint a jogsértés, annak részt kell vennie az összehangolt fellépésben, annak érdekében, hogy elősegítse a jogsértésre vonatkozó minden szükséges bizonyíték és információ összegyűjtését, valamint a jogsértés megszüntetését vagy megtiltását. A végrehajtási intézkedések tekintetében e rendelet alkalmazása nem érintheti a tagállamokban folyó büntetőeljárásokat és bírósági eljárásokat. A ne bis in idem elvét be kell tartani. Ugyanakkor, ha ugyanaz a kereskedő ismételt elköveti ugyanazt az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértésnek minősülő cselekményt vagy mulasztást, amellyel kapcsolatban korábban már végrehajtási eljárás indult és amelynek eredményeként ez a jogsértés megszűnt vagy azt megtiltották, ezt a jogsértést új jogsértésnek kell tekinteni, és az illetékes hatóságoknak fel kell lépniük ellene.
- (30) Az érintett illetékes hatóságoknak végre kell hajtaniuk a szükséges vizsgálati cselekményeket, hogy megállapítsák a kiterjedt jogsértés vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértés részleteit és különösen a kereskedő személyazonosságát, a kereskedő által elkövetett cselekményeket vagy mulasztásokat, valamint a jogsértés következményeit. Az illetékes hatóságok által hozott végrehajtási intézkedéseknek a vizsgálat eredményein kell alapulniuk. Adott esetben a vizsgálat eredményét és a kiterjedt jogsértés vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértés értékelését az összehangolt fellépésben érintett tagállamok illetékes hatóságai által elfogadott közös álláspontba kell foglalni, amelyet a jogsértésért felelős kereskedőnek kell címezni. A közös álláspont nem tekinthető az illetékes hatóságok kötelező erejű határozatának. A címzettnek azonban lehetőséget kapnia arra, hogy kifejtse álláspontját a közös álláspont részét képező kérdésekben.

- (31) A kiterjedt jogsértések vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértések esetében tiszteletben kell tartani a kereskedő védelemhez való jogát. Ehhez különösen biztosítani kell a kereskedő meghallgatáshoz és ahhoz való jogát, hogy az eljárás során a kereskedő a székhelye vagy lakóhelye szerinti tagállamban hivatalos célokra használt hivatalos nyelvet vagy egyik hivatalos nyelvet használhassa. Elengedhetetlen továbbá biztosítani a nem nyilvános know-how és üzleti információk védelmére vonatkozó uniós jognak való megfelelést is.
- (32) Az érintett illetékes hatóságoknak a saját illetékességi területükön meg kell meghozniuk a szükséges vizsgálati cselekményeket és végrehajtási intézkedéseket. A kiterjedt jogsértések vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértések következményei azonban nem korlátozódnak egyetlen tagállamra. E jogsértések kezeléséhez, valamint azok megszüntetéséhez, illetve megtiltásához ezért az illetékes hatóságok között együttműködésre van szükség.
- (33) Az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértések eredményes felderítését az illetékes hatóságok és a Bizottság közötti információcserével kell támogatni, oly módon, hogy ha ilyen jogsértés elkövetése észszerűen feltételezhető, riasztást kell kiadni. Az információcsere működését a Bizottság koordinálja.
- (34) A fogyasztói szervezetek lényeges szerepet töltenek be a fogyasztók jogairól való tájékoztatásában, oktatásában és a fogyasztók érdekeinek védelmében, ideértve a fogyasztói jogviták rendezését is. E rendelet alkalmazásának megerősítése érdekében ösztönözni kell a fogyasztókat az illetékes hatóságokkal való együttműködésre.
- (35) A fogyasztói szervezetek és adott esetben kereskedői egyesületek számára lehetővé kell tenni, hogy értesítsék az illetékes hatóságokat az e rendelet hatálya alá tartozó feltételezett jogsértésekről, valamint hogy megosszák velük a jogsértések felderítéséhez, kivizsgálásához és megszüntetéséhez szükséges információkat, hogy véleményt nyilvánítsanak a vizsgálatokról vagy a jogsértésekről, valamint hogy értesítsék az illetékes hatóságokat a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós joggal kapcsolatos visszaélésekről.
- (36) E rendelet megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében a tagállamoknak a kijelölt szervezetet, az Európai Fogyasztói Központokat, a fogyasztói szervezeteket és egyesületeket, valamint adott esetben azokat a kereskedői egyesületeket, amelyek szükséges szakértelemmel rendelkeznek, hatáskörrel kell felruházniuk arra, hogy külső riasztásokat adjanak ki az érintett tagállamok illetékes hatóságainak és a Bizottságnak az e rendelet hatálya alá tartozó feltételezett jogsértésekről, és hogy megküldjék a rendelkezésükre álló szükséges információkat. A tagállamoknak megfelelő indokaik lehetnek arra, hogy e szervezetekre ne ruházzanak hatásköröket az említett cselekmények végzésére. Ezzel összefüggésben, ha egy tagállam úgy dönt, hogy az említett szervezetek közül valamelyik számára nem teszi lehetővé, hogy külső riasztást adjon ki, ezt a döntését megfelelő indokokkal kell alátámasztania.
- (37) A fogyasztói piacok összehangolt ellenőrzése a végrehajtási koordináció egy további formája, amely hatékony eszköznek bizonyult a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jogszabályok megsértése ellen, és ezért azt a jövőben az online és az offline ágazatok esetében egyaránt fenn kell tartani és meg kell erősíteni. Az összehangolt ellenőrzéseket különösen abban az esetben indokolt lefolytatni, ha a piaci trendek, a fogyasztói panaszok és egyéb jelek arra utalnak, hogy a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jogszabályok megsértését követték el vagy azok elkövetése folyamatban van.
- (38) A fogyasztói panaszokkal kapcsolatos adatok segíthetik az uniós és nemzeti szintű döntéshozókat a fogyasztói piacok működésének elemzésében és a jogsértések felderítésében. Az ilyen adatok uniós szintű cseréjét elő kell mozdítani.
- (39) Elengedhetetlen, hogy a tagállamok az ahhoz szükséges mértékben, hogy hozzájáruljanak e rendelet céljainak eléréséhez, tájékoztassák egymást és a Bizottságot a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló tevékenységeikről, ideértve a fogyasztói képviselők tevékenységének általuk nyújtott támogatását, a fogyasztói viták bíróságon kívüli rendezéséért felelős szervek tevékenységének általuk nyújtott támogatását, valamint a fogyasztók általuk nyújtott támogatását az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésük érvényesítésében. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a fent említett területeken a Bizottsággal együttműködve a fogyasztóvédelmi szakpolitikát érintő információcserét illetően közös tevékenységeket folytathassanak.
- (40) A végrehajtáshoz kapcsolódó meglévő kihívások túlmutatnak az Unió határain és szükséges megvédeni az uniós fogyasztók érdekeit a harmadik országokban letelepedett tisztességtelen kereskedőktől. Következésképpen tárgyalásokat kell folytatni harmadik országokkal a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jogszabályok végrehajtásával kapcsolatos kölcsönös segítségnyújtásról szóló nemzetközi megállapodásokról. Ezeknek a nemzetközi megállapodásoknak ki kell terjedniük e rendelet tárgyára, és a tárgyalásokat uniós szinten kell lefolytatni az uniós fogyasztók legmegfelelőbb védelme, illetve a harmadik országokkal folytatott zavartalan együttműködés érdekében.

- (41) Az illetékes hatóságok közötti információcserére szigorú általános titoktartási, valamint szakmai és üzleti titoktartási szabályokat kell alkalmazni annak érdekében, hogy a vizsgálatokat ne befolyásolják, valamint ne sérüljön méltánytalanul a kereskedők jó hírneve. Az illetékes hatóságok az ilyen információk nyilvánosságra hozataláról csak eseti alapon dönthetnek, akkor ha az megfelelő és szükséges, az arányosság elvével összhangban van és figyelembe veszi a közérdeket, így például a közbiztonságot, a fogyasztóvédelmet, a közegészségügyet, a környezetvédelmet vagy a nyomozások megfelelő lefolytatását.
- (42) Az együttműködési hálózat átláthatóságának javítása, valamint a fogyasztók és általában a nyilvánosság figyelmének felhívása érdekében a Bizottságnak két évente áttekintést kell készítenie a fogyasztóvédelmi jogszabályok végrehajtásával kapcsolatos, e rendeletben előírt végrehajtási együttműködés keretében gyűjtött információkról, statisztikákról és fejleményekről, és azt nyilvánosan elérhetővé kell tennie.
- (43) A kiterjedt jogsértéseket eredményesen és hatékonyan kell megoldani. Ennek érdekében létre kell hozni egy olyan rendszert, amelynek keretében két évente információcserét kell folytatni a végrehajtási prioritásokról.
- (44) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni, hogy megállapítsa az elektronikus adatbázis működéséhez szükséges gyakorlati és üzemeltetési szabályokat. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (45) Ez a rendelet nem érinti az ágazati szabályozó szervek közötti együttműködésről szóló uniós ágazati szabályokat vagy az ilyen szabályok megsértésével okozott sérelem miatt a fogyasztóknak nyújtandó kártérítés tárgyában alkalmazandó uniós ágazati jogszabályokat. Ez a rendelet nem érinti továbbá az uniós ágazati jogszabályokban meghatározott egyéb együttműködési rendszereket és hálózatokat. Ez a rendelet előmozdítja az együttműködést és koordinációt egyfelől a fogyasztóvédelmi hálózat, másfelől az egyéb szabályozó szerveknek és hatóságoknak az uniós ágazati jogszabályokkal létrehozott hálózatainak között. Ez a rendelet nem érinti a polgári és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos intézkedések tagállami alkalmazását.
- (46) Ez a rendelet nem érinti az egyéni vagy kollektív kártérítési igény érvényesítéséhez való jogot, amely a tagállami jog hatálya alá tartozik, továbbá nem szabályozza az ilyen igények érvényesítését.
- (47) E rendelettel összefüggésben alkalmazni kell a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽²⁾, az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽³⁾, valamint az (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽⁴⁾.
- (48) Ez a rendelet nem érinti az uniós ágazati jogszabályokkal létrehozott nemzeti szabályozó szervek hatásköreiről szóló alkalmazandó uniós szabályokat. E szerveknek adott esetben és lehetőség szerint az uniós jog és a tagállami jog szerint őket megillető hatásköröket kell gyakorolniuk az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértések megszüntetése vagy megtiltása céljából, és annak érdekében, hogy az illetékes hatóságokat e jogsértések megszüntetésében vagy megtiltásában segítsék.
- (49) Ez a rendelet nem érinti az illetékes hatóságok és az Európai Bankhatóság azon szerepét és hatásköreit, amelyeket a 2014/17/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ és a 2014/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ határozza meg a fogyasztók kollektív gazdasági érdekeinek a fizetesiszámla-szolgáltatásokkal, illetve a lakóingatlanokhoz kapcsolódó hitelmegállapodásokkal kapcsolatos ügyekben való védelmére vonatkozóan.
- (50) Tekintettel a 2014/17/EU irányelv és a 2014/92/EU irányelv által létrehozott meglévő együttműködési mechanizmusokra, a kölcsönös segítségnyújtási mechanizmust nem kell alkalmazni ezen irányelveknek az Unión belüli megsértésére.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a védeljének lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve (2014. február 4.) a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 60., 2014.2.28., 34. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/92/EU irányelve (2014. július 23.) a fizetési számlákhoz kapcsolódó díjak összehasonlíthatóságáról, a fizetesiszámla-váltásról és az alapszintű fizetési számla nyitásáról, illetve használatáról (HL L 257., 2014.8.28., 214. o.).

- (51) Ez a rendelet nem érinti az 1. tanácsi rendeletet ⁽¹⁾.
- (52) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert, és a tagállamok alkotmányos hagyományainak részét képező elveket. Ennek megfelelően ezt a rendeletet ezekkel jogokkal és elvekkel összhangban kell értelmezni és alkalmazni, ideértve a véleménynyilvánítás szabadságával, valamint a tömegtájékoztatás szabadságával és sokszínűségével kapcsolatos jogokat és elveket is. Az e rendeletben meghatározott minimális hatáskörök gyakorlása során az illetékes hatóságoknak megfelelő egyensúlyt kell teremteniük az alapvető jogok által védett olyan érdekek között, mint a magas szintű fogyasztóvédelem, a vállalkozás szabadsága és a tájékozódás szabadsága.
- (53) mivel e rendelet célját, nevezetesen a fogyasztóvédelmi jogszabályok végrehajtásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködést, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, tekintve, hogy az önállóan eljáró tagállamok nem tudnak együttműködést és koordinációt biztosítani, a cél a rendelet területi és személyi hatálya miatt az Unió szintjén azonban jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (54) A 2006/2004/EK rendeletet ezért hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

BEVEZETŐ RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

A fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jogszabályok betartásának és a belső piac zavartalan működésének biztosítása, valamint a fogyasztók gazdasági érdekei védelmének megerősítése érdekében ez a rendelet meghatározza az említett jogszabályok végrehajtásáért felelős tagállami illetékes hatóságokként kijelölt hatóságok egymás közötti együttműködésének és a Bizottsággal való együttműködésének, valamint fellépésük összehangolásának feltételeit.

2. cikk

Hatály

- (1) Ezt a rendeletet az Unión belüli jogsértésekre, a kiterjedt jogsértésekre és az uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértésekre kell alkalmazni, abban az esetben is, ha ezek a jogsértések megszűntek a végrehajtás megkezdése vagy befejezése előtt.
- (2) Ez a rendelet nem érinti a nemzetközi magánjogra, különösen a bíróságok joghatóságára és az alkalmazandó jogra vonatkozó uniós szabályokat.
- (3) Ez a rendelet nem érinti a polgári és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozó intézkedéseknek a tagállamokban történő alkalmazását, különösen az Európai Igazságügyi Hálózat működését.
- (4) Ez a rendelet nem érinti a fogyasztók kollektív gazdasági érdekeinek védelmére vonatkozó kölcsönös segítségnyújtással – ideértve a büntetőügyekben folytatott kölcsönös segítségnyújtást is – kapcsolatos, olyan további kötelezettségek tagállamok általi teljesítését, amelyek egyéb jogi aktusokból – ideértve a két- vagy többoldalú megállapodásokat is – erednek.
- (5) Ez a rendelet nem érinti a 2009/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽²⁾.
- (6) Ez a rendelet nem érinti a tagállami jog szerinti további közjogi jogérvényesítés vagy magánjogi jogérvényesítés lehetőségét.
- (7) Ez a rendelet nem érinti a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelmére vonatkozó uniós jogszabályokat.
- (8) Ez a rendelet nem érinti azokat a tagállami jogszabályokat, amelyek a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jogszabályok megsértésével a fogyasztóknak okozott sérelem megtérítésére vonatkoznak.
- (9) Ez a rendelet nem érinti az illetékes hatóságoknak azt a jogosultságát, hogy vizsgálatot folytassanak le vagy végrehajtási intézkedéseket tegyenek több olyan kereskedővel szemben, akik az e rendelet hatálya alá tartozó hasonló jogsértéseket követnek el.

⁽¹⁾ A Tanács 1. rendelete az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról (HL L 17., 1958.10.6., 385. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/22/EK irányelve (2009. április 23.) a fogyasztói érdekek védelme érdekében a jogsértés megszüntetésére irányuló eljárásokról (HL L 110., 2009.5.1., 30. o.).

- (10) E rendelet III. fejezetét a 2014/17/EU és 2014/92/EU irányelv Unión belüli megsértésére nem kell alkalmazni.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jogszabályok”: olyan, a tagállamok belső jogrendjébe átültetett rendeletek és irányelvek, amelyeket e rendelet melléklete felsorol.
2. „Unión belüli jogsértés”: minden olyan cselekmény vagy mulasztás, amely ellentétben áll a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jogszabályokkal, és amely sértette, sérti vagy valószínűsíthetően sérti az alábbiak szerinti tagállamtól eltérő tagállamban lakóhellyel rendelkező fogyasztók kollektív érdekeit:
 - a) a cselekmény vagy a mulasztás keletkezésének vagy elkövetésének helye;
 - b) a cselekményért vagy mulasztásért felelős kereskedő letelepedésének helye; vagy
 - c) a cselekmény vagy mulasztás elkövetésével összefüggő bizonyíték, vagy cselekmény vagy mulasztás elkövetésével összefüggő, a kereskedőhöz kapcsolódó vagyontárgy helye;
3. „kiterjedt jogsértés”:
 - a) minden olyan cselekmény vagy mulasztás, amely ellentétben áll a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jogszabályokkal, és amely sértette, sérti vagy valószínűsíthetően sérti azon fogyasztók kollektív érdekeit, akik az alábbiak szerinti tagállamtól eltérő legalább két tagállamban rendelkeznek lakóhellyel:
 - i. a cselekmény vagy a mulasztás keletkezésének vagy elkövetésének helye;
 - ii. a cselekményért vagy mulasztásért felelős kereskedő letelepedésének helye; vagy
 - iii. a cselekmény vagy mulasztás elkövetésével összefüggő bizonyíték, vagy cselekmény vagy mulasztás elkövetésével összefüggő, a kereskedőhöz kapcsolódó vagyontárgy helye; vagy
 - b) olyan cselekmények vagy mulasztások, amelyek ellentétben állnak a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jogszabályokkal és sértették, sértik vagy valószínűsíthetően sértik a fogyasztók kollektív érdekeit, és amelyek közös jellemzőkkel bírnak, többek között ugyanazt a jogellenes gyakorlatot valószínűsítik meg vagy ugyanazt az érdeket sértik, továbbá amelyeket egy időben követ el ugyanaz a kereskedő legalább három tagállamban.
4. „uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértés”: olyan kiterjedt jogsértés, amely sértette, sérti vagy valószínűsíthetően sérti a fogyasztók kollektív érdekeit a tagállamok legalább kétharmadában, amelyek együttesen kiteszik az Unió népességének legalább kétharmadát;
5. „az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértések”: az Unión belüli jogsértések, a kiterjedt jogsértések és az uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértések;
6. „illetékes hatóság”: országos, regionális vagy helyi szinten létrehozott és a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jogszabályok végrehajtásáért felelős hatósággént a tagállamok által kijelölt hatóság;
7. „összekötő hivatal”: a tagállam által kijelölt olyan hatóság, amely e rendelet adott tagállamban való alkalmazásának koordinálásáért felelős;
8. „kijelölt szerv”: olyan szerv, amelynek jogos érdeke fűződik a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jogszabályok megsértésének megszüntetéséhez vagy megtiltásához, amelyet valamely tagállam kijelölt, és amelyet az illetékes hatóság a szükséges információk összegyűjtése céljából, valamint a tagállami jog alapján e szerv hatáskörébe tartozó végrehajtási intézkedések meghozatalára utasított a jogsértés megszüntetése, illetve megtiltása érdekében, és amely az említett illetékes hatóság nevében jár el;
9. „megkereső hatóság”: a kölcsönös segítségnyújtás iránti megkeresést benyújtó illetékes hatóság;
10. „megkeresett hatóság”: az az illetékes hatóság, amely a kölcsönös segítségnyújtás iránti megkeresést fogadja;
11. „kereskedő”: bármely természetes személy vagy – akár magántulajdonban, akár köztulajdonban álló – jogi személy, aki vagy amely kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szakmai tevékenységével összefüggő célok érdekében jár el, ideértve bármely olyan személyt, aki vagy amely a kereskedő nevében vagy javára jár el;

12. „fogyasztó”: bármely természetes személy, aki a kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szakmai tevékenységén kívül eső célokból jár el;
13. „fogyasztói panasz”: észszerű bizonyítékokkal alátámasztott olyan nyilatkozat, amely szerint a kereskedő elkövette, elköveti vagy valószínűsíthetően elköveti a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jogszabályok megsértését;
14. „a fogyasztók kollektív érdekeinek sérelme”: az Unión belüli jogsértések, a kiterjedt jogsértések vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértések által érintett több fogyasztó érdekeit sértő tényleges vagy valószínűsíthető sérelem;
15. „online felület”: bármely, a kereskedő által vagy nevében üzemeltetett olyan szoftver – ideértve a honlapot, a honlap egy részét vagy egy alkalmazást –, amely arra szolgál, hogy a fogyasztók számára a kereskedő termékeihez vagy szolgáltatásaihoz hozzáférést biztosítson;
16. „összehangolt ellenőrzések”: a fogyasztói piacok egyidejű, koordinált ellenőrzési intézkedések révén történő összehangolt vizsgálata, amelyek célja a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jogszabályok betartásának ellenőrzése, vagy e jogszabályok megsértésének felderítése.

4. cikk

Értesítés az elévülési időkről

Minden összekötő hivatal értesíti a Bizottságot a saját tagállamában hatályban lévő elévülési időkről, amelyek a 9. cikk (4) bekezdésében említett végrehajtási intézkedésekre vonatkoznak. A Bizottság a bejelentett elévülési időket összesíti, és ezt az összesítést az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátja.

II. FEJEZET

AZ ILLETÉKES HATÓSÁGOK ÉS HATÁSKÖREIK

5. cikk

Illetékes hatóságok és összekötő hivatalok

- (1) Minden tagállam kijelöl egy vagy több illetékes hatóságot és azt az összekötő hivalt, amelyek felelősek e rendelet alkalmazásáért.
- (2) Az illetékes hatóságoknak olyan módon kell eleget tenniük az e rendelet értelmében fennálló kötelezettségeiknek, mintha saját tagállamuk fogyasztóinak nevében, saját számlájukra járnának el.
- (3) Az egyes tagállamokban az összekötő hivatal felelős az illetékes hatóságok, a 6. cikkben említett egyéb hatóságok és adott esetben a kijelölt szervek által az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértésekkel kapcsolatban végzett vizsgálati cselekmények és végrehajtási intézkedések koordinálásáért.
- (4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok és az összekötő hivatalok rendelkezzenek az e rendelet alkalmazásához szükséges megfelelő erőforrásokkal, ideértve az elégséges költségvetési és egyéb forrásokat, szakértelmet, eljárásokat és egyéb feltételeket.
- (5) Amennyiben tagállamuk területén egynél több illetékes hatóság van, a tagállamok biztosítják, hogy ezen illetékes hatóságok feladatait egyértelműen meghatározzák, és hogy e hatóságok szorosan együttműködjenek annak érdekében, hogy ezeket a feladatokat hatékonyan végrehajtsák.

6. cikk

Tagállamokon belüli együttműködés e rendelet alkalmazása céljából

- (1) E rendelet megfelelő alkalmazása céljából az egyes tagállamok biztosítják, hogy illetékes hatóságaik, egyéb hatóságaik, és adott esetben a kijelölt szerveik egymással hatékonyan együttműködnek.
- (2) Az (1) bekezdésben említett egyéb hatóságok valamely illetékes hatóság kérésére a tagállami jog alapján rendelkezésükre álló minden szükséges intézkedést megtesznek az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértések megszüntetése, illetve megtiltása érdekében.
- (3) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az (1) bekezdésben említett egyéb hatóságok megfelelő eszközökkel és hatáskörökkel rendelkezzenek ahhoz, hogy e rendelet alkalmazása során hatékonyan együtt tudjanak működni az illetékes hatóságokkal. Ezen egyéb hatóságok rendszeresen tájékoztatják az illetékes hatóságokat az e rendelet alkalmazása során megfigyelt intézkedésekről.

7. cikk

A kijelölt szervek szerepe

(1) Adott esetben az illetékes hatóság („az utasítást adó hatóság”) a tagállami jognak megfelelően arra utasíthat egy kijelölt szervet, hogy gyűjtse össze az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértéssel kapcsolatos szükséges információkat, vagy hozza meg a tagállami jog alapján számára biztosított végrehajtási intézkedéseket e jogsértés megszüntetéséhez vagy megtiltásához szükséges. Az utasítást adó hatóság a kijelölt szervet csak akkor utasíthatja, ha a megkereső hatósággal, illetve az egyéb, e rendelet hatálya alá tartozó jogsértéssel érintett illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően mind a megkereső, mind a megkeresett hatóság, vagy minden érintett illetékes hatóság egyetért abban, hogy a kijelölt hatóság valószínűsíthetően legalább ugyanolyan hatékonyan és eredményesen megszerzi a szükséges információkat vagy a jogsértést megszünteti vagy megtiltja, mintha az utasítást adó hatóság maga járt volna el.

(2) Ha a megkereső hatóság, illetve az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértéssel érintett egyéb illetékes hatóságok úgy vélik, hogy az (1) bekezdésben megállapított feltételek nem teljesültek, erről az utasítást adó hatóságot haladéktalanul írásban értesíteniük kell, megjelölve az álláspontjuk alapjául szolgáló indokokat. Ha az utasítást adó hatóság nem ért egyet ezzel az állásponttal, az ügyet a Bizottság elé utalhatja, amely az ügyről haladéktalanul véleményt nyilvánít.

(3) Az utasítást adó hatóság továbbra is köteles a szükséges információkat gyűjteni vagy a szükséges végrehajtási intézkedéseket megtenni, ha:

- a) a kijelölt szerv nem szerzi meg a szükséges információkat, vagy az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértés megszüntetését vagy megtiltását nem hajtja végre haladéktalanul; vagy
- b) az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértéssel érintett illetékes hatóságok nem értenek egyet abban, hogy a kijelölt szervnek adható-e az (1) bekezdéssel összhangban utasítás.

(4) Az utasítást adó hatóság minden szükséges intézkedést megtesz annak érdekében, hogy megakadályozza az általános titoktartásra, valamint a szakmai és üzleti titoktartásra vonatkozó, a 33. cikkben foglalt szabályok hatálya alá tartozó információk nyilvánosságra hozatalát.

8. cikk

Tájékoztatás és listák

(1) Minden tagállam haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot a következő információkról, valamint ezek változásairól:

- a) az illetékes hatóságok, az összekötő hivatal, a kijelölt szervek és a 27. cikk (1) bekezdésében említett külső riasztások kiadásával foglalkozó szervezetek megnevezése és elérhetősége; és
- b) az illetékes hatóságok szervezeti felépítésével, hatáskörével és felelősségi körével kapcsolatos információk.

(2) A Bizottság a honlapján kezeli és naprakészen tartja az illetékes hatóságok, az összekötő hivatalok, a kijelölt szervek és a 27. cikk (1) vagy (2) bekezdésében meghatározott külső riasztások kiadásával foglalkozó szervezetek nyilvánosan elérhető listáját.

9. cikk

Az illetékes hatóságok minimális hatáskörei

(1) Minden illetékes hatóságnak rendelkeznie kell azokkal az e cikk (3), (4), (6) és (7) bekezdésében foglalt minimális vizsgálati és végrehajtási hatáskörökkel, amelyek e rendelet alkalmazásához szükségesek, és e hatásköröket a 10. cikkel összhangban kell gyakorolnia.

(2) Az (1) bekezdés ellenére a tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem ruházzák rá az összes hatáskört minden egyes illetékes hatóságra, feltéve, hogy e hatáskörök mindegyike hatékonyan és szükség szerint legalább egy illetékes hatóság által gyakorolható az e rendelet hatálya alá tartozó bármely jogsértéssel kapcsolatban, a 10. cikknek megfelelően.

(3) Az illetékes hatóságok legalább az alábbi vizsgálati hatáskörökkel kell, hogy rendelkezzenek:

- a) az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértésekhez kapcsolódó bármely releváns dokumentumhoz, adathoz vagy információhoz való hozzáférésre vonatkozó hatáskör, függetlenül azok formájától vagy formátumától, vagy attól, hogy milyen adathordozón vagy hol tárolják őket;

- b) hatáskör arra, hogy a tagállamban található bármely hatóságtól, szervtől vagy ügynökségtől, vagy bármely természetes személytől vagy jogi személytől bármilyen információt, adatot és dokumentumot bekérjenek – függetlenül azok formájától, formátumától, vagy attól, hogy milyen adathordozón vagy hol tárolják őket –, annak megállapítása céljából, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértést követtek el vagy annak elkövetése folyamatban van, valamint hogy meg lehessen állapítani az ilyen jogsértés részleteit, beleértve a pénzügyi és az adatforgalom nyomon követését, valamint a pénzügyi és adatforgalomban érintett személyek személyazonosságának, a bankszámlaadatoknak és az érintett honlapok tulajdonosainak megállapítását;
- c) a szükséges helyszíni vizsgálatok elvégzésére vonatkozó hatáskör, ideértve a vizsgálattal érintett kereskedő kereskedelmi, ipari, kézműipari vagy szakmai tevékenységével összefüggő célból általa használt ingatlanba, földterületre, vagy járműbe való belépésre vonatkozó hatáskört, vagy információk, adatok és dokumentumok vizsgálata, lefoglalása, másolatok készítése vagy megszerzése érdekében más hatóságok ilyen tárgyú megkeresésére vonatkozó hatáskört, függetlenül az adathordozótól; a hatáskört bármely információ, adat vagy dokumentum lefoglalására az ellenőrzés lefolytatásához szükséges mértékben és időtartamra; a hatáskört, hogy a vizsgálattal érintett kereskedő képviselőjétől vagy személyzete bármely tagjától a vizsgálat tárgyához kapcsolódó tényekről, információkról, adatokról vagy dokumentumokról magyarázatot kérjen, és a válaszokat rögzítse;
- d) az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértések felfedése és bizonyítékok beszerzése érdekében termékekből vagy szolgáltatásokból, szükség esetén kiletük felfedése nélkül is történő, próbavásárlások végzésére vonatkozó hatáskör, ideértve a termékek vagy szolgáltatások ellenőrzésére, megfigyelésére, tanulmányozására, szétszedésére vagy vizsgálatára vonatkozó hatáskört is.
- (4) Az illetékes hatóságok legalább az alábbi végrehajtási hatáskörökkel rendelkeznek:
- a) ideiglenes intézkedések meghozatalának hatásköre a fogyasztók kollektív érdekeit érő súlyos sérelem kockázatának elkerülése érdekében;
- b) hatáskör arra, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértésért felelős kereskedőt kötelezettségvállalások vállalására vagy e kötelezettségvállalások elfogadására szólítsa fel, e jogsértés megszüntetése érdekében;
- c) hatáskör arra, hogy a kereskedő által az e rendelet hatálya alá tartozó feltételezett jogsértéssel érintett fogyasztók számára felajánlott további jogorvoslati kötelezettségvállalásokat fogadjon el vagy adott esetben a kereskedőt a jogsértéssel érintett fogyasztók számára felajánlandó megfelelő jogorvoslatra vonatkozó kötelezettségvállalások megtételére szólítsa fel;
- d) adott esetben hatáskör arra, hogy az olyan fogyasztókat, akik azt állítják, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértés következtében őket sérelem érte, megfelelő módon tájékoztassa arról, hogy a tagállami jog alapján kártérítés iránti igényüket hogyan érvényesíthetik;
- e) annak írásban való elrendelésének hatásköre, hogy a kereskedő az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértéseket szüntesse meg;
- f) hatáskör az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértések megszüntetésének vagy megtiltásának érvényre juttatására;
- g) amennyiben nem áll rendelkezésre más hatékony eszköz az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértések megszüntetésének vagy megtiltásának érvényre juttatására, és a fogyasztók kollektív érdekeit érő súlyos sérelem kockázatának megelőzése érdekében:
- hatáskör a tartalom eltávolítására vagy egy online felülethez való hozzáférés korlátozására, illetve annak elrendelésére, hogy az online felületre való belépéskor a fogyasztóknak szóló kifejezett figyelmeztetés jelenjen meg;
 - hatáskör annak elrendelésére, hogy a tárhelyszolgáltató az online felületet távolítsa el, az ahhoz való hozzáférést tiltsa le vagy korlátozza azt; vagy
 - adott esetben hatáskör annak elrendelésére, hogy a domainszolgáltatók és domainnyilvántartók egy teljesen minősített domainnevet töröljenek, és annak engedélyezésére, hogy az érintett illetékes hatóság ilyen domainnevet nyilvántartásba vegyen;
- ideértve a harmadik fél vagy más hatóság felkérését ilyen intézkedések megtételére;
- h) hatáskör szankció – például pénzbírság vagy kényszerítő bírság – kiszabására az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértésekért, valamint az e rendelet alapján elfogadott bármely határozat, végzés, ideiglenes intézkedés, kereskedői kötelezettségvállalás vagy más intézkedés be nem tartásáért.

A h) pontban említett szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük, a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jogszabályoknak megfelelően. Adott esetben különösen figyelembe kell venni a kérdéses jogsértés jellegét, súlyosságát és fennállásának időtartamát.

(5) Az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértésekért járó szankció, például pénzbírság vagy kényszerítő bírság kiszabására vonatkozó hatáskör a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jogszabály bármely olyan megsértésére vonatkozik, amely esetében a mellékletben felsorolt releváns uniós jogi aktus szankciókról rendelkezik. Mindez nem érinti a tagállami hatóságoknak a tagállami jog alapján fennálló hatáskörét arra, hogy szankciókat, így például közigazgatási vagy más pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabjanak ki olyan esetekben, amikor a mellékletben felsorolt uniós jogi aktusok nem rendelkeznek szankciókról.

(6) Az illetékes hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy hivatalból vizsgálatot vagy eljárást indítsanak az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértések megszüntetése vagy megtiltása érdekében.

(7) Az illetékes hatóságok közzétehetik az e rendelet alapján elfogadott bármilyen jogerős határozatot, kereskedői kötelezettségvállalásokat és végzéseket, ideértve az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértésért felelős kereskedő személyazonosságának közzétételét is.

(8) Az illetékes hatóságok adott esetben konzultálhatnak fogyasztóvédelmi szervezetekkel, kereskedői egyesületekkel, kijelölt testületekkel vagy más érintett személyekkel arról, hogy a felajánlott kötelezettségvállalások mennyire hatékonyak az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértés megszüntetése szempontjából.

10. cikk

A minimális hatáskörök gyakorlása

(1) A 9. cikkben meghatározott hatásköröket az alábbiak szerint vagylagosan kell gyakorolni:

- a) közvetlenül, az illetékes hatóságok által, saját hatáskörben;
- b) adott esetben más illetékes hatóságok vagy egyéb hatóságok közreműködésével;
- c) adott esetben a kijelölt szervek utasítása által; vagy
- d) a szükséges határozat meghozatalára jogosult bíróságok megkeresése, illetve – a szükséges határozat meghozatalára irányuló megkeresés elutasítása esetén – fellebbezés útján.

(2) E rendelet alkalmazása során a 9. cikkben meghatározott hatásköröket arányosan, az uniós és tagállami joggal – többek között az alkalmazandó eljárási biztosítékokkal és az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglalt elvekkel – összhangban kell végrehajtani és gyakorolni. Az e rendelet alkalmazása során elfogadott vizsgálati cselekményeknek és végrehajtási intézkedéseknek a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jogszabályok megsértésének jellegével és a jogsértés által ténylegesen vagy valószínűsíthetően okozott teljes sérelemmel arányosnak kell lenniük.

III. FEJEZET

KÖLCSÖNÖS SEGÍTSÉGNYÚJTÁSI MECHANIZMUS

11. cikk

Információ iránti megkeresések

(1) A megkereső hatóság kérelmére a megkeresett hatóságnak késedelem nélkül, eltérő megállapodás hiányában legfeljebb 30 napon belül a megkereső hatóság rendelkezésére kell bocsátania minden olyan releváns információt, amelyek szükségesek ahhoz, hogy meg lehessen állapítani, hogy Unión belüli jogsértést követtek el vagy annak elkövetése jelenleg is folyamatban van és amelyek e jogsértés megszüntetéséhez szükségesek.

(2) A megkeresett hatóságnak el kell végeznie a megfelelő és szükséges vizsgálatokat a kért információ beszerzése érdekében, illetve meg kell hoznia bármely egyéb szükséges vagy megfelelő intézkedést. Amennyiben szükséges, e vizsgálatokat más hatóságok vagy kijelölt szervek közreműködésével kell elvégezni.

(3) A megkereső hatóság kérelmére a megkeresett hatóság engedélyezheti, hogy a megkereső hatóság tisztviselői elkísérjék a megkeresett hatóság tisztviselőit vizsgálataik során.

12. cikk

Végrehajtási intézkedés iránti megkeresések

(1) A megkereső hatóság kérelmére a megkeresett hatóságnak a 9. cikk szerinti hatásköröket és a tagállami jog által számára biztosított további hatásköröket gyakorolva meg kell tennie minden szükséges és arányos végrehajtási intézkedést az Unión belüli jogsértés megszüntetése vagy megtiltása érdekében. A megkeresett hatóságnak meg kell határoznia az Unión belüli jogsértés megszüntetéséhez vagy megtiltásához szükséges megfelelő végrehajtási intézkedéseket, és ezeket késedelem nélkül, de legkésőbb a megkeresés kézhezvételétől számított hat hónapon belül végre kell hajtania, kivéve, ha konkrét indokokkal alátámasztja ezen időtartam meghosszabbítását. A megkeresett hatóságnak adott esetben szankciót, például pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot kell kiszabnia az Unión belüli jogsértésért felelős kereskedőre. A megkeresett hatóság emellett a kereskedő kezdeményezésére a kereskedőtől a feltételezett Unión belüli jogsértéssel érintett fogyasztók számára felajánlott további jogorvoslati kötelezettségvállalásokat fogadhat el, vagy adott esetben a kereskedőt a jogsértéssel érintett fogyasztók számára felajánlandó megfelelő jogorvoslatra vonatkozó kötelezettségvállalások megtételére szólíthatja fel.

(2) A megkeresett hatóságnak rendszeresen tájékoztatnia kell a megkereső hatóságot az általa megtett, illetve megtenni kívánt lépésekről és intézkedésekről. A megkeresett hatóság a 35. cikk szerinti elektronikus adatbázison keresztül köteles haladéktalanul értesíteni a megkereső hatóságot, a többi tagállam illetékes hatóságait és a Bizottságot a megtett intézkedésekről és azoknak az Unión belüli jogsértésre gyakorolt hatásáról, ideértve az alábbiakat:

- a) alkalmaztak-e ideiglenes intézkedéseket;
- b) megszűnt-e a jogsértés;
- c) milyen intézkedéseket fogadtak el, és ezeket végrehajtották-e;
- d) a feltételezett jogsértéssel érintett fogyasztók érdekében felajánlott jogorvoslati kötelezettségvállalások mértéke.

13. cikk

A kölcsönös segítségnyújtás iránti megkeresésekre vonatkozó eljárás

(1) A kölcsönös segítségnyújtás iránti megkeresés során a megkereső hatóságnak mindazokat a szükséges információkat – ideértve bármely szükséges bizonyítékot, amely kizárólag a megkereső hatóság tagállamában szerezhető be – meg kell adnia, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a megkeresett hatóság a megkeresést teljesíteni tudja.

(2) A megkereső hatóság tájékoztatásul megküldi a kölcsönös segítségnyújtás iránti megkereséseket mind a megkeresett hatóság, mind a megkereső hatóság tagállama szerinti összekötő hivatalnak. A megkeresett hatóság szerinti tagállam összekötő hivatalának haladéktalanul továbbítania kell a megkereséseket a megfelelő illetékes hatóságnak.

(3) A kölcsönös segítségnyújtás iránti megkereséseket, valamint a hozzájuk kapcsolódó minden kommunikációt írásban, formanyomtatványokon kell megtenni, és azokat a 35. cikkben előírt elektronikus adatbázis útján, elektronikus formában kell továbbítani.

(4) Az érintett illetékes hatóságoknak meg kell állapodniuk arról, hogy a kölcsönös segítségnyújtás iránti megkeresésekre és a velük kapcsolatos kommunikációra milyen nyelveken kerüljön sor.

(5) Amennyiben az illetékes hatóságok nem tudnak a nyelvekről megállapodni, a kölcsönös segítségnyújtás iránti megkereséseket a megkereső hatóság tagállamának hivatalos nyelvén, vagy egyik hivatalos nyelvén, az erre adott válaszokat pedig a megkeresett hatóság tagállamának hivatalos nyelvén, vagy egyik hivatalos nyelvén kell megküldeni. Ebben az esetben minden illetékes hatóság felelős az olyan megkeresések, válaszok és egyéb dokumentumok szükséges fordításaiért, amelyek a többi illetékes hatóságtól érkeznek.

(6) A megkeresett hatóságnak mind a megkereső hatóságnak, mind a megkereső és a megkeresett hatóság tagállamai összekötő hivatalainak közvetlenül kell válaszolnia.

14. cikk

A kölcsönös segítségnyújtás iránti megkeresés teljesítésének megtagadása

(1) A megkeresett hatóság a 11. cikk szerinti, információ iránti megkeresés teljesítését megtagadhatja, ha az alábbi feltételek közül egy vagy több fennáll:

- a) a megkereső hatósággal folytatott konzultációt követően úgy tűnik, hogy a megkereső hatóságnak nincs szüksége a kért információra annak megállapításához, hogy Unión belüli jogsértést követtek el, vagy annak elkövetése jelenleg is folyamatban van, vagy annak megállapításához, hogy ilyen jogsértés bekövetkezése észszerűen feltételezhető-e;
- b) a megkereső hatóság nem ért egyet azzal, hogy az információra az általános titoktartásra, valamint a szakmai és üzleti titoktartásra vonatkozó, a 33. cikkben foglalt szabályokat kell alkalmazni;
- c) a megkeresett hatóság vagy megkereső hatóság tagállamának igazságügyi hatóságai előtt ugyanazon kereskedő ellen, ugyanazon Unión belüli jogsértéssel kapcsolatban már nyomozás vagy bírósági eljárás indult.

(2) A megkeresett hatóság a megkereső hatósággal folytatott konzultációt követően a 12. cikk szerinti, végrehajtási intézkedések iránti megkeresés teljesítését megtagadhatja, ha az alábbi feltételek közül egy vagy több fennáll:

- a) a megkeresett hatóság szerinti tagállam igazságügyi hatóságai előtt ugyanazon kereskedő ellen, ugyanazon Unión belüli jogsértéssel kapcsolatban már nyomozás vagy bírósági eljárás indult, vagy már ítéletet hoztak, perbeli egyezséget kötöttek vagy bírósági végzést hoztak;
- b) megkeresett hatóság szerinti tagállam igazságügyi hatóságai előtt ugyanazon kereskedő ellen, ugyanazon Unión belüli jogsértéssel kapcsolatban a szükséges végrehajtási hatáskörök gyakorlását már megkezdték vagy már közigazgatási határozatot hoztak az Unión belüli jogsértés mielőbbi és tényleges megszüntetése vagy megtiltása érdekében;
- c) megfelelő vizsgálat lefolytatását követően a megkeresett hatóság arra a következtetésre jut, hogy nem követtek el Unión belüli jogsértést;
- d) a megkeresett hatóság arra a következtetésre jut, hogy a megkereső hatóság nem szolgáltatta a szükséges információt a 13. cikk (1) bekezdése alapján;
- e) a megkeresett hatóság elfogadta azt a kereskedő által felajánlott kötelezettségvállalást, hogy egy adott határidőn belül megszünteti az Unión belüli jogsértést, és ez a határidő még nem járt le.

Ha azonban a kereskedő nem teljesíti az adott határidőn belül az első albekezdés e) pontjában említett kötelezettségvállalást, a megkeresett hatóságnak teljesítenie kell a 12. cikk szerinti, végrehajtási intézkedés iránti megkeresést.

(3) A megkeresett hatóságnak értesítenie kell a megkereső hatóságot és a Bizottságot a kölcsönös segítségnyújtás iránti megkeresések megtagadásáról, a megtagadás indokaival együtt.

(4) Amennyiben a megkereső hatóság és a megkeresett hatóság nem ért egyet, a megkereső hatóság vagy a megkeresett hatóság az ügyet a Bizottság elé utalhatja, amely az ügyről haladéktalanul véleményt nyilvánít. Ha az ügyet nem utalják a Bizottság elé, a Bizottság saját kezdeményezésére is véleményt nyilváníthat. A Bizottság véleménynyilvánítás céljából bekérheti azokat a releváns információkat és dokumentumokat, amelyeket a megkereső hatóság és a megkeresett hatóság egymás között megosztottak.

(5) A Bizottságnak nyomon kell követnie a kölcsönös segítségnyújtási mechanizmus működését és azt, hogy az illetékes hatóságok betartják-e a kölcsönös segítségnyújtás iránti megkeresésekre vonatkozó eljárásokat és határidőket. A Bizottságnak hozzáféréssel kell rendelkeznie a kölcsönös segítségnyújtás iránti megkeresésekhez, valamint azokhoz az információkhoz és dokumentumokhoz, amelyeket a megkereső és a megkeresett hatóságok egymás között megosztottak.

(6) A kölcsönös segítségnyújtási mechanizmus eredményes és hatékony működése érdekében a Bizottság szükség szerint iránymutatásokat adhat ki és a tagállamokat tanácsal láthatja el.

IV. FEJEZET

ÖSSZEHANGOLT VIZSGÁLATI ÉS VÉGREHAJTÁSI MECHANIZMUSOK A KITERJEDT JOGSÉRTÉSEK ÉS AZ UNIÓS DIMENZIÓVAL RENDELKEZŐ kiterjedt JOGSÉRTÉSEK ESETÉN

15. cikk

A tagállamok közötti döntéshozatal

Az e fejezet hatálya alá tartozó ügyekben az érintett illetékes hatóságoknak konszenzussal kell eljárniuk.

16. cikk

Az együttműködés általános elvei

(1) Amennyiben észszerűen feltételezhető, hogy kiterjedt jogsértés vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértés van folyamatban, az e jogsértéssel érintett illetékes hatóságoknak és a Bizottságnak haladéktalanul tájékoztatniuk kell egymást és a jogsértéssel érintett összekötő hivatalokat a 26. cikk szerinti riasztások kiadása révén.

(2) A kiterjedt jogsértéssel vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértéssel érintett illetékes hatóságoknak koordinálniuk kell azokat az általuk végzett vizsgálati cselekményeket és végrehajtási intézkedéseket, amelyeket az e jogsértések elleni fellépés érdekében tesznek. Ki kell cserélniük egymás között minden szükséges bizonyítékot és információt, és haladéktalanul biztosítaniuk kell a szükséges segítséget egymásnak és a Bizottságnak.

(3) A kiterjedt jogsértéssel vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértéssel érintett illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell az összes szükséges bizonyíték és információ összegyűjtését, és minden olyan végrehajtási intézkedés meghozatalát, amelyre e jogsértés megszüntetése vagy megtiltása érdekében szükség van.

(4) A (2) bekezdés sérelme nélkül, e rendelet nem érinti az ugyanazon jogsértés és ugyanazon kereskedő vonatkozásában az illetékes hatóságok által végzett tagállami vizsgálati cselekményeket és végrehajtási intézkedéseket.

(5) Az illetékes hatóságok adott esetben felkérhetik a Bizottság tisztviselőit és egyéb, a Bizottság által felhatalmazott kísérő személyeket arra, hogy vegyenek részt a koordinált vizsgálatokban, végrehajtási intézkedésekben és az e fejezet hatálya alá tartozó egyéb intézkedésekben.

17. cikk

Összehangolt fellépés indítása és a koordinátor kijelölése

(1) Amennyiben kiterjedt jogsértés alapos gyanúja merül fel, a jogsértéssel érintett illetékes hatóságoknak összehangolt fellépést kell indítaniuk közös megállapodásuk alapján. Az összehangolt fellépés indításáról haladéktalanul értesíteni kell az e jogsértéssel érintett összekötő hivatalokat és a Bizottságot.

(2) A gyanú tárgyát képező kiterjedt jogsértéssel érintett illetékes hatóságoknak ki kell jelölniük egy, a gyanú tárgyát képező kiterjedt jogsértéssel érintett illetékes hatóságot, amely koordinátorként jár el. Ha az említett illetékes hatóságoknak nem sikerül megállapodniuk erről a kijelölésről, akkor a Bizottság tölti be a koordinátor szerepét.

(3) Ha a Bizottság szerint uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértés alapos gyanúja merül fel, a 26. cikk szerint haladéktalanul értesíti azokat az illetékes hatóságokat és összekötő hivatalokat, amelyeket e feltételezett jogsértés érint. A Bizottság az értesítésben megjelöli azokat az indokokat, amelyek alátámasztják az esetleges összehangolt fellépést. A feltételezett uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértéssel érintett illetékes hatóságoknak megfelelő vizsgálatokat kell lefolytatniuk a birtokukban lévő vagy számukra könnyen hozzáférhető információk alapján. A feltételezett, uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértéssel érintett illetékes hatóságok a vizsgálatok eredményét kötelesek a Bizottság értesítésének időpontjától számított egy hónapon belül a 26. cikknek megfelelően megküldeni a többi illetékes hatóságnak, a jogsértéssel érintett összekötő hivataloknak és a Bizottságnak. Ha a vizsgálatok azt tárják fel, hogy feltételezhetően uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértés elkövetése van folyamatban, e jogsértéssel érintett illetékes hatóságoknak meg kell indítaniuk az összehangolt fellépést, és meg kell tenniük a 19. cikkben foglalt, és adott esetben a 20. és 21. cikkben foglalt intézkedéseket.

(4) A (3) bekezdésben említett összehangolt fellépéseket a Bizottságnak kell koordinálnia.

(5) Bármely illetékes hatóságnak csatlakoznia kell az összehangolt fellépéshez, ha ezen összehangolt fellépés során nyilvánvalóvá válik, hogy a kiterjedt jogsértés vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértés érinti az adott illetékes hatóságot.

18. cikk

Indokok az összehangolt fellépésben való részvétel elutasítására

(1) Az illetékes hatóság az alábbi indokok bármelyike alapján elutasíthatja az összehangolt fellépésben való részvételt:

- a) az illetékes hatóság szerinti tagállamban ugyanazon kereskedő ellen, ugyanazon jogsértés miatt már nyomozás vagy bírósági eljárás indult, már bírósági ítéletet hoztak vagy perbeli egyezséget kötöttek;
- b) az illetékes hatóság szerinti tagállamban ugyanazon kereskedő ellen, ugyanazon jogsértés miatt már megkezdték a szükséges végrehajtási hatáskörök gyakorlását a 17. cikk (3) bekezdése szerinti riasztás kiadását megelőzően, vagy már közigazgatási határozatot hoztak a kiterjedt jogsértés vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértés mielőbbi és tényleges megszüntetése vagy megtiltása érdekében;
- c) megfelelő vizsgálat lefolytatását követően nyilvánvalóvá vált, hogy a feltételezett kiterjedt jogsértés vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértés tényleges vagy valószínűsíthető hatása az illetékes hatóság szerinti tagállamban elhanyagolható és ezért nincs szükség arra, hogy ez az illetékes hatóság végrehajtási intézkedéseket fogadjon el;
- d) az illetékes hatóság szerinti tagállamban nem követték el az adott kiterjedt jogsértést vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértést, és ezért nincs szükség arra, hogy ez az illetékes hatóság végrehajtási intézkedéseket fogadjon el;

- e) az illetékes hatóság elfogadta a kiterjedt jogsértésért vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértésért felelős kereskedő által felajánlott kötelezettségvállalásokat, miszerint az ezen illetékes hatóság szerinti tagállamban megszünteti ezt a jogsértést, és ezeket kötelezettségvállalásokat végre is hajtották, ezért nincs szükség arra, hogy ezen illetékes hatóság végrehajtási intézkedéseket fogadjon el.

(2) Amennyiben az illetékes hatóság elutasítja az összehangolt fellépésben való részvételt, döntéséről haladéktalanul tájékoztatnia kell a Bizottságot, és a kiterjedt jogsértéssel vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértéssel érintett többi illetékes hatóságokat és összekötő hivatalokat, megjelölve döntésének indokait és mellékelve a döntés alapjául szolgáló szükséges dokumentumokat.

19. cikk

Vizsgálati cselekmények az összehangolt fellépések során

(1) Az összehangolt fellépéssel érintett illetékes hatóságoknak gondoskodniuk kell a vizsgálatok és ellenőrzések eredményes, hatékony és koordinált módon történő lefolytatásáról. Törekedniük kell arra, hogy a vizsgálatokat és ellenőrzéseket egymással egyidőben folytassák le, és arra, hogy amennyire azt a nemzeti eljárásjog lehetővé teszi, ideiglenes intézkedéseket alkalmazzanak.

(2) Szükség esetén igénybe lehet venni a III. fejezet szerinti kölcsönös segítségnyújtási mechanizmust, különösen az összehangolt fellépés által érintett tagállamoktól eltérő tagállamoktól történő szükséges bizonyíték és egyéb információ gyűjtéséhez, vagy annak biztosításához, hogy az érintett kereskedő ne kerülje meg a végrehajtási intézkedéseket.

(3) Adott esetben az összehangolt fellépéssel érintett illetékes hatóságoknak a vizsgálat eredményéről és a kiterjedt jogsértés, vagy adott esetben az uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértés értékeléséről egymással egyeztetett közös álláspontot kell kialakítaniuk.

(4) Az összehangolt fellépéssel érintett illetékes hatóságok közötti eltérő megállapodás hiányában a koordinátornak közölnie kell a kiterjedt jogsértésért vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértésért felelős kereskedővel a közös álláspontot. A kiterjedt jogsértésért vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértésért felelős kereskedőnek lehetőséget kell kapnia arra, hogy kifejtse álláspontját a közös álláspont részét képező kérdésekben.

(5) Adott esetben, a 15. cikk és az általános, valamint a szakmai és üzleti titoktartás 33. cikkben meghatározott szabályainak sérelme nélkül, az összehangolt fellépéssel érintett illetékes hatóságoknak dönteniük kell arról, hogy saját honlapjaikon közzéteszik a közös álláspontot vagy annak részeit, és kikérhetik a fogyasztói szervezetek, a kereskedői egyesületek és más érintett felek véleményét. A Bizottság az érintett illetékes hatóságokkal egyetértésben a saját honlapján a közös álláspontot vagy annak részeit közzéteszi.

20. cikk

Kötelezettségvállalások az összehangolt fellépések során

(1) A 19. cikk (3) bekezdése szerint elfogadott közös álláspont alapján az összehangolt fellépéssel érintett illetékes hatóságok felkérhetik a kiterjedt jogsértésért vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértésért felelős kereskedőt arra, hogy meghatározott határidőn belül a jogsértés megszüntetése érdekében kötelezettségvállalásokat ajánljon fel. A kereskedő saját kezdeményezésre is felajánlhat kötelezettségvállalásokat a jogsértés megszüntetése érdekében, vagy az e jogsértéssel érintett fogyasztóknak felajánlhat jogorvoslati kötelezettségvállalásokat.

(2) Adott esetben, és az általános, valamint a szakmai és üzleti titoktartás 33. cikkben meghatározott szabályainak sérelme nélkül, az összehangolt fellépéssel érintett illetékes hatóságok saját honlapjaikon közzétehetik a kiterjedt jogsértésért vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértésért felelős kereskedő által felajánlott kötelezettségvállalásokat, vagy adott esetben a Bizottság is közzéteheti az e kereskedő által felajánlott kötelezettségvállalásokat a saját honlapján, ha ezt az érintett illetékes hatóságok kéri. Az illetékes hatóságok és a Bizottság kikérhetik a fogyasztói szervezetek, kereskedői egyesületek és más érintett felek véleményét.

(3) Az összehangolt fellépéssel érintett illetékes hatóságoknak értékelniük kell a felajánlott kötelezettségvállalásokat és az értékelés eredményéről tájékoztatniuk kell a kiterjedt jogsértésért vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértésért felelős kereskedőt, és ha a kereskedő jogorvoslati kötelezettségvállalásokat ajánlott fel, értesíteniük kell azokat a fogyasztókat, akik azt állítják, hogy e jogsértés következtében őket sérelem érte. Ha a kötelezettségvállalások arányosak és elégségesek a kiterjedt jogsértés vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértés megszüntetéséhez, az illetékes hatóságoknak el kell fogadniuk e kötelezettségvállalásokat, és határidőt kell szabniuk azok teljesítésére.

(4) Az összehangolt fellépéssel érintett illetékes hatóságoknak nyomon kell követniük a kötelezettségvállalások teljesítését. Gondoskodniuk kell különösen arról, hogy a kiterjedt jogsértésért vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértésért felelős kereskedő rendszeresen beszámoljon a koordinátornak a kötelezettségvállalások végrehajtásának előrehaladásáról. Az összehangolt fellépéssel érintett illetékes hatóságok adott esetben fogyasztóvédelmi szervezetek és szakértők véleményét is kikérhetik annak igazolása céljából, hogy a kereskedő által megtett lépések megfelelnek-e a kötelezettségvállalásoknak.

21. cikk

Végrehajtási intézkedések az összehangolt fellépések során

(1) Az összehangolt fellépéssel érintett illetékes hatóságoknak illetékességi területükön meg kell hozniuk a kiterjedt jogsértésért vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértésért felelős kereskedő elleni valamennyi szükséges végrehajtási intézkedést e jogsértés megszüntetése vagy megtiltása érdekében.

E hatóságoknak adott esetben szankciókat, például pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot kell kiszabniuk a kiterjedt jogsértésért vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértésért felelős kereskedőre. Az illetékes hatóságok a kereskedő kezdeményezésére emellett elfogadhatnak a kereskedőtől a feltételezett kiterjedt jogsértéssel vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértéssel érintett fogyasztók érdekében felajánlott további jogorvoslati kötelezettségvállalásokat, vagy adott esetben felszólíthatják a kereskedőt, hogy vállaljon kötelezettséget megfelelő jogorvoslatok felajánlására az említett jogsértéssel érintett fogyasztóknak.

A végrehajtási intézkedések különösen helyénvalóak, ha:

- a) a jogsértés mielőbbi és tényleges megszüntetéséhez vagy megtiltásához azonnali végrehajtási intézkedésre van szükség;
- b) nem valószínűsíthető, hogy a jogsértés az azért felelős kereskedő által felajánlott kötelezettségvállalások következtében megszűnne;
- c) a jogsértésért felelős kereskedő az érintett illetékes hatóságok által meghatározott határidő lejártáig nem ajánlott fel kötelezettségvállalásokat;
- d) a jogsértésért felelős kereskedő által felajánlott kötelezettségvállalások nem elégségesek ahhoz, hogy biztosítsák a jogsértés megszüntetését, illetve adott esetben ahhoz, hogy jogorvoslatot biztosítsanak a fogyasztónak a jogsértéssel okozott sérelemért.
- e) a jogsértésért felelős kereskedő nem tett eleget azon kötelezettségvállalásának, hogy a jogsértést megszüntesse, vagy adott esetben, hogy jogorvoslatot biztosítson a fogyasztónak a jogsértéssel okozott sérelemért a 20. cikk (3) bekezdésében említett határidőn belül.

(2) Az (1) bekezdés szerinti végrehajtási intézkedéseket hatékony, eredményes és koordinált módon kell megtenni a kiterjedt jogsértés vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértés megszüntetése vagy megtiltása érdekében. Az összehangolt fellépéssel érintett illetékes hatóságoknak törekedniük kell arra, hogy az említett jogsértéssel érintett tagállamokban a végrehajtási intézkedéseket egyidejűleg tegyék meg.

22. cikk

Az összehangolt fellépések lezárása

(1) Az összehangolt fellépést be kell fejezni, ha az összehangolt fellépéssel érintett illetékes hatóságok arra a következtetésre jutnak, hogy a kiterjedt jogsértés vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértés minden érintett tagállamban megszűnt vagy azt megtiltották, vagy hogy nem követtek el ilyen jogsértést.

(2) A koordinátornak haladéktalanul értesítenie kell a Bizottságot és adott esetben az összehangolt fellépéssel érintett tagállamok illetékes hatóságait és összekötő hivatalait az összehangolt fellépés befejezéséről.

23. cikk

A koordinátor szerepe

(1) A 17. vagy 29. cikk szerint kijelölt koordinátornak különösen:

- a) gondoskodnia kell arról, hogy az összes érintett illetékes hatóság és a Bizottság kellő időben megfelelő tájékoztatást kapjon a vizsgálat vagy adott esetben a végrehajtási intézkedések előrehaladásáról, és tájékoztatást kapjon bármilyen várható következő lépésről és az elfogadandó intézkedésekről;

- b) koordinálnia kell és nyomon kell követnie az érintett illetékes hatóságok által e rendelettel összhangban végzett vizsgálati cselekményeket;
 - c) koordinálnia kell az összes szükséges dokumentum előkészítését és azoknak az érintett illetékes hatóságokkal és a Bizottsággal történő megosztását;
 - d) kapcsolatot kell tartania a kereskedővel és a vizsgálat vagy adott esetben a végrehajtási intézkedések által érintett más felekkel, kivéve, ha erről az érintett illetékes hatóságok és a koordinátor eltérően állapodtak meg;
 - e) adott esetben koordinálnia kell az érintett illetékes hatóságok által végzett értékeléseket, konzultációkat és nyomon követéseket, valamint az érintett kereskedők által felajánlott kötelezettségvállalások feldolgozásához és végrehajtásához szükséges egyéb lépéseket;
 - f) adott esetben koordinálnia kell az érintett illetékes hatóságok által meghozott végrehajtási intézkedéseket;
 - g) koordinálnia kell az érintett illetékes hatóságok által a III. fejezetnek megfelelően előterjesztett, kölcsönös segítségnyújtás iránti megkereséseket.
- (2) A koordinátor nem vonható felelősségre az érintett illetékes hatóságoknak a 9. cikkben foglalt hatáskörök gyakorlása során elkövetett cselekményeiért vagy mulasztásaiért.
- (3) Abban az esetben, ha az összehangolt fellépések a 2. cikk (10) bekezdésében említett uniós jogi aktusokat érintő kiterjedt jogsértésekre vagy uniós dimenzióval rendelkező kiterjedt jogsértésekre vonatkoznak, akkor a koordinátor felkéri az Európai Bankhatóságot, hogy megfigyelőként járjon el.

24. cikk

Nyelvhasználati szabályok

- (1) Az illetékes hatóságok által az értesítésekhez, valamint az összehangolt fellépésekhez, illetve összehangolt ellenőrzésekhez kapcsolódó, e fejezet szerinti kommunikációhoz használt nyelvekről az érintett illetékes hatóságoknak kell megállapodniuk.
- (2) Amennyiben az érintett illetékes hatóságoknak nem sikerül egymás között megállapodniuk, akkor az értesítéseket és az egyéb kommunikációkat annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén kell megküldeni, amelyik az értesítést vagy az egyéb kommunikációt közli. Ebben az esetben, amennyiben szükséges, az egyes érintett illetékes hatóságok felelnek a többi illetékes hatóságtól érkező értesítések, kommunikációk és egyéb dokumentumok lefordításáért.

25. cikk

A kereskedőkkel folytatott kommunikációra vonatkozó nyelvhasználati szabályok

Az e fejezetben meghatározott eljárások keretében a kereskedő jogosult arra, hogy a székhelye vagy a lakóhelye szerinti tagállamban hivatalos célokra használt hivatalos nyelven vagy egyik hivatalos nyelven kommunikáljon.

V. FEJEZET

UNIÓS SZINTŰ TEVÉKENYSÉGEK

26. cikk

Riasztások

- (1) Az illetékes hatóságnak haladéktalanul értesítenie kell a Bizottságot, a többi illetékes hatóságot és az összekötő hivatalokat, ha alapos gyanúja merül fel annak, hogy olyan, e rendelet hatálya alá tartozó jogsértés elkövetése van folyamatban a területén, amely a fogyasztói érdekeket más tagállamokban is érintheti.
- (2) A Bizottság haladéktalanul értesíti az érintett illetékes hatóságokat és összekötő hivatalokat, ha alapos gyanúja merült fel annak, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértést követtek el.
- (3) Az (1) és (2) bekezdés szerinti értesítéskor, azaz a riasztás kiadásakor az illetékes hatóság vagy a Bizottság az e rendelet hatálya alá tartozó feltételezett jogsértéssel kapcsolatos információkat, valamint, amennyiben ezek rendelkezésre állnak, az alábbiakat köteles megküldeni:
- a) a jogsértésnek minősülő cselekmény vagy mulasztás leírása;
 - b) a jogsértéssel érintett termékre vagy szolgáltatásra vonatkozó részletek;
 - c) a jogsértéssel érintett vagy potenciálisan érintett tagállamok megnevezése;

- d) a jogsértésért felelős vagy a gyanú szerint felelős kereskedő vagy kereskedők személyazonossága;
- e) a lehetséges intézkedések jogalapja, hivatkozással a tagállami jogra és a mellékletben felsorolt uniós jogi aktusok megfelelő rendelkezéseire;
- f) a jogsértéssel kapcsolatos bármilyen bírósági eljárás, végrehajtási intézkedés vagy egyéb intézkedés, valamint időpontjuk és időtartamuk leírása, valamint, hogy ezek milyen szakaszban vannak;
- g) a bírósági eljárásokat lefolytató és az egyéb intézkedéseket végrehajtó illetékes hatóságok megnevezései.

(4) A riasztás kiadásakor az illetékes hatóság kérheti a többi tagállam illetékes hatóságaitól és érintett összekötő hivatalaitól és a Bizottságtól, vagy a Bizottság kérheti a többi tagállam illetékes hatóságaitól és érintett összekötő hivatalaitól, hogy az érintett illetékes hatóságok vagy a Bizottság számára is rendelkezésre álló vagy számukra könnyen hozzáférhető információ alapján ellenőrizzék, hogy vannak-e folyamatban hasonló feltételezett jogsértések más tagállamok területén, vagy az ilyen jogsértések ellen végrehajtási intézkedéseket tettek-e már ezekben a tagállamokban. A többi tagállam említett illetékes hatóságainak és a Bizottságnak haladéktalanul válaszolniuk kell a megkeresésekre.

27. cikk

Külső riasztások

(1) A tagállamok – kivéve, ha ez nem lenne indokolt – a kijelölt szerveket, az Európai Fogyasztói Központokat, a fogyasztói szervezeteket és egyesületeket, valamint adott esetben a kereskedők szükséges szakértelemmel rendelkező egyesületeit felruházzák azzal a hatáskörrel, hogy az érintett tagállamok illetékes hatóságai és a Bizottság számára riasztást adjanak ki az e rendelet hatálya alá tartozó feltételezett jogsértésekről, és hogy megküldjék a rendelkezésükre álló, a 26. cikk (3) bekezdésében előírt információkat (a továbbiakban: külső riasztás). Minden tagállam haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot az említett szervezetek listájáról és annak változásairól.

(2) A Bizottság – a tagállamokkal folytatott konzultációt követően – a fogyasztói és adott esetben kereskedői érdekeket uniós szinten képviselő egyesületeket felruházza azzal a hatáskörrel, hogy külső riasztást adjanak ki.

(3) Az illetékes hatóságok nem kötelesek a külső riasztásra reagálva eljárást indítani vagy egyéb intézkedéseket tenni. A külső riasztást küldő szervezeteknek gondoskodniuk kell a szolgáltatott információk helyességéről, naprakészségéről és pontosságáról, és a bejelentett információt kötelesek haladéktalanul helyesbíteni vagy adott esetben visszavonni.

28. cikk

A jogsértések felderítése szempontjából lényeges, egyéb információk cseréje

Az illetékes hatóságoknak az a rendelet céljainak eléréséhez szükséges mértékben a 35. cikkben említett elektronikus adatbázison keresztül haladéktalanul értesíteniük kell a Bizottságot és az érintett tagállamok illetékes hatóságait minden olyan intézkedésről, amelyet illetékességi területükön az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértések kezelése érdekében hoztak, ha feltételezésük szerint a szóban forgó jogsértés más tagállamokban is érintheti a fogyasztói érdekeket.

29. cikk

Összehangolt ellenőrzések

(1) Az illetékes hatóságok dönthetnek úgy, hogy a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jogszabályok betartásának ellenőrzése, illetve e jogszabályok megsértésének felderítése érdekében összehangolt ellenőrzéseket végeznek. A részt vevő illetékes hatóságok eltérő megállapodása hiányában az összehangolt ellenőrzéseket a Bizottság koordinálja.

(2) Az összehangolt ellenőrzések során a részt vevő illetékes hatóságok élhetnek a 9. cikk (3) bekezdése szerinti vizsgálati hatáskörökkel és a tagállami jogban rájuk ruházott bármilyen egyéb hatáskörökkel.

(3) Az illetékes hatóságok az összehangolt ellenőrzésekben való részvételre felkérhetik a kijelölt szerveket, a Bizottság tisztviselőit, valamint a Bizottság által felhatalmazott egyéb kísérő személyeket.

30. cikk

A vizsgálatot és a végrehajtást elősegítő egyéb tevékenységek koordinálása

(1) A tagállamok az e rendelet céljának eléréséhez szükséges mértékben tájékoztatják egymást és a Bizottságot a következő területeken folytatott tevékenységeikről:

- a) az e rendelet alkalmazásában részt vevő tisztviselők képzése;
- b) a fogyasztói panaszokkal kapcsolatos adatok gyűjtése, osztályozása és cseréje;
- c) a tisztviselők ágazatspecifikus hálózatainak kialakítása;
- d) az információs és kommunikációs eszközök fejlesztése; és
- e) adott esetben az e rendelet alkalmazására vonatkozó előírások, módszerek és iránymutatások kidolgozása.

(2) A tagállamok az e rendelet céljának eléréséhez szükséges mértékben koordinálhatják és közösen szervezhetik a tevékenységeket az (1) bekezdésben említett területeken.

31. cikk

Tisztviselők cseréje az illetékes hatóságok között

(1) Az illetékes hatóságok az együttműködés javítása érdekében részt vehetnek a más tagállambeli tisztviselők csere-programjaiban. Az illetékes hatóságoknak meg kell tenniük az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a más tagállambeli tisztviselők hatékonyan vehessenek részt az adott illetékes hatóság munkájában. Ennek érdekében az említett tisztviselőket fel kell hatalmazni arra, hogy a fogadó illetékes hatóság által rájuk bízott feladatokat az e hatóság székhelye szerinti tagállam jogának megfelelően lássák el.

(2) A csere során a tisztviselő polgári és büntetőjogi felelősségére ugyanolyan feltételek vonatkoznak, mint a fogadó illetékes hatóság tisztviselőiére. A más tagállambeli tisztviselőknek be kell tartaniuk a szakmai előírásokat, valamint a fogadó illetékes hatóság vonatkozó belső magatartási szabályait. E magatartási szabályoknak különösen a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelmét, a tisztességes eljárást, továbbá az általános titoktartásra, valamint a szakmai és üzleti titoktartásra vonatkozó, a 33. cikkben foglalt szabályok megfelelő betartását kell biztosítaniuk.

32. cikk

Nemzetközi együttműködés

(1) Az e rendelet hatálya alá tartozó területeken az e rendelet céljának eléréséhez szükséges mértékben az Unió együttműködik a harmadik országokkal és az illetékes nemzetközi szervezetekkel a fogyasztók érdekeinek védelme érdekében. Az Unió és az érintett harmadik országok megállapodást köthetnek az együttműködés részletes szabályairól, ideértve a kölcsönös segítségnyújtás szabályainak megállapítását, a bizalmas információk cseréjét és a személyzeti csere-programokat.

(2) Az Unió és a harmadik országok között létrejött, a fogyasztói érdekek védelmét és előmozdítását szolgáló együttműködésről és kölcsönös segítségnyújtásról szóló megállapodásoknak tiszteletben kell tartaniuk a személyes adatok harmadik országok részére történő továbbítására vonatkozó adatvédelmi szabályokat.

(3) Abban az esetben, ha egy illetékes hatóság egy harmadik ország hatóságától olyan információt kap, amely potenciálisan más tagállamok illetékes hatóságai számára releváns, az információt az említett érintett illetékes hatóságokkal közölnie kell, amennyiben ezt az adott harmadik országgal kötött, kölcsönös segítségnyújtásról szóló, alkalmazandó kétoldalú megállapodás lehetővé teszi, és amennyiben ez az információ a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelmére vonatkozó uniós jogszabályokkal összhangban van.

(4) Az e rendelet szerint közölt információkat az illetékes hatóság harmadik országbeli hatósággal is közölheti az adott harmadik országgal kötött, kölcsönös segítségnyújtásról szóló kétoldalú megállapodás alapján, ha ezt az információt eredetileg közlő illetékes hatóság is jóváhagyja, továbbá ha az összhangban van a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelmére vonatkozó uniós jogszabályokkal.

VI. FEJEZET

KÖZÖS RENDELKEZÉSEK

33. cikk

Az információk felhasználása és közlése, valamint a szakmai és üzleti titoktartás

(1) Az illetékes hatóságok és a Bizottság által az e rendelet alkalmazása során gyűjtött, illetve velük közölt információk csak a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jogszabályoknak való megfelelés biztosítása céljából használhatók fel.

(2) Az (1) bekezdésben említett információkat bizalmasan kell kezelni, és felhasználásukra és közlésükre csak a természetes személyek, illetve jogi személyek üzleti érdekeire – közöttük az üzleti titokra és szellemi tulajdonra – figyelemmel kerülhet sor.

(3) Ugyanakkor az illetékes hatóságok az információkat közlő illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően közölhetik az olyan információkat, amelyek szükségesek:

- a) az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértések bizonyítása céljából; vagy
- b) az e rendelet hatálya alá tartozó jogsértések megszüntetése vagy megtiltása érdekében.

34. cikk

A bizonyítékok és a vizsgálati eredmények felhasználása

Az illetékes hatóságok a saját tagállamukban beszerezett hasonló dokumentumokkal azonos módon bizonyítékként használhatnak fel bármely szolgáltatott információt, dokumentumot, megállapítást, nyilatkozatot, hitelesített másolatot vagy vizsgálati információt, az azokat tároló adathordozótól függetlenül.

35. cikk

Elektronikus adatbázis

(1) A Bizottságnak létre kell hoznia és működtetnie kell egy elektronikus adatbázist az illetékes hatóságok, az összekötő hivatalok és a Bizottság közötti, e rendelet szerinti összes kommunikáció érdekében. Az elektronikus adatbázis útján küldött valamennyi információt ebben az elektronikus adatbázisban kell tárolni és kezelni. Ennek az adatbázisnak az illetékes hatóságok, az összekötő hivatalok és a Bizottság számára közvetlenül hozzáférhetőnek kell lennie.

(2) A 27. cikk (1) és (2) bekezdése szerinti külső riasztást kiadó szervezetek által szolgáltatott információkat az elektronikus adatbázisban kell tárolni és kezelni. Ezek a szervezetek azonban nem férhetnek hozzá ehhez az adatbázishoz.

(3) Amennyiben egy illetékes hatóság, kijelölt szerv vagy a 27. cikk (1) vagy (2) bekezdésében említett külső riasztást kiadó szervezet megállapítja, hogy valamely jogsértésre vonatkozó, a 26. vagy 27. cikk szerint általa kiadott értesítés a későbbiekben megalapozatlannak bizonyult, akkor ezt a riasztást vissza kell vonnia. A Bizottság haladéktalanul eltávolítja az adott információt az adatbázisból, és tájékoztatja a feleket az eltávolítás indokairól.

A jogsértéssel kapcsolatban az elektronikus adatbázisban tárolt adatok csak a gyűjtésük és kezelésük céljainak eléréséhez szükséges ideig, de öt évnél nem tárolhatók tovább azt a napot követően, amelyen:

- a) valamely megkeresett hatóság a 12. cikk (2) bekezdésével összhangban értesíti a Bizottságot valamely Unión belüli jogsértés megszűnéséről;
- b) a koordinátor a 22. cikk (1) bekezdése szerint értesítést küld az összehangolt fellépés befejezéséről; vagy
- c) minden egyéb esetben azt a napot követően, hogy az információt az adatbázisba bevitték.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az elektronikus adatbázis működésének gyakorlati és operatív szabályait. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 38. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

36. cikk

A költségek megtérítéséről való lemondás

(1) A tagállamok lemondanak az e rendelet alkalmazása során felmerült költségek megtérítésére vonatkozó minden igényükről.

(2) Az (1) bekezdés ellenére, a 12. cikk szerinti, végrehajtási intézkedés iránti megkeresések vonatkozásában a megkereső hatóság szerinti tagállam felel a megkeresett hatóság szerinti tagállammal szemben minden olyan intézkedésből származó költségért és veszteségért, amelyet a bíróság elutasított és a szóban forgó jogsértés érdemét tekintve megalapozatlannak ítélt.

37. cikk

Végrehajtási prioritások

(1) A tagállamok 2020. január 17-ig, majd ezt követően két évente információt cserélnek egymással és a Bizottsággal az e rendelet alkalmazásához kapcsolódó végrehajtási prioritásokról.

Az ilyen információk magukban foglalják:

- a) az olyan piaci trendekre vonatkozó információkat, amelyek hatással lehetnek a fogyasztói érdekekre az érintett tagállamban és más tagállamokban;
- b) az e rendelet alapján a megelőző két évben végzett fellépések és különösen a kiterjedt jogsértésekhez kapcsolódó vizsgálati cselekmények és végrehajtási intézkedések áttekintését;
- c) a 26. cikkben említett riasztások útján egymással megosztott statisztikai információkat;
- d) a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jogszabályok végrehajtásának a következő két évre tervezett prioritási területeit az érintett tagállamban; és
- e) a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jogszabályok végrehajtásának a következő két évre javasolt prioritási területeit uniós szinten.

(2) A Bizottság a 33. cikk sérelme nélkül két évente áttekintést készít az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában említett információkról, és azt a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszi. A Bizottság erről tájékoztatja az Európai Parlamentet.

(3) Azokban az esetekben, amikor a végrehajtási prioritásukra vonatkozó információk legutóbbi benyújtását követő két évben a körülmények vagy a piaci feltételek lényegesen megváltoztak, a tagállamok aktualizálják a végrehajtási prioritásaikat, és erről megfelelően tájékoztatják a többi tagállamot és a Bizottságot.

(4) A Bizottság összefoglalja a tagállamok által az e cikk (1) bekezdése alapján benyújtott végrehajtási prioritásokat, és évente jelentést tesz a 38. cikk (1) bekezdésében említett bizottságnak annak érdekében, hogy elősegítse az e rendelet szerinti fellépések fontossági sorrendjének meghatározását. A Bizottság a bevált gyakorlatokat és az összehasonlító teljesítményértékeléseket megosztja a tagállamokkal, különösen kapacitásépítési tevékenységek kialakítása céljából.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

38. cikk

A bizottság

- (1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

39. cikk

Értesítések

A tagállamok haladéktalanul közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az e rendelet által szabályozott területen fogadnak el, továbbá – az egyedi esetekre vonatkozó megállapodások kivételével – azoknak a megállapodásoknak szövegét, amelyeket az e rendelet hatálya alá tartozó területen kötnek.

40. cikk

Jelentéstétel

- (1) A Bizottság 2023. január 17-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet alkalmazásáról.

(2) E jelentésnek tartalmaznia kell egyrészt e rendelet alkalmazásának értékelését, ideértve a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jogszabályok e rendelet szerinti végrehajtása eredményességének értékelését, különös tekintettel az illetékes hatóságok 9. cikkben meghatározott hatásköreire, másrészt különösen annak vizsgálatát, hogy hogyan alakult a fogyasztók érdekeinek védelmét szolgáló uniós jogszabályok kereskedők általi betartása a határon átnyúló kereskedelem által érintett kulcsfontosságú fogyasztói piacokon.

A jelentéshez szükség esetén jogalkotási javaslatot kell csatolni.

41. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2006/2004/EK rendelet 2020. január 17-től hatályát veszti.

42. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2020. január 17-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2017. december 12-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

M. MAASIKAS

MELLÉKLET

A 3. cikk 1. pontjában hivatkozott irányelvek és rendeletek

1. A Tanács 93/13/EGK irányelve (1993. április 5.) a fogyasztókkal kötött szerződésekből alkalmazott tisztességtelen feltételekről (HL L 95., 1993.4.21., 29. o.).
2. Az Európai Parlament és a Tanács 98/6/EK irányelve (1998. február 16.) a fogyasztók számára kínált termékek árának feltüntetésével kapcsolatos fogyasztóvédelemről (HL L 80., 1998.3.18., 27. o.).
3. Az Európai Parlament és a Tanács 1999/44/EK irányelve (1999. május 25.) a fogyasztási cikkek adásvételének és a kapcsolódó jótállásnak egyes vonatkozásairól (HL L 171., 1999.7.7., 12. o.).
4. Az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK irányelve (2000. június 8.) a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól („Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”) (HL L 178., 2000.7.17., 1. o.).
5. Az Európai Parlament és a Tanács 2001/83/EK irányelve (2001. november 6.) az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről (HL L 311., 2001.11.28., 67. o.): 86–100. cikk.
6. Az Európai Parlament és a Tanács 2002/58/EK irányelve (2002. július 12.) az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről („Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv”) (HL L 201., 2002.7.31., 37. o.): 13. cikk.
7. Az Európai Parlament és a Tanács 2002/65/EK irányelve (2002. szeptember 23.) a fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásáról, valamint a 90/619/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK irányelv és a 98/27/EK irányelv módosításáról (HL L 271., 2002.10.9., 16. o.).
8. Az Európai Parlament és a Tanács 261/2004/EK rendelete (2004. február 11.) visszaautósított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 46., 2004.2.17., 1. o.).
9. Az Európai Parlament és a Tanács 2005/29/EK irányelve (2005. május 11.) a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról („Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) (HL L 149., 2005.6.11., 22. o.).
10. Az Európai Parlament és a Tanács 1107/2006/EK rendelete (2006. július 5.) a légi járműveken utazó fogyatékkal élő, illetve csökkent mozgásképességű személyek jogairól (HL L 204., 2006.7.26., 1. o.).
11. Az Európai Parlament és a Tanács 2006/114/EK irányelve (2006. december 12.) a megtévesztő és összehasonlító reklámról (HL L 376., 2006.12.27., 21. o.): 1. cikk, 2. cikk c) pont és 4–8. cikk.
12. Az Európai Parlament és a Tanács 2006/123/EK irányelve (2006. december 12.) a belső piaci szolgáltatásokról (HL L 376., 2006.12.27., 36. o.): 20. cikk.
13. Az Európai Parlament és a Tanács 1371/2007/EK rendelete (2007. október 23.) a vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok jogairól és kötelezettségeiről (HL L 315., 2007.12.3., 14. o.).
14. Az Európai Parlament és a Tanács 2008/48/EK irányelve (2008. április 23.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).
15. Az Európai Parlament és a Tanács 1008/2008/EK rendelete (2008. szeptember 24.) a Közösségben a légi járatok működtetésére vonatkozó közös szabályokról (HL L 293., 2008.10.31., 3. o.): 22., 23. és 24. cikk.

16. Az Európai Parlament és a Tanács 2008/122/EK irányelve (2009. január 14.) a szálláshelyek időben megosztott használati jogára, a hosszú távra szóló üdülési termékekre, ezek viszontértékesítésére és cseréjére vonatkozó szerződések egyes szempontjai tekintetében a fogyasztók védelméről (HL L 33., 2009.2.3., 10. o.).
 17. Az Európai Parlament és a Tanács 2010/13/EU irányelve (2010. március 10.) a tagállamok audiovizuális média-szolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) (HL L 95., 2010.4.15., 1. o.): 9., 10., 11. és 19–26 cikk.
 18. Az Európai Parlament és a Tanács 1177/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a tengeri és belvízi közlekedést igénybe vevő utasok jogairól, valamint a 2006/2004/EK rendelet módosításáról (HL L 334., 2010.12.17., 1. o.).
 19. Az Európai Parlament és a Tanács 181/2011/EU rendelete (2011. február 16.) az autóbusszal közlekedő utasok jogairól és a 2006/2004/EK rendelet módosításáról (HL L 55., 2011.2.28., 1. o.).
 20. Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 64. o.).
 21. Az Európai Parlament és a Tanács 2013/11/EU irányelve (2013. május 21.) a fogyasztói jogviták alternatív rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról (fogyasztói alternatív vitarendezési irányelv) (HL L 165., 2013.6.18., 63. o.): 13. cikk.
 22. Az Európai Parlament és a Tanács 524/2013/EU rendelete (2013. május 21.) a fogyasztói jogviták online rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról (fogyasztói online vitarendezési rendelet) (HL L 165., 2013.6.18., 1. o.): 14. cikk.
 23. Az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve (2014. február 4.) a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 60., 2014.2.28., 34. o.): 10., 11., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 21., 22., 23. cikk, 10. fejezet, valamint I. és II. melléklet.
 24. Az Európai Parlament és a Tanács 2014/92/EU irányelve (2014. július 23.) a fizetési számlákhoz kapcsolódó díjak összehasonlíthatóságáról, a fizetesiszámla-váltásról és az alapszintű fizetési számla nyitásáról, illetve használatáról (HL L 257., 2014.8.28., 214. o.): 3–18. cikk és 20. cikk (2) bekezdés.
 25. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2302 (2015. november 25.) irányelve az utazási csomagokról és az utazási szolgáltatásösszeállításokról, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, továbbá a 90/314/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 326., 2015.12.11., 1. o.).
 26. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1128 rendelete (2017. június 14.) az online tartalomszolgáltatásoknak a belső piacon való, határokon átnyúló hordozhatóságáról (HL L 168., 2017.6.30., 1. o.).
-

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2017/2395 RENDELETE

(2017. december 12.)

az 575/2013/EU rendeletnek az IFRS 9 nemzetközi pénzügyi beszámolási standard bevezetése által a szavatolótőkére gyakorolt hatás enyhítésére, valamint egyes, a közszektorral szembeni, bármely tagállam pénznemében denominált kitétségek nagykockázat-vállalásként való kezelésére szolgáló átmeneti intézkedések tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) 2014. július 24-én a Nemzetközi Számviteli Standardok Testülete közzétette az IFRS 9 Pénzügyi eszközök nemzetközi pénzügyi beszámolási standardot (a továbbiakban: IFRS 9). Az IFRS 9 célja a pénzügyi eszközökre vonatkozó pénzügyi beszámolás javítása az e területen a pénzügyi válság során felmerült problémák kezelése révén. Mindenekelőtt az IFRS 9 megfelel a G20-csoport által megfogalmazott azon célnak, hogy a pénzügyi eszközök várható hitelezési veszteségeinek megjelenítésére vonatkozóan nagyobb mértékben előretekintő modellt alkalmazzanak. Az IFRS 9 a pénzügyi eszközök várható hitelezési veszteségeinek megjelenítése tekintetében az IAS 39 nemzetközi számviteli standard helyébe lép.
- (2) A Bizottság az (EU) 2016/2067 bizottsági rendelettel ⁽⁴⁾ vezette be az IFRS 9-et. Az említett rendelet értelmében azon hitelintézetek és befektetési vállalkozások (a továbbiakban: intézmények), amelyek pénzügyi kimutatásaik elkészítéséhez a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardokat (a továbbiakban: IFRS) alkalmazzák, a 2018. január 1-jén vagy azt követően kezdődő első üzleti évük kezdőnapjától kötelesek alkalmazni az IFRS 9-et.
- (3) Az IFRS 9 alkalmazása a várható hitelezési veszteségekre képzett céltartalékok azonnali, jelentős mértékű megnövekedését és ennek következtében az intézmények elsődleges alapvető tőkéjének hirtelen csökkenését eredményezheti. Jóllehet a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság jelenleg is foglalkozik a várható hitelezési veszteségekre képzett céltartalékok hosszabb távú szabályozásának kezelésével, az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletbe ⁽⁵⁾ átmeneti intézkedéseket kell bevezetni azon potenciálisan jelentős negatív hatás enyhítése érdekében, amelyet a várható hitelezési veszteségeken alapuló elszámolás fejthet ki az elsődleges alapvető tőkére.
- (4) Az Európai Parlament a „nemzetközi pénzügyi beszámolási standardokról: IFRS 9” című, 2016. október 6-i állásfoglalásában ⁽⁶⁾ egy fokozatosan bevezetendő rendszer létrehozására szólított fel, amely enyhítené az IFRS 9 új értékvesztési modelljének hatását.

⁽¹⁾ 2017. november 8-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 209., 2017.6.30., 36. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2017. november 30-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2017. december 7-i határozata.

⁽⁴⁾ A Bizottság (EU) 2016/2067 rendelete (2016. november 22.) az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban egyes nemzetközi számviteli standardok elfogadásáról szóló 1126/2008/EK rendeletnek az IFRS 9 nemzetközi pénzügyi beszámolási standard tekintetében történő módosításáról (HL L 323., 2016.11.29., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽⁶⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

- (5) Amennyiben egy intézmény nyitómérlege az IFRS 9 alkalmazásának első napján az előző napi zárómérleghez viszonyítva az elsődleges alapvető tőke csökkenését mutatja abból adódóan, hogy megnövekszik a várható hitelezési veszteségekre képzett céltartalék, abba beleszámítva az azon pénzügyi eszközök élettartami várható hitelezési vesztesége tekintetében elszámolt veszteséget, amelyek az 1126/2008/EK bizottsági rendelet⁽¹⁾ melléklete (a továbbiakban: az IFRS 9-re vonatkozó melléklet) IFRS 9-re vonatkozó A. függelékének meghatározása szerint értékvesztettek, az intézmény számára lehetővé kell tenni, hogy egy meghatározott átmeneti időszak alatt az elsődleges alapvető tőkéjébe a várható hitelezési veszteségekre képzett megnövekedett céltartalék egy részét is beszámítsa. Ez az átmeneti időszak legfeljebb 5 évig tarthat, és 2018-ban kell elkezdődnie. A várható hitelezési veszteségekre képzett céltartalék azon részének, amely az átmeneti időszak alatt beszámítható az elsődleges alapvető tőkébe, idővel nullára kell csökkennie annak biztosítása érdekében, hogy az IFRS 9 az átmeneti időszak lejártának napját követő első naptól teljeskörűen végrehajtásra kerüljön. A várható hitelezési veszteségekre képzett céltartaléknak az elsődleges alapvető tőkére gyakorolt hatása nem semlegesíthető teljes mértékben az átmeneti időszak alatt.
- (6) Az intézményeknek el kell dönteniük, hogy alkalmazzák-e ezeket az átmeneti intézkedéseket, és erről értesíteniük kell az illetékes hatóságot. Az átmeneti időszakban lehetővé kell tenni az intézmények számára, hogy egy alkalommal megváltoztassák eredeti döntésüket, amelyhez az illetékes hatóság előzetes engedélye szükséges annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen döntéseket ne szabályozási arbitrázs motiválja.
- (7) Mivel az IFRS 9 adott intézmény általi alkalmazása első napját követően a várható hitelezési veszteségekre képzett céltartalékok a makrogazdasági kilátások romlása miatt váratlanul megnövekedhetnek, az intézmények számára ilyen esetekben további kedvezményt kell nyújtani.
- (8) Az átmeneti intézkedések alkalmazása mellett döntő intézmények számára elő kell írni, hogy azon szabályozói tőkekövetelmények számítását, amelyekre a várható hitelezési veszteségekre képzett céltartalékok közvetlen hatással vannak, igazítsák ki annak biztosítása érdekében, hogy a tőkekövetelményeket illetően ne részesüljenek indokolatlan kedvezményben. Például a hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer keretében a kitettségérték csökkentésére alkalmazott egyedi hitelkockázati kiigazítás mértékét csökkenteni kell egy, a kitettségérték növekedését eredményező tényezővel. Ezzel biztosítható lenne, hogy ne forduljon elő, hogy egyrészt az átmeneti intézkedések révén megnövekszik az intézmény elsődleges alapvető tőkéje, másrészt a kitettségérték is csökken.
- (9) Az e rendeletben meghatározott, az IFRS 9-re vonatkozó átmeneti intézkedések alkalmazása mellett döntő intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk – mind az említett átmeneti intézkedések alkalmazása esetén, mind pedig az azok alkalmazása nélkül fennálló – szavatolótőkéjüket, tőkemegfelelési mutatóikat és tőkeáttételi mutatóikat annak érdekében, hogy a nyilvánosság megállapíthassa az említett intézkedések hatását.
- (10) Helyénvaló továbbá átmeneti intézkedésekkel mentességet biztosítani azon nagykockázat-vállalási határérték alól, amely bizonyos tagállami, a közszektorral szembeni, bármely tagállam pénznemében denominált, hitelviszonyt megtestesítő kitettségekre vonatkozik. Ennek az átmeneti időszaknak 2018. január 1-jétől három évig kell tartania a 2017. december 12-én vagy utána felmerült ilyen típusú kitettségek esetében, az ezen időpont előtt felmerült ilyen típusú kitettségek ugyanakkor szerzett jogok tárgyaként kezelendők és azokat továbbra is részesíteni kell a nagykockázat-vállalásra vonatkozó mentességben.
- (11) Annak érdekében, hogy az e rendeletben szereplő átmeneti intézkedéseket 2018. január 1-jétől alkalmazni lehessen, ennek a rendeletnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon hatályba kell lépnie.
- (12) Az 575/2013/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

⁽¹⁾ A Bizottság 1126/2008/EK rendelete (2008. november 3.) az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban egyes nemzetközi számviteli standardok elfogadásáról (HL L 320., 2008.11.29., 1. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 575/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A következő cikk kerül beillesztésre:

„473a. cikk

Az IFRS 9 bevezetése

(1) Az 50. cikktől eltérve és az e cikk (6) bekezdésében meghatározott átmeneti időszak végéig a következő intézmények beszámíthatják elsődleges alapvető tőkéjükbe az e bekezdéssel összhangban kiszámított összeget:

- a) azok az intézmények, amelyek az 1606/2002/EK rendelet 6. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban elfogadott nemzetközi számviteli standardoknak megfelelően készítik el beszámolójukat;
- b) azok az intézmények, amelyek e rendelet 24. cikkének (2) bekezdése alapján az 1606/2002/EK rendelet 6. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban elfogadott nemzetközi számviteli standardoknak megfelelően végzik az eszközök és a mérlegen kívüli tételek értékelését, valamint a szavatolótőke-elemek megállapítását;
- c) azok az intézmények, amelyek a 86/635/EGK irányelv szerinti számviteli standardoknak megfelelően végzik az eszközök és a mérlegen kívüli tételek értékelését, és amelyek a várható hitelezési veszteségekre vonatkozóan az 1606/2002/EK rendelet 6. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban elfogadott számviteli standardokban alkalmazottal azonos modellt alkalmaznak.

Az első albekezdésben említett összeget az alábbiak végösszegeként kell kiszámítani:

- a) az olyan kitettségek esetében, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 2. fejezete vonatkozik, az alábbi képlet szerint kiszámított AB_{SA} összeg:

$$AB_{SA} = (A_{2,SA} + A_{4,SA} - t) \cdot f$$

ahol:

$A_{2,SA}$ = a (2) bekezdés szerint számított összeg;

$A_{4,SA}$ = a (3) bekezdés szerint számított összegek alapján a (4) bekezdés szerint számított összeg;

f = a (6) bekezdésben meghatározott, alkalmazandó tényező;

t = az elsődleges alapvető tőkének az $A_{2,SA}$ és az $A_{4,SA}$ összeg adóból való levonhatósága következtében történő növekedése;

- b) az olyan kitettségek esetében, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 3. fejezete vonatkozik, az alábbi képlet szerint kiszámított AB_{IRB} összeg:

$$AB_{IRB} = (A_{2,IRB} + A_{4,IRB} - t) \cdot f$$

ahol:

$A_{2,IRB}$ = a (2) bekezdés szerint számított összeg az (5) bekezdés a) pontja szerint kiigazítva;

$A_{4,IRB}$ = a (3) bekezdés szerint számított – és az (5) bekezdés b) és c) pontja alapján kiigazított – összegek alapján a (4) bekezdés szerint számított összeg;

f = a (6) bekezdésben meghatározott, alkalmazandó tényező;

t = az elsődleges alapvető tőkének az $A_{2,IRB}$ és az $A_{4,IRB}$ összeg adóból való levonhatósága következtében történő növekedése.

(2) Az intézményeknek azon kitettségeikre, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 2. fejezete vonatkozik, illetve azon kitettségeikre, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 3. fejezete vonatkozik, az (1) bekezdés a) pontjában említett $A_{2,SA}$ összeget, illetve az (1) bekezdés b) pontjában említett $A_{2,IRB}$ összeget oly módon kell külön-külön kiszámítaniuk, hogy az e bekezdés a) és a b) pontjában említett összegek közül a nagyobbat veszik:

a) nulla;

b) az i. alpontnak megfelelően kiszámított összeg a ii. alpontnak megfelelően kiszámított összeggel csökkentve:

i. az 1126/2008/EK bizottsági rendelet mellékletében (a továbbiakban: az IFRS 9-re vonatkozó melléklet) foglalt IFRS 9 5.5.5. pontja szerint meghatározott, 12 havi várható hitelezési veszteség és az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.3. pontja szerint meghatározott, az élettartami várható hitelezési veszteség tekintetében elszámolt veszteség összege, a 2018. január 1-jén vagy az IFRS 9 alkalmazása megkezdésének napján fennálló állapot szerint;

ii. a kölcsönöknek és követeléseknek, a lejáratig tartandó befektetéseknek és a tulajdonosi részesedést megtestesítő instrumentumoktól, illetve a kollektív befektetési formák befektetési jegyeitől vagy részvényeitől eltérő, az IAS 39 standard 9. bekezdésében meghatározott értékesíthető pénzügyi eszközöknek a kategóriájába sorolt pénzügyi eszközök értékvesztés miatti veszteségének az 1129/2008/EK bizottsági rendelet mellékletében foglalt IAS 39 standard 63., 64., 65., 67., 68. és 70. bekezdése szerint meghatározott teljes értéke a 2017. december 31-én vagy az IFRS 9 alkalmazásának megkezdését megelőző napon fennálló állapot szerint.

(3) Az intézményeknek azon kitettségeikre, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 2. fejezete vonatkozik, illetve azon kitettségeikre, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 3. fejezete vonatkozik, külön-külön kell kiszámítaniuk azt az összeget, amellyel az a) pontban említett összeg meghaladja a b) pontban említett összeget:

a) az adatszolgáltatás napján fennálló állapot szerint az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.5. pontja szerint meghatározott 12 havi várható hitelezési veszteség és az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.3. pontja szerint meghatározott, az élettartami várható hitelezési veszteség tekintetében elszámolt veszteség összege, ebbe nem számolva bele az azon pénzügyi eszközök élettartami várható hitelezési vesztesége tekintetében elszámolt veszteséget, amelyek az IFRS 9-re vonatkozó melléklet A. függelékének meghatározása szerint értékvesztettek;

b) a 2018. január 1-jén vagy az IFRS 9 alkalmazásának megkezdése napján fennálló állapot szerint az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.5. pontja szerint meghatározott 12 havi várható hitelezési veszteség és az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.3. pontja szerint meghatározott, az élettartami várható hitelezési veszteség tekintetében elszámolt veszteség összege, ebbe nem számolva bele az azon pénzügyi eszközök élettartami várható hitelezési vesztesége tekintetében elszámolt veszteséget, amelyek az IFRS 9-re vonatkozó melléklet A. függelékének meghatározása szerint értékvesztettek.

(4) Az intézményeknek azon kitettségeik esetében, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 2. fejezete vonatkozik, amennyiben a (3) bekezdés a) pontjával összhangban meghatározott összeg meghaladja a (3) bekezdés b) pontjában meghatározott összeget, az $A_{4,SA}$ összeget az említett összegek közötti különbségben kell megállapítaniuk; egyéb esetekben az $A_{4,SA}$ összeget nullában kell megállapítaniuk.

Az intézményeknek azon kitettségeik esetében, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 3. fejezete vonatkozik, amennyiben a (3) bekezdés a) pontjával összhangban, az (5) bekezdés b) pontjának alkalmazását követően meghatározott összeg meghaladja az említett kitettségek vonatkozásában a (3) bekezdés b) pontjában meghatározott, az (5) bekezdés c) pontjának alkalmazását követően kapott összeget, az $A_{4,IRB}$ összeget az említett összegek közötti különbségben kell megállapítaniuk; egyéb esetekben az $A_{4,IRB}$ összeget nullában kell megállapítaniuk.

(5) Az olyan kitettségek esetében, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 3. fejezete vonatkozik, az intézményeknek a (2)–(4) bekezdést a következőképpen kell alkalmazniuk:

a) az $A_{2,IRB}$ összeg kiszámításához az intézményeknek az e cikk (2) bekezdése b) pontjának i. és ii. alpontjával összhangban kiszámított minden egyes összeget csökkenteniük kell a 2017. december 31-én vagy az IFRS 9 alkalmazásának megkezdését megelőző napon fennálló állapot szerint a 158. cikk (5), (6) és (10) bekezdésével

összhangban kiszámított várható veszteségértékek összegével. Ha az e cikk (2) bekezdése b) pontjának i. alpontja szerinti összeg tekintetében a számítás eredménye negatív szám, az intézménynek az említett összeg értékét nullában kell megállapítania. Ha az e cikk (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontja szerinti összeg tekintetében a számítás eredménye negatív szám, az intézménynek az említett összeg értékét nullában kell megállapítania;

- b) az intézményeknek az e cikk (3) bekezdésének a) pontja szerint kiszámított összeg helyett a következő összeget kell venniük: az adatszolgáltatás napján fennálló állapot szerint az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.5. pontja szerint meghatározott tizenkét havi várható hitelezési veszteség és az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.3. pontja szerint meghatározott, az élettartami várható hitelezési veszteség tekintetében elszámolt veszteség összege, ebbe nem számolva bele az azon pénzügyi eszközök élettartami várható hitelezési vesztesége tekintetében elszámolt veszteséget, amelyek az IFRS 9-re vonatkozó melléklet A. függelékének meghatározása szerint értékvesztettek, csökkentve az ugyanezen kitétségekhez tartozó, a 158. cikk (5), (6) és (10) bekezdése szerint kiszámított, vonatkozó várható veszteség-értékek összegével. Ha a számítás eredménye negatív szám, az intézménynek az e cikk (3) bekezdésének a) pontjában említett összeg értékét nullában kell megállapítania;
- c) az intézményeknek az e cikk (3) bekezdésének b) pontja szerint kiszámított összeg helyett a következő összeget kell venniük: a 2018. január 1-jén vagy az IFRS 9 alkalmazásának megkezdése napján fennálló állapot szerint az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.5. pontja szerint meghatározott 12 havi várható hitelezési veszteség és az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.3. pontja szerint meghatározott, az élettartami várható hitelezési veszteség tekintetében elszámolt veszteség összege, ebbe nem számolva bele az azon pénzügyi eszközök élettartami várható hitelezési vesztesége tekintetében elszámolt veszteséget, amelyek az IFRS 9-re vonatkozó melléklet A. függelékének meghatározása szerint értékvesztettek, csökkentve az ugyanezen kitétségekhez tartozó, a 158. cikk (5), (6) és (10) bekezdése szerint kiszámított, vonatkozó várható veszteség-értékek összegével. Ha a számítás eredménye negatív szám, az intézménynek az e cikk (3) bekezdése b) pontjában említett összeg értékét nullában kell megállapítania.

(6) Az intézményeknek az (1) bekezdés második albekezdésének a), illetve b) pontjában említett AB_{SA} és AB_{IRB} összeg kiszámításához a következő tényezőket kell alkalmazniuk:

- a) a 2018. január 1-jétől 2018. december 31-ig tartó időszak alatt 0,95;
- b) a 2019. január 1-jétől 2019. december 31-ig tartó időszak alatt 0,85;
- c) a 2020. január 1-jétől 2020. december 31-ig tartó időszak alatt 0,7;
- d) a 2021. január 1-jétől 2021. december 31-ig tartó időszak alatt 0,5;
- e) a 2022. január 1-jétől 2022. december 31-ig tartó időszak alatt 0,25.

Azoknak az intézményeknek, amelyek üzleti éve 2018. január 1. után – de 2019. január 1. előtt – kezdődik, az első albekezdés a)–e) pontjában szereplő időpontokat úgy kell módosítaniuk, hogy azok megfeleljenek az intézmény adott üzleti évének, a módosított időpontokat be kell jelenteniük az illetékes hatóságuknak és nyilvánosságra kell hozniuk.

Azoknak az intézményeknek, amelyek 2019. január 1-jén vagy azt követően kezdik meg az (1) bekezdésben említett számviteli standardok alkalmazását, az említett számviteli standardok alkalmazásának kezdő évéhez tartozó tényezővel kezdve kell alkalmazniuk az első albekezdés b)–e) pontja szerinti tényezőket.

(7) Amennyiben egy intézmény az elsődleges alapvető tőkéjébe e cikk (1) bekezdésével összhangban beszámít egy összeget, az intézménynek az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben meghatározott valamennyi, az alábbi tételek valamelyikén alapuló követelményt újra kell számolnia oly módon, hogy nem veszi figyelembe azokat a hatásokat, amelyeket az elsődleges alapvető tőkébe beszámított, várható hitelezési veszteségre képzett céltartalékok az adott tételekre gyakorolnak:

- a) a halasztott adókövetelések azon összege, amely a 36. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint levonásra kerül az elsődleges alapvető tőkéből vagy amelynek kockázati súlyozása a 48. cikk (4) bekezdése szerint történt;

- b) a 111. cikk (1) bekezdése szerint meghatározott kitettségérték, amely bekezdés alapján azokra az egyedi hitelkockázati kiigazításokra, amelyekkel csökkenteni kell a kitettségértéket, az alábbi (sf) szorzót kell alkalmazni:

$$sf = 1 - (AB_{SA}/RA_{SA})$$

ahol:

AB_{SA} = az (1) bekezdés második albekezdésének a) pontja szerint számított összeg;

RA_{SA} = az egyedi hitelkockázati kiigazítások teljes összege;

- c) a 62. cikk d) pontja szerint számított járulékos tőkeelemek összege.

(8) Azon intézményeknek, amelyek az e cikkben meghatározott átmeneti intézkedések alkalmazása mellett döntöttek az e cikk (6) bekezdésében meghatározott időszakban a nyolcadik részben előírt információk nyilvánosságra hozatalán túl nyilvánosságra kell hozniuk a szavatolótőke, az elsődleges alapvető tőke és az alapvető tőke, az elsődleges alapvető tőke-megfelelési mutató, az alapvetőtőke-megfelelési mutató, a teljesítőke-megfelelési mutató és a tőkeáttételi mutató oly módon kiszámított értékét, mintha e cikk alkalmazása nem lenne kötelező számukra.

(9) Az intézményeknek el kell dönteniük, hogy alkalmazzák-e az e cikkben meghatározott intézkedéseket az átmeneti időszakban, és a döntésükről 2018. február 1-ig tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságot. Amennyiben erre előzetes engedélyt kaptak az illetékes hatóságtól, az átmeneti időszak során az intézmények egy alkalommal megváltoztathatják eredeti döntésüket. Az intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk az ezen albekezdéssel összhangban hozott döntéseiket.

Az az intézmény, amely úgy döntött, hogy alkalmazza az e cikkben meghatározott átmeneti intézkedéseket, dönthet úgy, hogy nem alkalmazza a (4) bekezdést, amely esetben döntéséről 2018. február 1-ig tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot. Ebben az esetben az intézménynek az (1) bekezdésben említett A_4 összeg értékét nullában kell megállapítania. Amennyiben erre előzetes engedélyt kapott az illetékes hatóságtól, az átmeneti időszak alatt az intézmény egy alkalommal megváltoztathatja eredeti döntését. Az intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk az ezen albekezdéssel összhangban hozott döntéseiket.

(10) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban 2018. június 30-ig iránymutatásokat bocsát ki az e cikkben meghatározott nyilvánosságra hozatali követelményekre vonatkozóan.”.

2. A 493. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4) A 395. cikk (1) bekezdésétől eltérve az illetékes hatóságok az alábbi határértékekig engedélyezhetik az intézmények számára, hogy az e cikk (5) bekezdésében felsorolt bármely olyan kitettséget vállaljanak, amely megfelel az e cikk (6) bekezdésében meghatározott feltételeknek:

- a) 2018. december 31-ig az intézmény alapvető tőkéjének 100 %-a;
- b) 2019. december 31-ig az intézmény alapvető tőkéjének 75 %-a;
- c) 2020. december 31-ig az intézmény alapvető tőkéjének 50 %-a.

Az első albekezdés a), b) és c) pontjában meghatározott határértékeket a 399–403. cikk szerinti hitelkockázati mérséklés hatását figyelembe véve meghatározott kitettségértékekre kell alkalmazni.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott átmeneti intézkedéseket a következő kitettségekre kell alkalmazni:

- a) tagállami központi kormányzatokkal, központi bankokkal vagy közszektorbeli intézményekkel szembeni követeléseket megtestesítő eszköztételek;

- b) olyan követeléseket megtestesítő eszköztételek, amelyeket tagállami központi kormányzatok, központi bankok vagy közszektorbeli intézmények kifejezett garanciái garantálnak;
- c) más, tagállami központi kormányzatokkal, központi bankokkal vagy közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek, vagy olyan kitettségek, amelyeket ezek az intézmények garantálnak;
- d) olyan eszköztételek, amelyek tagállami regionális kormányzattal vagy helyi hatósággal szembeni követelést testesítenek meg, és amelyeket a 115. cikk (2) bekezdésével összhangban központi kormányzattal szembeni kitettséggént kezelnek;
- e) tagállami regionális kormányzattal vagy helyi hatósággal szembeni, vagy ezek által garantált egyéb olyan kitettségek, amelyeket a 115. cikk (2) bekezdésével összhangban központi kormányzattal szembeni kitettséggént kezelnek.

Az első albekezdés a), b) és c) pontja alkalmazásában az e cikk (4) bekezdésében meghatározott átmeneti intézkedések csak azokra a közszektorbeli intézményekkel szembeni, illetve általuk garantált eszköztételekre és egyéb kitettségekre alkalmazandók, amelyeket a 116. cikk (4) bekezdésével összhangban központi kormányzattal, regionális kormányzattal, illetve helyi hatósággal szembeni kitettséggént kezelnek. Amennyiben közszektorbeli intézményekkel szembeni, illetve általuk garantált eszköztételeket és egyéb kitettségeket a 116. cikk (4) bekezdésével összhangban regionális kormányzattal, illetve helyi hatósággal szembeni kitettséggént kezelnek, az e cikk (4) bekezdésében meghatározott átmeneti intézkedések csak akkor alkalmazandók, ha az adott regionális kormányzattal, illetve helyi hatósággal szembeni kitettségeket a 115. cikk (2) bekezdésével összhangban központi kormányzattal szembeni kitettséggént kezelik.

(6) Az e cikk (4) bekezdésében meghatározott átmeneti intézkedések csak akkor alkalmazandók, ha az e cikk (5) bekezdésében említett kitettség megfelel az alábbi követelmények mindegyikének:

- a) a kitettséghez a 495. cikk (2) bekezdésének 2017. december 31-én hatályos változata szerint 0 %-os kockázati súlyt rendelnének;
- b) a kitettség 2017. december 12-én vagy azt követően merült fel.

(7) Mentésülnek a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól az e cikk (5) bekezdésében említett azon kitettségek, amelyek 2017. december 12. előtt merültek fel, és amelyekhez a 495. cikk (2) bekezdése szerint 2017. december 31-én 0 %-os kockázati súly volt rendelve.”.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2018. január 1-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2017. december 12-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

M. MAASIKAS

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2017/2396 RENDELETE**(2017. december 13.)**

az 1316/2013/EU és az (EU) 2015/1017 rendeletnek az Európai Stratégiai Beruházási Alap időbeli hatályának meghosszabbítása, továbbá az említett alapot és az Európai Beruházási Tanácsadó Platformot érintő technikai javítások bevezetése tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 172. és 173. cikkére, 175. cikkének harmadik bekezdésére és 182. cikkének (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) „Az európai beruházási terv” című bizottsági közlemény (a továbbiakban: a beruházási terv) 2014. november 26-i közzététele óta eltelt időszakban javultak a beruházások bővülésének feltételei, és visszatérően van az európai gazdaság és növekedés iránti bizalom. Az Unióban immár negyedik éve tart a visszafogott gazdaságélénkülés, és a bruttó hazai termék 2015-ben 2 %-kal növekedett, a munkanélküliségi ráták azonban továbbra is meghaladják a válság előtti szintet. A beruházási tervvel elindított átfogó erőfeszítések már eddig is kézzelfogható eredményeket hoztak, még ha az Európai Stratégiai Beruházási Alap (a továbbiakban: ESBA) növekedésre gyakorolt teljes hatását még nem is lehet megbecsülni, mivel a nagyberuházási projektek makrogazdasági hatásait nem lehet azonnal érzékelni. A beruházások 2017 egészében fokozatosan nőnek, azonban a növekedés üteme továbbra is meglehetősen lassú, és a korábbi szint alatt marad.
- (2) Fenn kell tartani a beruházások ezen kedvező lendületét, és további erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy visszatérjen a beruházások korábbi hosszú távú, fenntartható trendje, úgy, hogy azok elérjék a reálgazdaságot. A beruházási terv mechanizmusai működnek, és azokat meg kell erősíteni annak érdekében, hogy továbbra is mozgósítani lehessen magánberuházásokat olyan módon, hogy e beruházásoknak lényeges makrogazdasági hatásuk legyen és hozzájáruljanak a munkahelyteremtéshez azokban az ágazatokban, amelyek Európa jövője szempontjából fontosak, és amelyekben továbbra is piaci hiányosságok állnak fenn vagy továbbra sem optimálisak a beruházási feltételek.
- (3) A Bizottság 2016. június 1-jén közleményt tett közzé „Európa ismét beruház: Az európai beruházási terv mérlege és a következő lépések” címmel, amelyben ismertette a beruházási terv eddigi eredményeit és a tervbe vett következő lépéseket, ideértve az ESBA eredetileg három évre meghatározott időbeli hatályának meghosszabbítását, a kis- és középvállalkozásokra (a továbbiakban: kkv) vonatkozó keret összegének a meglévő kereten belüli növelését és az Európai Beruházási Tanácsadó Platform (a továbbiakban: EBTP) javítását.
- (4) Az Európai Számvevőszék 2016. november 11-én véleményt fogadott el, amely az 1316/2013/EU és az (EU) 2015/1017 rendelet módosítására irányuló európai parlamenti és tanácsi rendeletre és az (EU) 2015/1017 rendelet 18. cikkének (2) bekezdésében előírt, a javaslatot kísérő bizottsági értékelésre vonatkozó javaslatot tartalmazott, amelynek címe: „Az ESBA kibővítésére és időtartamának meghosszabbítására irányuló korai javaslat”.

⁽¹⁾ HL C 75., 2017.3.10., 57. o.

⁽²⁾ HL C 185., 2017.6.9., 62. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2017. december 12-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2017. december 12-i határozata.

- (5) Az Európai Beruházási Bank (a továbbiakban: EBB) csoport által működtetett és társfinanszírozott ESBA mennyiségi szempontból jó úton halad célja megvalósítása felé, nevezetesen, hogy legalább 315 000 000 000 EUR további beruházást mozgósítson a reálgazdaságban 2018 közepéig. A kkv-keretre való piaci reagálás és annak piaci felhasználása kiemelkedően gyors volt – az ESBA teljesítménye e területen messze felülmúlja a várakozásokat –, ugyanis az ESBA a gyorsított bevezetés érdekében az Európai Beruházási Alap (a továbbiakban: EBA) meglévő megbízatásainak és eszközeinek (az InnovFin kkv-garanciaeszköz, a COSME hitelgarancia-eszköz és az EBB kockázati-tőke-forrásokra vonatkozó megbízatása) kezdeti felhasználására épített. 2016 júliusában ezért 500 000 000 EUR-val növelték a kkv-keretet az (EU) 2015/1017 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ meghatározott paramétereken belül. Tekintettel az ESBA keretében történő kkv-finanszírozás iránti rendkívüli piaci keresletre, több forrás irányul majd a kkv-kba. Ennek vonatkozásában, az ESBA megnövelt kockázatviselési képességének 40 %-át a kkv-k forráshoz jutásának javítására kell fordítani.
- (6) Az Európai Tanács 2016. június 28-án arra a következtetésre jutott, hogy „az európai beruházási tervnek és különösen az ESBA-nak köszönhetően már kézzelfogható eredményeket sikerült elérni, továbbá azok meghatározó jelentőségűek abból a szempontból is, hogy a szűkös költségvetési források intelligens felhasználása mellett hozzájárulnak a magánberuházások mozgósításához. Az Európai Tanács megjegyezte, hogy a Bizottság a tervek szerint rövid időn belül az ESBA jövőjére vonatkozó javaslatokat fog közzétenni, amelyeknek a vizsgálatát az Európai Parlamenten és a Tanácson belül sürgősséggel kell lefolytatni.”
- (7) Az ESBA-t eredetileg hároméves időtartamra hozták létre azzal a céllal, hogy legalább 315 000 000 000 EUR beruházást mozgósítson, és ezzel támogassa a növekedés és a munkahelyteremtés erősítésére irányuló célt. Az e fő cél elérését célzó törekvés azonban nem élvezhet elsőbbséget a kiválasztott projektek adicionalitására vonatkozó elvvel szemben. Ezért az Unió nemcsak az ESBA általi beruházások időbeli hatályának és pénzügyi kapacitásának növelése, hanem az adicionalitásra való fokozottabb összpontosítás mellett is elkötelezte magát. Az időbeli hatály meghosszabbítása azt eredményezi, hogy a beruházási időszak a jelenlegi többéves pénzügyi kerettel egy időben ér majd véget, és 2020-ig legalább 500 000 000 000 EUR beruházást kell biztosítania. Ahhoz, hogy az ESBA még ütőkéesebbé váljon, és megvalósítsa a beruházások megkésztetésére vonatkozó célt, a tagállamoknak is prioritásként kell kezelniük az ebben való részvételt.
- (8) Az ESBA-ban és a felhasználásában rejlő lehetőségek nem valósíthatóak meg teljes mértékben az egységes piac megerősítését célzó tevékenységek végrehajtása, a kedvező üzleti környezet megteremtése, valamint a szociális szempontból kiegyensúlyozott és fenntartható strukturális reformok megvalósítása nélkül. Ezenkívül, az ESBA felhasználásának sikere szempontjából kulcsfontosságú, hogy a projektek jól strukturáltak legyenek, és a tagállami szintű beruházási és fejlesztési tervek részét képezzék.
- (9) A 2020 utáni időszak tekintetében a Bizottság azt tervezi, hogy benyújtja azokat a szükséges javaslatokat, amelyek biztosítják a stratégiai beruházások fenntartható szinten tartását. Minden jogalkotási javaslatnak a bizottsági jelentés és egy független értékelés megállapításain kell alapulnia, amelyeknek tartalmazniuk kell annak makrogazdasági értékelését, hogy van-e haszna a beruházástámogatási rendszer fenntartásának. E jelentés és a független értékelés keretében továbbá a megfelelő mértékben meg kell vizsgálni az e rendelet által módosított (EU) 2015/1017 rendelet alkalmazását az ESBA végrehajtásának meghosszabbított időbeli hatálya során.
- (10) Az e rendelet által meghosszabbított időbeli hatályú ESBA-nak a továbbra is fennálló piaci hiányosságokat és nem optimális beruházási feltételeket kell kezelnie, és megerősített adicionalitás mellett folytatnia kell a magánszektor bevonását az olyan beruházásokba, amelyek döntő fontosságúak a jövőbeli – többek között a fiatalokat célzó – európai munkahelyteremtés, növekedés és versenyképesség szempontjából. E beruházások közé tartoznak többek között azok, amelyek az energiaügy, a környezetvédelem és az éghajlat-politika, a szociális és a humántőke, valamint az ezekhez kapcsolódó infrastruktúra, az egészségügy, a kutatás és innováció, a határon átnyúló és fenntartható közlekedés, valamint a digitális transzformáció területére irányulnak. Különösen meg kell erősíteni az ESBA által támogatott műveletek hozzájárulását az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1017 rendelete (2015. június 25.) az Európai Stratégiai Beruházási Alapról, az Európai Beruházási Tanácsadó Platformról és a Beruházási Projektek Európai Portáljáról, valamint az 1291/2013/EU és az 1316/2013/EU rendelet módosításáról – az Európai Stratégiai Beruházási Alap (HL L 169., 2015.7.1., 1. o.).

Feleinek 21. Konferenciája (a továbbiakban: COP21) keretében meghatározott ambiciózus célok és az üvegházhatású gázok kibocsátásának 80–95 %-os csökkentésére vállalt kötelezettségek megvalósításához. Annak érdekében, hogy az ESBA keretében nagyobb hangsúlyt kapjanak az éghajlatváltozás elleni küzdelmet szolgáló intézkedések, az EBB-nek - mint az éghajlatváltozás elleni küzdelem egyik legfontosabb finanszírozójának - építenie kell a saját tapasztalatára, és alkalmaznia kell saját, korszerű, nemzetközileg elfogadott módszertanát az éghajlatváltozás elleni küzdelem komponenseinek és költségmegosztásának hiteles meghatározása érdekében. A projekteket nem szabad mesterségesen úgy strukturálni, hogy a szóban forgó vállalkozások a kkv-k és a kis méretű közepes piaci tőkeértékű vállalatok fogalommeghatározása alá essenek. Fokozottan kell összpontosítani az energiahálózatok összekapcsolására irányuló kiemelt projektekre és az energiahatékonysági projektekre is.

Továbbá az autópályák ESBA-forrásokból való támogatását a közlekedés területén a kohéziós országokban, a kevésbé fejlett régiókban vagy a határokon átnyúló közlekedési projektek keretében megvalósítandó magán- és/vagy állami beruházásokra kell korlátozni, vagy ha erre a közúti biztonság növeléséhez, fenntartásához vagy fejlesztéséhez, intelligens közlekedési rendszerek kifejlesztéséhez vagy a transzeurópai közlekedési hálózat meglévő autópályái minőségének és teljességének, különösen a biztonságos parkolóhelyek, az alternatív tisztázemanyagtöltőállomások és az elektromos töltőrendszerek biztosításához az 1316/2013/EU ⁽¹⁾ és az 1315/2013/EU ⁽²⁾ európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban a transzeurópai közlekedési hálózat 2030-ig történő kiteljesítéséhez van szükség. A digitális szektorban és a digitális gazdaságra vonatkozó ambiciózus uniós szakpolitika keretén belül új célkitűzéseket kell megállapítani a digitális infrastruktúra tekintetében a digitális szakadék áthidalása, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az Unió az úgynevezett dolgok internete, a blokklánc-technológia, a kiberbiztonság és hálózatzbiztonság új korszakában világviszonylatban úttörő szerepet töltsön be. Bár a mezőgazdaság, az erdészet, a halászat és az akvakultúra területén, valamint a tágabb értelemben vett biogazdaság egyéb területein megvalósítandó projektek már most is támogathatók, az egyértelműség érdekében kifejezetten rögzíteni kell, hogy ezek az ESBA-támogatásra jogosult általános célkitűzések közé tartoznak.

- (11) A kulturális és kreatív ágazatok a növekedés mozgatórugójaként kulcsszerepet játszanak Európa újraiparosodásában, és stratégiai helyzetüknek köszönhetően továbbgyűrűző hatást fejtenek ki más ipari ágazatok innovációjára, például az idegenforgalomban, a kiskereskedelemben és a digitális technológiákban. Az 1295/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ által létrehozott Kreatív Európa program és az említett rendelet szerint létrehozott kulturális és kreatív ágazatok garanciaeszköze mellett az ESBA-nak is támogatnia kell a tőkehiány leküzdését ezekben az ágazatokban, kiegészítő jelleggel további támogatást nyújtva a Kreatív Európa program és a kulturális és kreatív ágazatok garanciaeszköze támogatásaihoz, hogy több ilyen magas kockázatú projektet lehessen finanszírozni.
- (12) Az ESBA az Unióban található és az Unión kívül terjeszkedő jogalanyokkal kapcsolatos műveleteket is támogathat, amennyiben azok uniós beruházásokat mozdítanak elő, különösen akkor, ha azoknak vannak határokon átnyúló elemeik is. Az EBTP-nek proaktív támogatást kell nyújtania e műveletek előmozdítása és ösztönzése érdekében.
- (13) A projektek kiválasztása során erősíteni kell az addicionalitást, mely az ESBA egyik kulcsfontosságú jellemzője. Konkrétan csak azok a műveletek lehetnek jogosultak ESBA-támogatásra, amelyek egyértelműen azonosított piaci hiányosságok vagy nem optimális beruházási feltételek kezelésére irányulnak. A legalább két tagállamot összekapcsoló, az „infrastruktúra és innováció” keretbe tartozó, fizikai infrastruktúrákkal kapcsolatos műveletek – ideértve az e-infrastruktúrát és különösen a szélessávú infrastruktúrát és az ilyen infrastruktúrák kiépítéséhez, létesítéséhez, karbantartásához vagy működéséhez szükséges szolgáltatásokat – határozott addicionalitás jelleggel rendelkezőnek tekintendők, figyelemmel az ilyen projektekkel járó nehézségekre és azok magas uniós hozzáadott értékére.
- (14) Az ESBA jellemzően az EBB által a normális működése során támogatott projekteknél magasabb kockázatú projekteket támogat, és az ESBA beruházási bizottságnak (a továbbiakban: a beruházási bizottság) az addicionalitás értékelésekor figyelemmel kell lennie a beruházást veszélyeztető kockázatokra, így az ország-, ágazat- vagy régióspecifikus kockázatokra, valamint az innovációval kapcsolatos kockázatokra, különösen a növekedést, a fenntarthatóságot és a termelékenységet fokozó, még nem kipróbált technológiákkal összefüggésben.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1316/2013/EU rendelete (2013. december 11.) az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz létrehozásáról, a 913/2010/EU rendelet módosításáról és a 680/2007/EK és 67/2010/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 348., 2013.12.20., 129. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1315/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a transzeurópai közlekedési hálózat fejlesztésére vonatkozó uniós iránymutatásokról és a 661/2010/EU határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 348., 2013.12.20., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1295/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a Kreatív Európa program (2014–2020) létrehozásáról és az 1718/2006/EK, az 1855/2006/EK és az 1041/2009/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 221. o.).

- (15) Az ESBA földrajzi lefedettségének és alkalmazása hatékonyságának növelése érdekében ösztönözni kell az olyan műveleteket, amelyek kombinálják és/vagy ötvözik egyrészt a vissza nem térítendő támogatási formákat és/vagy az Unió általános költségvetéséből származó olyan pénzügyi eszközöket, mint például az európai strukturális és beruházási alapok, vagy az 1316/2013/EU rendelettel létrehozott Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz (a továbbiakban: CEF) és az 1291/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott „Horizont 2020” kutatási és innovációs keretprogram keretében rendelkezésre álló eszközök, másrészt pedig az EBB csoport által, többek között az ESBA keretében az EBB által vagy más beruházók által nyújtott finanszírozást. A forráskombinálás és/vagy -ötvözés célja az uniós forrásfelhasználás hozzáadott értékének növelése magánberuházóktól származó további források bevonása révén, és annak biztosítása, hogy a támogatott projektek gazdasági és pénzügyi tekintetben életképessé váljanak. Ennek érdekében az erre a rendeletre irányuló bizottsági javaslat benyújtásával párhuzamosan 1 000 000 000 EUR összegű előirányzatot csoportosítottak át a CEF pénzügyi eszközeiből a CEF vissza nem térítendő támogatásokat nyújtó részébe az ESBA-forrásokkal való ötvözés megkönnyítése érdekében. E cél érdekében 2017 februárjában sikeresen elindítottak egy támogatásötvözési felhívást. További 145 000 000 EUR-t jelenleg csoportosítanak át más, elsősorban az energiahatékonyságot célzó eszközökbe. További intézkedésekre van szükség annak biztosításához, hogy az uniós forrásokból nyújtott finanszírozás és az ESBA keretében nyújtott támogatás könnyen kombinálható legyen.

Bár a Bizottság már konkrét iránymutatást is közzétett e témában, az uniós alapok ESBA-val való kombinálására vonatkozó elképzelést – az esetleges jogalkotási fejlemények figyelembevételével – még alaposabban ki kell dolgozni annak érdekében, hogy növekedjen azoknak a beruházások száma, amelyeknek a javára válik az uniós alapok ESBA-val való kombinálásának köszönhető multiplikátorhatás. A gazdasági hatékonyság és a megfelelő multiplikátorhatás biztosítása érdekében a forráskombinálás főszabályként nem haladhatja meg a teljes projektköltség 90 %-át a kevésbé fejlett régiók esetében, illetve a teljes projektköltség 80 %-át minden más régió esetében.

- (16) Az ESBA kevésbé fejlett régiókban és átmeneti régiókban való igénybevételeének növelése érdekében ki kell bővíteni azoknak az általános célkitűzéseknek a körét, amelyek esetében támogatás nyújtható az ESBA-ból. A projekteket továbbra is a beruházási bizottságnak kellene megvizsgálnia, és azokra az (EU) 2015/1017 rendelet szerint létrehozott garancia (a továbbiakban: uniós garancia) igénybevételeit illetően ugyanazoknak a jogosultsági kritériumoknak kellene vonatkozniuk, ideértve az addicionalitás elvét is. Tekintettel arra, hogy nem lenne kívánatos az ESBA-ból támogatható projektek méretének korlátozása, a kis méretű projektek esetében sem helyénvaló akadályozni az ESBA-ból való finanszírozás igénylését. Ezen felül további intézkedésekre van szükség a kevésbé fejlett régiókban és az átmeneti régiókban a technikai segítségnyújtás erősítése és az ESBA népszerűsítése céljából.
- (17) A beruházási platformok elengedhetetlen eszközt jelentenek a piaci hiányosságok kezelése során, különösen több egyidejű projekt, valamint regionális vagy ágazati – többek között energiahatékonysági és határokon átnyúló – projektek finanszírozásakor. Fontos a nemzeti fejlesztési bankokkal és intézményekkel való partnerségek ösztönzése is, többek között beruházási platformok létrehozása érdekében. A pénzügyi közvetítőkkel való együttműködés is fontos szerepet tölthet be e tekintetben. Ebben az összefüggésben az EBB-nek adott esetben pénzügyi közvetítőkre vagy jóváhagyott jogosult gazdasági egységekre kell delegálnia a kis méretű alprojektek értékelését, kiválasztását és ellenőrzését.
- (18) A kis méretű projektek értékelésének, kiválasztásának és ellenőrzésének pénzügyi közvetítőkre vagy jóváhagyott jogosult gazdasági egységekre történő delegálása esetén a beruházási bizottság nem jogosult arra, hogy jóváhagyja az uniós garancia felhasználását az alprojektekre az EBB ilyen finanszírozási és beruházási műveletei keretében, amennyiben az ESBA hozzájárulása az ilyen kis méretű alprojektekhez nem ér el egy meghatározott küszöbértéket. Az ESBA irányítóbizottságnak (a továbbiakban: az irányítóbizottság) adott esetben útmutatást kell nyújtania a beruházási bizottság által a küszöbértéket el nem érő alprojektek értékelése során használandó eljárásra vonatkozóan.
- (19) Annak érdekében, hogy az ESBA támogatni tudja a beruházásokat, az Uniónak uniós garanciát kell nyújtania, amely sosem haladhatja meg a 26 000 000 000 EUR-t, melyből maximum 16 000 000 000 EUR-nak kell 2018. július 6-a előtt rendelkezésre állnia.
- (20) A várakozások szerint, ha az uniós garancia az EBB által nyújtandó 7 500 000 000 EUR összeggel társul, az ESBA támogatásával az EBB és az EBA 100 000 000 000 EUR értékű további beruházást generálhat. Az ESBA által támogatott 100 000 000 000 EUR várhatóan legalább 500 000 000 000 EUR további beruházást generál a reál-gazdaságban 2020 végéig.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1291/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a „Horizont 2020” kutatási és innovációs keretprogram (2014–2020) létrehozásáról és az 1982/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 104. o.).

- (21) A megvalósítandó további beruházások céljából az uniós garanciaalapba irányuló, az Unió általános költségvetéséből származó hozzájárulás részleges finanszírozása érdekében összegeket kell átcsoportosítani a CEF-nek az 1316/2013/EU rendeletben megállapított keretösszegéből, továbbá a CEF hitelfinanszírozási eszköze és a 2020-as energiaügyi, éghajlat-változási és infrastrukturális európai alap (a továbbiakban: Marguerite Alap) után befolyó bevételekből és törlesztésekből. A bevételek és törlesztések átcsoportosításához el kell térni a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 140. cikke (6) bekezdésének második és harmadik albekezdésétől, hogy engedélyezni lehessen e források más eszköz keretében történő felhasználását.
- (22) Az ESBA által támogatott beruházások keretében szerzett tapasztalatok alapján a megfelelő szintű védelem biztosítása érdekében a garanciaalap célösszegének el kell érnie a teljes uniós garanciakötelezettségek 35 %-át.
- (23) Az ESBA keretében történő kkv-finanszírozás iránti rendkívüli – várhatóan fennmaradó – piaci kereslettel összefüggésben bővíteni kell az ESBA kkv-keretét. Kiemelt figyelmet kell szentelni a szociális vállalkozásoknak és a szociális szolgáltatásoknak, többek között a szociális vállalkozások és a szociális szolgáltatási ágazat igényeinek és jellegzetességeinek megfelelő új eszközök kidolgozása és bevezetése révén.
- (24) Az uniós garancia láthatóságának növelése érdekében az EBB-nek és az EBA-nak biztosítania kell, hogy a végső kedvezményezettek – így a kkv-k is – tudjanak a létező ESBA-támogatásokról. Az ESBA-támogatást biztosító megállapodásokban egyértelműen hivatkozni kell az ESBA-ra.
- (25) Az ESBA-műveletek átláthatóságának növelése érdekében a beruházási bizottság döntéseiben – melyeket nyilvánosságra kell hozni és hozzáférhetővé kell tenni – ki kell fejteni azokat az okokat, amelyek alapján úgy vélik, hogy egy adott műveletnek részesülnie kell az uniós garanciából, különös tekintettel az addicionalitás kritériumának való megfelelésre. A művelet uniós garanciával való finanszírozásának aláírását követően az eredménytáblát is közzé kell tenni. A nyilvánosságra hozott dokumentumok nem tartalmazhatnak bizalmas üzleti adatokat.
- (26) Az eredménytáblát a beruházási bizottságnak független és átlátható értékelési eszközöként – e rendeletet és az (EU) 2015/1558 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletet⁽²⁾ és annak mellékletét szigorúan betartva – kell használni, hogy az uniós garanciát elsősorban a magasabb pontszámmal és nagyobb hozzáadott értékkel rendelkező műveletek esetében használják fel. Az EBB-nek előzetesen ki kell számítani a pontszámokat és a mutatókat, és a projekt befejezésekor nyomon kell követnie az eredményeket.
- (27) A projektek értékelésének javítása céljával az irányítóbizottságnak az ESBA stratégiai iránymutatásaiban meg kell határozni az eredménytábla egyes pilléreire vonatkozó alsó küszöbértéket.
- (28) Az adókérdésekben nem együttműködő országokkal és területekkel kapcsolatos uniós szakpolitikát uniós jogi aktusok és tanácsi következtetések rögzítik, különösen a 2016. november 8-i tanácsi következtetések és mellékletei, valamint azok későbbi módosításai.
- (29) Az EBB beruházási és finanszírozási műveleteivel kapcsolatos, e rendelet szerinti kellő gondosság kiterjed az alkalmazandó uniós jogszabályoknak, valamint a pénzmosás, a terrorizmus finanszírozása, az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelem területén elfogadott nemzetközi és uniós standardoknak való megfelelés alapos ellenőrzésére is. Ezen túlmenően, az ESBA-ról való jelentéstétel keretében az EBB-nek országonkénti bontásban tájékoztatást kell adnia arról, hogy az ESBA műveletei megfelelnek-e az EBB és az EBA nem együttműködő országokkal és területekkel kapcsolatos politikájának, valamint azon közvetítő listájáról, amelyekkel az EBB és az EBA együttműködik.
- (30) Helyénvaló bizonyos technikai pontosításokat tenni az ESBA irányításáról és az uniós garancia nyújtásáról szóló megállapodás tartalmával, a megállapodás hatálya alá tartozó eszközökkel és az árfolyamkockázatok bizonyos helyzetekben történő fedezésével kapcsolatban. Az EBB-vel kötött, az ESBA irányításáról és az uniós garancia nyújtásáról szóló megállapodást e rendeletnek megfelelően ki kell igazítani.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 966/2012/EU, Euratom rendelete (2012. október 25.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 298., 2012.10.26., 1. o.).

⁽²⁾ A Bizottság (EU) 2015/1558 felhatalmazáson alapuló rendelete (2015. július 22.) az (EU) 2015/1017 európai parlamenti és tanácsi rendeletet kiegészítő, az uniós garancia alkalmazásához szükséges, mutatókat tartalmazó eredménytábla létrehozásáról (HL L 244., 2015.9.19., 20. o.).

- (31) Függetlenül az EBTP azon célkitűzésétől, hogy az EBB és a Bizottság meglévő tanácsadó szolgálataira építve központi technikai tanácsadó platformként szolgáljon az Unión belüli projektfinanszírozás számára, az EBTP-t javítani kell, és tevékenységeinek arra is kell összpontosítaniuk, hogy aktívan hozzájáruljak az ESBA ágazati és földrajzi diverzifikációs céljához, segítséget nyújtsanak az EBB-nek és a nemzeti fejlesztési bankoknak vagy intézményeknek a műveletek kezdeményezéséhez és fejlesztéséhez, különösen a kevésbé fejlett régiókban és az átmeneti régiókban, és hogy - ahol szükséges - elősegítsék az ESBA-támogatás iránti igény strukturálását. Az EBTP-nek arra kell törekednie, hogy tagállamonként legalább egy nemzeti fejlesztési bankkal vagy intézménnyel együttműködési megállapodást kössön. Azokban a tagállamokban, ahol nem léteznek fejlesztési bankok vagy intézmények, az EBTP-nek - adott esetben és az érintett tagállam kérésére - proaktív tanácsadási támogatást kell nyújtania létrehozásukhoz. Az EBTP-nek kiemelt figyelmet kell fordítania a legalább két tagállamot átfogó projektek és a COP21 célkitűzések megvalósításához hozzájáruló projektek előkészítésére. Emellett tevékenyen hozzá kell járulnia beruházási platformok létrehozásához, és tanácsot kell adnia más uniós finanszírozási források ESBA-támogatással való kombinálásával kapcsolatban. Biztosítani kell az EBTP helyi jelenlétét, ahol ez szükséges, figyelembe véve a meglévő támogatási rendszereket, kézzelfogható, proaktív és testre szabott helyszíni támogatás nyújtása céljából.
- (32) A gazdaságpolitikai koordináció európai szemesztere a tagállamok költségvetési, makrogazdasági és strukturális reformokra vonatkozó terveinek részletes elemzésén alapul, és országspecifikus ajánlásokat nyújt a tagállamok számára. Ezzel összefüggésben az EBB-nek tájékoztatnia kell a Bizottságot a tagállamokban tapasztalható beruházási akadályokkal és szűk keresztmetszetekkel kapcsolatos, az e rendelet hatálya alá tartozó beruházási műveletek végrehajtása során tett megállapításairól. A Bizottságot felkérjük, hogy – többek között az európai beruházási terv harmadik pillérével kapcsolatos munkája során – vegye figyelembe ezeket a megállapításokat.
- (33) A piaci hiányosságok és nem optimális beruházási helyzetek kezelése, további megfelelő beruházások ösztönzése és az ESBA-ból támogatott műveletek földrajzi és regionális egyensúlyának előmozdítása érdekében integrált és egyszerűsített megközelítésre van szükség a növekedés, a munkahelyteremtés és a beruházások előmozdítására irányuló cél eléréséhez. Az ESBA finanszírozási költségeinek hozzá kell járulnia e célok eléréséhez.
- (34) Az (EU) 2015/1017 rendeletben meghatározott beruházási célok előmozdítása érdekében adott esetben ösztönözni kell a meglévő források ötvözését, ezzel megfelelő kedvezményeket nyújtva az ESBA-műveletek finanszírozási feltételeit, többek között azok költségét illetően.
- (35) Azokban az esetekben, ahol a pénzügyi piaci stresszhelyzet megakadályozná egy életképes projekt megvalósítását, vagy ahol erre a beruházási platformok létrehozásának elősegítése vagy projektek támogatása érdekében van szükség olyan ágazatokban vagy területeken, ahol jelentős piaci hiányosságok, illetve nem optimális beruházási feltételek tapasztalhatók, az EBB-nek és a Bizottságnak változtatásokat kell végrehajtania – különösen az uniós garancia díja tekintetében – annak érdekében, hogy hozzájáruljon a művelet – az EBB által az ESBA-n keresztül biztosított finanszírozás kedvezményezettje által viselt – finanszírozási költségeinek csökkentéséhez a megvalósítás megkönnyítése érdekében. Szükség esetén hasonló erőfeszítéseket kell tenni annak biztosítása érdekében, hogy az ESBA kis méretű projekteket is támogasson. Ahol helyi vagy regionális közvetítők alkalmazása lehetővé teszi a kis méretű projektek ESBA általi finanszírozása költségeinek csökkentését, ezt a megvalósítási formát is meg kell vizsgálni.
- (36) Az ESBA pénzügyi fenntarthatóságának biztosítása érdekében pénzügyi stresszhelyzetek idején vagy beruházási platformok létrehozásának elősegítésére vagy projektek támogatására olyan ágazatokban vagy területeken, ahol jelentős piaci hiányosságok, illetve nem optimális beruházási feltételek tapasztalhatók, az ESBA-műveletek finanszírozási költségeinek csökkentésére irányuló erőfeszítéseket össze kell hangolni az EBB csoport által kezelt egyéb rendelkezésre álló uniós pénzügyi forrásokkal és eszközökkel.
- (37) Az 1316/2013/EU és az (EU) 2015/1017 rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2015/1017 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk 4. pontjának b) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) határokon átnyúló, több országot érintő, regionális vagy makroregionális platformok, amelyek egy adott földrajzi térségben végrehajtott projektekben érdekelt több tagállamból, régióból vagy harmadik országból származó partnereket fognak össze;”.

2. A 4. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az a) pont a következőképpen módosul:

i. a ii. alpont helyébe a következő szöveg lép:

„ii. az EBB által az ESBA-n keresztül nyújtandó pénzügyi hozzájárulás összege – legalább 7 500 000 000 EUR, garancia vagy készpénz formájában – és feltételei;”

ii. a iv. alpont helyébe a következő szöveg lép:

„iv. az uniós garancia mellett végrehajtott műveletek árazása, amelynek összhangban kell lennie az EBB árazási politikájával;”

iii. a következő pont kerül beillesztésre:

„v. az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Európai Beruházási Bank alapokmányáról szóló 5. jegyzőkönyvnek és az EBB abban foglalt előjogainak sérelme nélkül az EBB által az ESBA-n keresztül biztosított finanszírozás kedvezményezettje által viselt, a művelethez kapcsolódó finanszírozási költségek csökkentéséhez való hozzájárulást lehető tevő eljárások, különösen az uniós garancia díjának modulálása, különösen olyan esetekben, ahol azért van rá szükség, mert a pénzügyi stresszhelyzet megakadályozná egy életképes projekt megvalósítását, vagy ahol arra a beruházási platformok létrehozásának elősegítése vagy projektek támogatása céljából van szükség olyan ágazatokban vagy területeken, ahol jelentős piaci zavarok, illetve nem optimális beruházási feltételek tapasztalhatók, olyan mértékben, amely nem befolyásolja jelentősen a Garanciaalap feltöltéséhez szükséges finanszírozást;”

b) a b) pont iii. alpontjának helyébe a következő szöveg lép:

„iii. rendelkezés arról, hogy az irányítóbizottság a 7. cikk (3) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően hozza meg a határozatait;”

c) a c) pont i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i. az uniós garancia nyújtására vonatkozó – többek között a fedezetre vonatkozó feltételekkel, a meghatározott eszköztípusokból álló portfóliókra megállapított fedezettel és az uniós garancia lehetséges lehívását kiváltó eseményekkel kapcsolatos – részletes szabályok a 11. cikkkel összhangban;”

3. Az 5. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) E rendelet alkalmazásában »adicionális«: az ESBA által olyan műveletekhez nyújtott támogatás, amelyek piaci hiányosságok vagy nem optimális beruházási feltételek kezelésére irányulnak, és amelyeket az ESBA támogatása nélkül nem lehetett volna végrehajtani azon időszak alatt, amely alatt az uniós garancia igénybe vehető, vagy nem lehetett volna ugyanolyan mértékben végrehajtani az EBB, illetve az EBA által vagy a meglévő uniós pénzügyi eszközök alapján. Az ESBA által támogatott projektek a 9. cikk (2) bekezdésében meghatározott általános célokat támogatják, ösztönzik a munkahelyteremtést és a fenntartható növekedést, és kockázati profiljuk jellemzően magasabb, mint a szokásos EBB-műveletek keretében támogatott projekteké. Az ESBA portfóliója általánosságban magasabb kockázati profillal fog rendelkezni, mint az EBB által a szokásos beruházási politikája alapján támogatott beruházási portfóliónak az e rendelet hatálybalépése előtti kockázati profilja.

A piaci hiányosságok vagy nem optimális beruházási feltételek hatékonyabb kezelése, valamint kis méretű projektek esetében különösen a beruházási platformok alkalmazásának megkönnyítése érdekében, ezáltal biztosítva a komplexitást és elkerülve más szereplők kiszorítását ugyanarról a piacról, az EBB ESBA által támogatott különleges tevékenységeinek lehetőség szerint és amennyiben az kellően indokolt:

a) alárendeltségi jellemzőkkel kell rendelkezniük, többek között alacsonyabb szintű pozícióval a többi beruházóhoz képest;

b) részt kell venniük kockázatmegosztási eszközökben;

c) határokon átnyúló jellemzőkkel kell rendelkezniük;

d) meghatározott kockázatokat kell viselniük; vagy

e) egyéb, a II. melléklet 3. szakaszának d) pontjában részletesebben meghatározott aspektusokkal kell bírniuk.

Az addicionalitás első albekezdés szerinti meghatározásának való megfelelés követelményének sérelme nélkül, a következő elemek határozottan utalnak az addicionalitásra:

- az EBB alapokmányának 16. cikke szerinti különleges tevékenységeknek megfelelő kockázatot hordozó projektek, kifejezetten azok, amelyek ország-, ágazat- vagy régióspecifikus kockázatokat hordoznak, különösen a kevésbé fejlett régiókban és az átmeneti régiókban és/vagy amennyiben az ilyen projektek az innovációval kapcsolatos kockázatokat hordoznak, különös tekintettel a növekedést, a fenntarthatóságot és a termelékenységet fokozó, még nem kipróbált technológiákra;
- két vagy több tagállamot összekapcsoló fizikai infrastruktúrára – beleértve az e-infrastruktúrát is – irányuló, illetve az infrastruktúra vagy az infrastruktúrához kapcsolódó szolgáltatások egy tagállamról egy vagy több másik tagállamra való kiterjesztésére irányuló projektek.”

4. A 6. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés bevezető szövege helyébe a következő szöveg lép:

„Az ESBA-megállapodásban elő kell írni, hogy az ESBA olyan projekteket támogathat, amelyek piaci hiányosságokat vagy nem optimális beruházási feltételeket kezelnek, és amelyek;”

- b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az EBB vagy az EBA által pénzügyi közvetítőkön keresztül végrehajtott műveletekhez nyújtandó ESBA-támogatásra jogosult projektek mérete nem korlátozható. Annak biztosítása érdekében, hogy az ESBA-támogatás kis méretű projekteket is lefedjen, az EBB-nek és az EBA-nak szükség esetén a lehetséges mértékben ki kell terjesztenie a nemzeti fejlesztési bankokkal vagy intézményekkel való együttműködést és elő kell segítenie a lehetőségeket, többek között a beruházási platformok létrehozásának megkönnyítése révén.”

5. A 7. cikk a következőképpen módosul:

- a) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az ESBA irányítási struktúráiban részt vevő valamennyi intézménynek és szervnek arra kell törekednie, hogy biztosítsa a nemek közötti egyensúlyt az ESBA megfelelő irányító szerveiben;”

- b) a (3) bekezdés első és második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az irányítóbizottságnak öt tagja van: három tagot a Bizottság jelöl, egyet az EBB, egy szavazati joggal nem rendelkező szakértő tagot pedig az Európai Parlament. Az említett szakértő nem kérhet vagy fogadhat el utasításokat uniós intézményektől, szervektől, hivataloktól vagy ügynökségektől, valamely tagállam kormányától vagy bármely egyéb közjogi vagy magánjogi szervezettől, és teljesen függetlenül kell eljárnia. A szakértőnek feladatait pártatlanul és az ESBA érdekeit szem előtt tartva kell ellátnia.

Az irányítóbizottság szavazati joggal rendelkező tagjai közül választja meg elnökét hároméves, egyszer megújítható határozott időtartamra. Az irányítóbizottság megvitatja és a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszi az összes tag álláspontját. Abban az esetben, ha a tagok álláspontja nem egyezik, az irányítóbizottság a szavazati joggal rendelkező tagok egyhangú szavazatával határoz. Az irányítóbizottság üléseinek jegyzőkönyvében részletesen rögzíteni kell az összes tag álláspontját.

Az irányítóbizottság üléseinek részletes jegyzőkönyvét az irányítóbizottság általi jóváhagyásukat követően haldéktalanul közzéteszik. Az Európai Parlamentet a jegyzőkönyvek közzétételéről azonnal értesíteni kell.”

- c) az (5) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az ügyvezető igazgató munkáját helyettes ügyvezető igazgató segíti. Az ügyvezető igazgató és a helyettes ügyvezető igazgató megfigyelőként vesznek részt az irányítóbizottság ülésein. Az ügyvezető igazgató negyedévente jelentést tesz az ESBA tevékenységéről az irányítóbizottságnak;”

- d) a (8) bekezdés harmadik albekezdése a következőképpen módosul:

- i. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) éghajlat-politika, környezetvédelem és környezetgazdálkodás;”

- ii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„l) fenntartható mezőgazdaság, erdészet, halászat, akvakultúra és a tágabb értelemben vett biogazdaság egyéb területei.”

e) a (10) bekezdés második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A beruházási bizottság minden egyes tagja késedelem nélkül tájékoztatja az irányítóbizottságot, az ügyvezető igazgatót és a helyettes ügyvezető igazgatót minden olyan információról, amely az összeférhetlenség hiányának folyamatos ellenőrzéséhez szükséges.”;

f) a (11) bekezdés a következő mondattal egészül ki:

„Az ügyvezető igazgató a tudomására jutott minden kötelezettségszegésről tájékoztatja az irányítóbizottságot, megfelelő intézkedést javasol, és gondoskodik annak végrehajtásáról. Az ügyvezető igazgató gyakorolja gondossági kötelezettségét a beruházási bizottság tagjainak esetleges összeférhetlenségével kapcsolatban.”

g) a (12) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a második albekezdés második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az uniós garancia igénybevételét jóváhagyó határozatokat nyilvánosságra kell hozni és hozzáférhetővé kell tenni, valamint indokolást kell tartalmazniuk, különös tekintettel az addicionalitás kritériumának való megfelelésre. A határozatokban utalni kell a (14) bekezdésben említett, mutatókat tartalmazó eredménytáblán alapuló globális értékelésre is. A nyilvánosságra hozott határozat nem tartalmazhat bizalmas üzleti adatokat. Döntésének meghozatalában a beruházási bizottságot az EBB által rendelkezésre bocsátott dokumentáció segíti.

Az eredménytáblát – mely eszközként szolgál a beruházási bizottság számára ahhoz, hogy az uniós garancia felhasználásakor előnyben részesítse a magasabb pontszámmal és nagyobb hozzáadott értékkel rendelkező műveleteket – a projekt aláírását követően nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni. A nyilvánosságra hozott eredménytábla nem tartalmazhat bizalmas üzleti adatokat.

A beruházási bizottság határozatainak bizalmas üzleti adatokat tartalmazó részeit az EBB kérésre és szigorú titoktartási követelmények mellett továbbítja az Európai Parlamentnek.”;

ii. a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Évente kétszer az EBB benyújtja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak a beruházási bizottság által hozott határozatok jegyzékét és az e határozatokhoz kapcsolódó eredménytáblákat. A benyújtásra szigorú titoktartási követelmények vonatkoznak.”;

h) a (14) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(14) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikk (1)–(3) és (5) bekezdésének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet olyan, mutatókat tartalmazó eredménytáblával történő kiegészítése érdekében, amelynek alkalmazásával a beruházási bizottságnak biztosítania kell az uniós garancia lehetséges vagy tényleges igénybevételének független és átlátható értékelését. E felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat az EBB-vel folytatott szoros párbeszéd keretében kell előkészíteni.

Az irányítóbizottságnak – az ESBA stratégiai iránymutatásának részeként – meg kell határoznia az eredménytábla egyes pilléreire vonatkozó alsó küszöbértéket azzal a céllal, hogy javítsa a projektek értékelését.

Az irányítóbizottság az EBB kérésére engedélyezheti a beruházási bizottságnak olyan projekt megvizsgálását is, melynek pontszáma valamelyik pillérben az alsó küszöbérték alá esik, de az eredménytáblában szereplő globális értékelés szerint az említett projekthez kapcsolódó művelet jelentős piaci zavart orvosolna, vagy magas hozzáadott értékkel rendelkezik.”;

6. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az uniós garancia az EBB-nek a beruházási bizottság által jóváhagyott finanszírozási és beruházási műveleteihez vagy az EBB finanszírozási és beruházási műveleteinek végrehajtása céljából az EBA számára a 11. cikk (3) bekezdésével összhangban biztosított finanszírozáshoz vagy garanciákhoz nyújtható.

Az EBB adott esetben pénzügyi közvetítőkre vagy jóváhagyott jogosult gazdasági egységekre, különösen beruházási platformokra és nemzeti fejlesztési bankokra vagy intézményekre delegálja a kis méretű alprojektek értékelését, kiválasztását és ellenőrzését a kis méretű projektek forráshoz jutásának javítása és megkönnyítése céljából. E cikk (5) bekezdése harmadik albekezdésétől eltérve, a pénzügyi közvetítőkre vagy jóváhagyott jogosult gazdasági szereplőkre delegált alprojektek vonatkozásában a beruházási bizottság nem tarthatja fenn magának a jogot az uniós garancia felhasználásának jóváhagyására, ha az adott alprojekthez nyújtott ESBA-hozzájárulás összege nem éri el a 3 000 000 EUR-t. Szükség esetén az irányítóbizottság iránymutatást nyújt azzal kapcsolatban, hogy a beruházási bizottság milyen eljárással határozza meg az uniós garancia olyan alprojektek esetén való felhasználásáról, ahol az ESBA-hozzájárulás összege legalább 3 000 000 EUR.

Az érintett műveleteknek összhangban kell lenniük az uniós szakpolitikákkal és a következő általános célok valamelyikét kell támogatniuk:";

ii. a c) pont a következő alpontról egészül ki:

„iv. vasúti infrastruktúra, egyéb vasúti projektek és tengeri kikötők;"

iii. az e) pont a következő alpontokkal egészül ki:

„ia. blokklánc-technológia;

ib. a dolgok internete;

ic. kiberbiztonsági és hálózati védelmi infrastruktúra;"

iv. a g) pont a következőképpen módosul:

— a ii. alpont helyébe a következő szöveg lép:

„ii. kulturális és kreatív ágazatok, amelyekben az 1295/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) létrehozott Kreatív Európa programmal és az említett rendelettel létrehozott kulturális és kreatív ágazatok garanciaeszközzel való együttműködés révén létrejövő ágazatspecifikus finanszírozási mechanizmusokat kell engedélyezni az adott célnak megfelelő hitelek biztosítása érdekében az említett ágazatok számára;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1295/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a Kreatív Európa program (2014–2020) létrehozásáról és az 1718/2006/EK, az 1855/2006/EK és az 1041/2009/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 221. o.);

— az v. pont helyébe a következő szöveg lép:

„v. szociális infrastruktúrák, szociális szolgáltatások, szociális és szolidáris gazdaság;"

v. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„h) fenntartható mezőgazdaság, erdőgazdálkodás, halászat, akvakultúra és a tágabb értelemben vett biogazdaság egyéb területei;

i) e rendelet követelményeinek keretében, a 2014/99/EU bizottsági végrehajtási határozat (*) I. és II. mellékletében felsorolt kevésbé fejlett régiók és átmeneti régiók esetében EBB-támogatásra jogosult egyéb iparágak és szolgáltatások.

(*) A Bizottság 2014/99/EU végrehajtási határozata (2014. február 18.) a 2014–2020 közötti időszakban az Európai Regionális Fejlesztési Alapból és az Európai Szociális Alapból finanszírozásra jogosult régiók, valamint a Kohéziós Alapból finanszírozásra jogosult tagállamok jegyzékének megállapításáról (HL L 50., 2014.2.20., 22. o.);

vi. a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az ESBA keresletvezérelt természetének elismerése mellett az EBB arra törekszik, hogy az infrastruktúra és innováció keretből nyújtott ESBA-finanszírozás legalább 40 %-a olyan projektösszetevőket támogasson, amelyek hozzájárulnak az éghajlat-politikához, az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Felelősek 21. Konferenciája (a továbbiakban: COP21) keretében tett vállalásoknak megfelelően. A kkv-knak és a kis méretű közepes piaci tőkeértékű vállalatoknak nyújtott ESBA-finanszírozást ebbe nem kell beszámítani. Az EBB a saját nemzetközileg elfogadott módszerével állapítja meg az éghajlat-politikához hozzájáruló említett projektösszetevőket vagy költségvetési részeket. Az irányítóbizottság szükség esetén ezzel kapcsolatban is részletes iránymutatást nyújt.";

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Azon beruházási időszak, amelynek során az uniós garancia az e rendelet hatálya alá tartozó finanszírozási és beruházási műveletek támogatására nyújtható:

a) 2020. december 31-ig tart azon EBB-műveletek esetében, amelyek tekintetében az EBB és a kedvezményezett vagy a pénzügyi közvetítő 2022. december 31-ig szerződést ír alá;

b) 2020. december 31-ig tart azon EBA-műveletek esetében, amelyek tekintetében az EBA és a pénzügyi közvetítő 2022. december 31-ig szerződést ír alá;”

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az EBB szükség esetén és a lehetséges mértékben együttműködik a nemzeti fejlesztési bankokkal vagy intézményekkel és a beruházási platformokkal;”

d) Az (5) bekezdés harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A beruházási bizottság dönthet úgy, hogy fenntartja a jogot a pénzügyi közvetítők által vagy a jóváhagyott jogosult gazdasági egységeken belül előterjesztett új projektek jóváhagyására.”

7. A 10. cikk (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) EBB-hitelek, garanciák, viszontgaranciák, tőkepiaci eszközök, a finanszírozás vagy hitelminőség-javító eszközök más formái – ideértve az alárendelt kölcsönöket –, tulajdonviszonyt, illetve részben tulajdonviszonyt megtestesítő befektetések, ideértve a nemzeti fejlesztési bankok vagy intézmények, beruházási platformok vagy alapok javára szólókat is;”

8. A 11. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az uniós garancia összege semmilyen esetben sem haladhatja meg a 26 000 000 000 EUR-t, amelynek egy része az EBB által az EBA számára a (3) bekezdéssel összhangban nyújtott finanszírozás vagy garanciák céljaira fordítható. Az uniós garancia alapján az Unió általános költségvetéséből teljesített kifizetések teljes nettó összege nem haladhatja meg a 26 000 000 000 EUR-t, 2018. július 6. előtt pedig nem haladhatja meg a 16 000 000 000 EUR-t.”

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amennyiben az EBB finanszírozást vagy garanciát nyújt az EBA számára az EBB finanszírozási és beruházási műveleteinek végrehajtásához, az uniós garancia az ilyen finanszírozás vagy garanciák tekintetében 6 500 000 000 EUR kezdeti értékhatárig teljes garanciát biztosít, feltéve, hogy az EBB fokozatosan legalább 4 000 000 000 EUR összegű finanszírozást vagy garanciát biztosít az uniós garancia fedezete nélkül. Az (1) bekezdés sérelme nélkül az irányítóbizottság a 6 500 000 000 EUR összegű értékhatárt adott esetben legfeljebb 9 000 000 000 EUR-ra módosíthatja anélkül, hogy az EBB köteles lenne az általa biztosított finanszírozás, illetve garanciák összegét 4 000 000 000 EUR fölé emelni;”

c) a (6) bekezdés a) és b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 10. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében:

i. a tőke és a finanszírozási műveletek feltételeinek megfelelően az EBB számára esedékes, de a nemteljesítés bekövetkeztéig be nem folyt összes kamat és összeg; az alárendelt kölcsönök esetében a halasztás, a csökkentés vagy az előírt exit nemteljesítési eseménynek tekintendő;

ii. az eurótól eltérő pénznemek árfolyam-ingadozásaiból eredő veszteségek olyan piacokon, ahol korlátozottak a lehetősegek hosszú futamidejű fedezeti ügyletekre;

b) a 10. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett tulajdonviszonyt, illetve részben tulajdonviszonyt megtestesítő befektetések esetében: a befektetett összegek és a kapcsolódó finanszírozási költségek és az eurótól eltérő pénznemek árfolyam-ingadozásaiból eredő veszteségek;”

9. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A garanciaalapnak a (2) bekezdésben említett forrásait arra kell felhasználni, hogy a garanciaalap olyan megfelelő szintet (a továbbiakban: célösszeg) érjen el, amely tükrözi az uniós garanciakötelezettség teljes összegét. A célösszeget a teljes uniós garanciakötelezettség 35 %-ában kell meghatározni.”;

b) a (7)–(10) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) 2018. július 1-jétől, amennyiben az uniós garancia lehívásainak eredményeként a garanciaalap szintje a célösszeg 50 %-a alá csökken, vagy a Bizottság kockázatértékelése alapján a garanciaalap szintje egy éven belül az említett szint alá csökkenhet, a Bizottság jelentést nyújt be azokról a rendkívüli intézkedésekről, amelyekre szükség lehet.

(8) Az uniós garancia lehívását követően a garanciaalapnak az e cikk (2) bekezdése b) és d) pontja szerinti forrásai célösszeget meghaladó részét a beruházási időszaknak a 9. cikkben meghatározott határain belül az uniós garancia teljes összegének visszaállítására kell felhasználni.

(9) A garanciaalapnak a (2) bekezdés c) pontja szerinti forrásait az uniós garancia teljes összegének visszaállítására kell felhasználni.

(10) Az uniós garancia 26 000 000 000 EUR összegének teljes visszaállítása esetén a garanciaalapban található, a célösszeget meghaladó bármely összeget a 966/2012/EU, Euratom rendelet 21. cikkének (4) bekezdése szerinti belső címzett bevételként az Unió általános költségvetésének bármely olyan költségvetési sorára kell befizetni, amelyet a garanciaalap átcsoportosítási forrásként lehetett felhasználni.”

10. A 14. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„E támogatásba beletartozik a projektstrukturáláshoz kapcsolódó technikai segítségnyújtásnak, az innovatív pénzügyi eszközöknek, a köz- és magánszféra közötti partnerségnek az igénybevételevel kapcsolatban nyújtott célzott támogatás, valamint adott esetben az uniós jogot érintő releváns kérdésekkel kapcsolatos információnyújtás, figyelembe véve a kevésbé fejlett pénzügyi piacokkal rendelkező tagállamok sajátosságait és szükségleteit, valamint a különböző ágazatok helyzetét.”;

ii. a második albekezdés a következő mondattal egészül ki:

„Az EBTP-nek támogatnia kell továbbá éghajlat-politikai projektek, a körforgásos gazdaságot előmozdító projektek vagy komponenseik előkészítését, különösen a COP21 összefüggésében, továbbá a digitális szektort előmozdító projektek, valamint az 5. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének második franciabekezdésében említett projektek előkészítését.”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a helyi ismeretekre való építés az ESBA által nyújtott támogatás Unió-szerte történő elősegítése érdekében és ahol lehetséges, az ESBA ágazati és földrajzi diverzifikációjának a II. melléklet 8. szakaszában említett céljához való aktív hozzájárulás az EBB és a nemzeti fejlesztési bankok vagy intézmények abban való támogatásával, hogy műveleteket kezdeményezzenek és fejlesszenek, különösen a kevésbé fejlett régiókban és az átmeneti régiókban, valamint szükség esetén az ESBA-támogatás iránti igény strukturálásának elősegítésével.”

ii. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) beruházási platformok – főként határokon átnyúló és több tagállam és/vagy régió részvételével működő makroregionális beruházási platformok – létrehozásához proaktív tanácsadási támogatás nyújtása, szükség esetén helyi jelenléttel.”

iii. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„f) a kis méretű projektek – többek között beruházási platformokon keresztüli – vonzásában és finanszírozásában rejlő lehetőségek kihasználása;

- g) tanácsadás más uniós finanszírozási források - mint például az európai strukturális és beruházási alapok, a Horizont 2020 és az 1316/2013/EU rendelettel létrehozott Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz - ESBA-támogatással való kombinálásával kapcsolatban, az ilyen kombinált finanszírozási források felhasználásához kapcsolódó gyakorlati problémák megoldása céljából;
- h) proaktív támogatás nyújtása a 8. cikk első bekezdésének b) pontjában említett műveletek előmozdításához és ösztönzéséhez.”

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az (1) bekezdésben említett célkitűzés megvalósítása és a helyi szintű tanácsadási segítség nyújtásának megkönnyítése érdekében az EBTP-nek törekednie kell az EBB, a Bizottság, a nemzeti fejlesztési bankok vagy intézmények, valamint az európai strukturális és beruházási alapok irányító hatóságai szakértelmének felhasználására.”;

d) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Az EBB javasolja az EBB-finanszírozásért folyamodó projektgazdáknak, különösen a kis méretű projektek tekintetében, hogy utalják projektjeiket az EBTP-hez adott esetben projektjeik előkészítésének javítása és/vagy annak vizsgálata céljából, hogy van-e lehetőség projekteknek beruházási platformokon keresztül történő összevonására. Az EBB tájékoztatja továbbá azokat a projektgazdákat, akiktől megtagadták az EBB-finanszírozást, vagy akiknél a lehetséges EBB-finanszírozás ellenére forráshiány merül fel, hogy projektjeiket szerepeltethetik a Beruházási Projektek Európai Portálján.”;

e) a (6) bekezdés második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az egyrészről az EBTP, másrészről az EBTP céljai szempontjából releváns szakértelemmel rendelkező nemzeti fejlesztési bank vagy intézmény, nemzetközi pénzügyi szervezet, vagy intézmény vagy irányító hatóság – beleértve azokat is, amelyek nemzeti tanácsadóként járnak el – közötti együttműködés megvalósulhat szerződéses partnerség formájában. Az EBTP arra törekszik, hogy tagállamonként legalább egy nemzeti fejlesztési bankkal vagy intézménnyel együttműködési megállapodást kössön. Azokban a tagállamokban, ahol nincsenek fejlesztési bankok vagy intézmények, az EBTP-nek adott esetben és az érintett tagállam kérésére proaktív tanácsadási támogatást kell nyújtania egy ilyen bank vagy intézmény létrehozásához.”;

f) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6a) Annak érdekében, hogy a tanácsadási szolgáltatások az Unión belül minél szélesebb földrajzi területen igénybe vehetők legyenek és az ESBA-ról szóló helyi ismereteket sikeresen ki lehessen aknázni, figyelembe véve a meglévő támogatási rendszereket, szükség szerint biztosítani kell az EBTP helyi jelenlétét annak céljából, hogy kézzelfogható, proaktív és testre szabott helyszíni támogatást lehessen nyújtani. Ezt különösen azokban a tagállamokban vagy régiókban kell biztosítani, amelyek nehézségekkel szembesülnek az ESBA alá tartozó projektek fejlesztése során. Az EBTP segíti a tudás regionális és helyi szintre való átadását a regionális és helyi kapacitás és szakértelem folyamatos kiépítése céljából.”;

g) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Az EBTP operatív költségeinek fedezésére a 2020. december 31-ig az Unió általános költségvetéséből évente 20 000 000 EUR referenciaösszegű hozzájárulást kell rendelkezésre bocsátani a (2) bekezdésben említett szolgáltatásokra, amennyiben e költségeket a (4) bekezdésben említett díjakból származó fennmaradó összeg nem fedezi.”

11. A 16. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az EBB – adott esetben az EBA-val együttműködve – hathavonta jelentést nyújt be a Bizottságnak az EBB e rendelet hatálya alá tartozó finanszírozási és beruházási műveleteiről. A jelentésnek tartalmaznia kell az uniós garancia igénybevételére vonatkozó követelményeknek és a 4. cikk (2) bekezdése f) pontjának iv. alpontjában említett fő teljesítménymutatóknak való megfelelés értékelését. A jelentésnek a statisztikai, pénzügyi és számviteli adatokat az EBB egyes finanszírozási és beruházási műveleteire vonatkozóan és összesített alapon is tartalmaznia kell. Évente egyszer a jelentésben azt is fel kell tüntetni, hogy az EBB milyen beruházási akadályokba ütközött az e rendelet hatálya alá tartozó beruházási műveletek végzése során.”

12. A 17. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács kérésére az irányítóbizottság elnöke és az ügyvezető igazgató beszámol az ESBA teljesítményéről az ezt kérő intézménynek, többek között – az Európai Parlament erre irányuló kérése esetén – az Európai Parlamentben tartott meghallgatáson való részvétele keretében is. Ezenkívül az Európai Parlament vagy a Tanács kérésére az ügyvezető igazgató jelentést tesz az ezt kérő intézménynek a beruházási bizottság munkájáról.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az irányítóbizottság elnöke és az ügyvezető igazgató – szóban vagy írásban – válaszol az Európai Parlament vagy a Tanács által az ESBA-hoz címzett kérdésekre, minden esetben a kérdés kézhezvételének napjától számított öt héten belül. Emellett az ügyvezető igazgató szóban vagy írásban válaszol az Európai Parlamentnek vagy a Tanácsnak a beruházási bizottság munkájával kapcsolatban feltett kérdésekre.”

13. A 18. cikk a következőképpen módosul:

a) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A Bizottság mind a 2021-ben kezdődő többéves pénzügyi kereten belüli minden új javaslat benyújtása előtt, mind a beruházási időszak végén jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amely e rendelet alkalmazásának független értékelését tartalmazza, magában foglalva:

- a) az ESBA működésének, az uniós garancia felhasználásának és az EBTP működésének az értékelését;
- b) annak értékelését, hogy az ESBA jól használja-e fel az Unió általános költségvetéséből származó forrásokat, megfelelő mértékben mozgósít-e magántőkét és ösztönöz-e magánberuházásokat;
- c) annak értékelését, hogy a beruházástámogatási rendszer fenntartása makrogazdasági szempontból hasznos-e;
- d) a beruházási időszak végén a 4. cikk (2) bekezdése a) pontjának v. alpontjában említett eljárás alkalmazásának értékelését.”

b) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Kellően figyelembe véve a (6) bekezdésben említett, független értékelést tartalmazó első jelentést, a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt elő, amihez a 2021-ben kezdődő többéves pénzügyi keretből való megfelelő finanszírozás járul.”;

c) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Az e cikk (6) bekezdésben említett jelentések keretében értékelni kell a 7. cikk (14) bekezdésében és a II. mellékletben említett eredménytábla használatát, különös tekintettel az egyes pillérek megfelelőségére és az értékelés során betöltött megfelelő szerepükre. A jelentést – adott esetben, és ha a benne foglalt megállapítások ezt megfelelően indokolják – a 7. cikk (14) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus felülvizsgálatára irányuló javaslatnak kell kísérnie.”

14. A 19. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Az EBB és az EBA tájékoztatja, vagy kötelezi a pénzügyi közvetítőket, hogy tájékoztassák a végső kedvezményezetteket, köztük a kkv-kat a létező ESBA-támogatásokról oly módon, hogy ezt az információt, különösen a kkv-k esetében, megjeleníti az ESBA-támogatást biztosító vonatkozó megállapodásban, és ezzel felhívja a nyilvánosság figyelmét az ügyre, és javítja a támogatások láthatóságát.”

15. A 20. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) E cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a Számvevőszék – kérésére és az EUMSZ 287. cikkének (3) bekezdésével összhangban – teljeskörű hozzáférést kap minden olyan dokumentumhoz vagy információhoz, amelyre a feladata elvégzéséhez szüksége van.”

16. A 22. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az EBB-nek és az EBA-nak az e rendelet hatálya alá tartozó finanszírozási és beruházási műveleteik során meg kell felelniük az alkalmazandó uniós jogszabályoknak, valamint az elfogadott nemzetközi és uniós standardoknak, és ezért e rendelet keretében nem támogathatnak olyan projekteket, amelyek hozzájárulnak a pénzmosáshoz, a terrorizmus finanszírozásához, az adókikerüléshez, az adócsaláshoz vagy az adókijátszáshoz.

Ezenkívül az EBB és az EBA nem léphet új üzleti kapcsolatba, illetve üzleti kapcsolatait nem újíthatja meg olyan országban vagy területen bejegyzett vagy létrehozott szervezettel, amely szerepel az adózási szempontból nem együttműködő országokra és területekre vonatkozó uniós szakpolitika keretében készülő jegyzékben, vagy amelyet a Bizottság kiemelt kockázatot jelentő harmadik országgént határozott meg az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 9. cikkének (2) bekezdése értelmében, vagy amely nem működik együtt az Unióval vagy nem tartja be az átláthatósággal és az információcserével kapcsolatos, nemzetközileg elfogadott adóügyi standardokat.

A pénzügyi közvetítőkkel való megállapodások megkötése esetén az EBB-nek és az EBA-nak át kell ültetnie az ebben a cikkben említett követelményeket a vonatkozó megállapodásokba, és fel kell kérnie a pénzügyi közvetítőket, hogy számoljanak be azok betartásáról.

Az EBB-nek és az EBA-nak legkésőbb az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzékének elfogadását követően felül kell vizsgálnia a nem együttműködő országokra és területekre vonatkozó politikáját.

Ezt követően az EBB-nek és az EBA-nak minden évben jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az ESBA finanszírozási és beruházási műveleteivel kapcsolatban a nem együttműködő országokra és területekre vonatkozó politikájuk végrehajtásáról, amely jelentésnek tartalmaznia kell országokra lebontott információkat is, valamint azon közvetítők jegyzékét, akikkel együttműködnek.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).”

17. A 23. cikk (2) bekezdése első albekezdésének első és második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottságnak a 7. cikk (13) és (14) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2015. július 4-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról.”

18. A II. melléklet az e rendelet mellékletében foglaltak szerint módosul.

2. cikk

Az 1316/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 5. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 2014 és 2020 közötti időszakban a CEF végrehajtására vonatkozó pénzügyi keretösszeg folyó áron 30 192 259 000 EUR. Ez az összeg a következőképpen oszlik meg:

- a) közlekedési ágazat: 24 050 582 000 EUR, ebből 11 305 500 000 EUR-t a Kohéziós Alapból kell átcsoportosítani kizárólag a Kohéziós Alapból támogatható tagállamok általi, e rendelettel összhangban való felhasználásra;
- b) távközlési ágazat: 1 066 602 000 EUR;
- c) energetikai ágazat: 5 075 075 000 EUR.

Az említett összegek nem érintik az 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendelet (*) szerinti rugalmassági mechanizmus alkalmazását.

(*) A Tanács 1311/2013/EU, Euratom rendelete (2013. december 2.) a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről (HL L 347., 2013.12.20., 884. o.).”

2. A 14. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5) A 966/2012/EU, Euratom rendelet 140. cikke (6) bekezdésének második és harmadik albekezdésétől eltérve, az e rendelet szerint létrehozott pénzügyi eszközök után és a 680/2007/EK rendelet szerint létrehozott és az e rendelet szerint létrehozott pénzügyi eszközökkel az e cikk (3) bekezdésével összhangban összevont pénzügyi eszközök után befolyó bevételek és törlesztések 125 000 000 EUR összegig az (EU) 2015/1017 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) által létrehozott Európai Stratégiai Beruházási Alapot illető, a 966/2012/EU, Euratom rendelet 21. cikkének (4) bekezdése értelmében vett belső címzett bevételnek minősülnek.

(6) A 966/2012/EU, Euratom rendelet 140. cikke (6) bekezdésének második és harmadik albekezdésétől eltérve, a 680/2007/EK rendelettel összhangban létrehozott 2020-as energiaügyi, éghajlat-változási és infrastrukturális európai alap (a továbbiakban: Marguerite Alap) után befolyó bevételek és törlesztések 25 000 000 EUR összegig az (EU) 2015/1017 rendelet által létrehozott Európai Stratégiai Beruházási Alapot illető, a 966/2012/EU, Euratom rendelet 21. cikkének (4) bekezdése értelmében vett belső címzett bevételnek minősülnek.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1017 rendelete (2015. június 25.) az Európai Stratégiai Beruházási Alapról, az Európai Beruházási Tanácsadó Platformról és a Beruházási Projektek Európai Portáljáról, valamint az 1291/2013/EU és az 1316/2013/EU rendelet módosításáról – az Európai Stratégiai Beruházási Alap (HL L 169., 2015.7.1., 1. o.).”

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2017. december 13-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

M. MAASIKAS

MELLÉKLET

Az (EU) 2015/1017 rendelet II. melléklete a következőképpen módosul:

1. A 2. szakasz a következőképpen módosul:

a) a b) pont a következő bekezdésekkel egészül ki:

„Az autópályák ESBA-forrásokból való támogatása az alábbi területekre vonatkozó magán- és/vagy állami beruházásokra korlátozódik:

- közlekedés a kohéziós országokban, a kevésbé fejlett régiókban vagy a határokon átnyúló közlekedési projektek keretében;
- a közúti biztonság növelése, fenntartása vagy fejlesztése, intelligens közlekedési rendszerek kifejlesztése vagy a transzeurópai közlekedési hálózat meglévő autópályái minőségének és teljességének, különösen a biztonságos parkolóhelyek, az alternatív tisztaüzemanyag-töltőállomások és az elektromos töltőrendszerek biztosítása;
- hozzájárulás a transzeurópai közlekedési hálózat 2030-ig történő kiteljesítéséhez.

Kifejezetten lehetővé kell tenni, hogy az ESBA-forrásokból történő támogatás a meglévő közlekedési infrastruktúra karbantartására és fejlesztésére is igénybe vehető legyen.”;

b) a c) pont második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Ennek keretében az EBB várhatóan az ESBA keretében nyújt finanszírozást, hogy elérje az összesen legalább 500 000 000 000 EUR-t kitevő állami, illetve magánberuházásokra vonatkozóan kitűzött átfogó célt, beleértve a 10. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett eszközökkel kapcsolatos ESBA-műveletek keretében az EBA-n keresztül, a nemzeti fejlesztési bankokon vagy intézményeken keresztül, valamint a legfeljebb 3 000 alkalmazottat foglalkoztató vállalkozások forráshoz jutásán keresztül mozgósított finanszírozást.”

2. A 3. szakasz a következő d) ponttal egészül ki:

„d) valamely művelet különleges EBB tevékenységnek minősül, ha a következő jellemzők közül legalább egy fennáll:

- alárendeltség más hitelezőkhöz képest, ideértve a nemzeti fejlesztési bankokat vagy intézményeket és a magán-hitelezőket;
- kockázatmegosztási eszközökben való részvétel, ahol az adott pozíció az EBB-t magas szintű kockázatnak teszi ki;
- olyan egyedi kockázatoknak való kitettség, mint az ország-, ágazat- vagy régióspecifikus kockázatok, elsősorban a kevésbé fejlett régiókban és az átmeneti régiókban és/vagy az innovációval kapcsolatos kockázatok, különös tekintettel a növekedést, a fenntarthatóságot és a termelékenységet fokozó, még nem kipróbált technológiákra;
- sajáttőke-típusú jellemzők, mint pl. teljesítménytől függő kifizetések;
- egyéb azonosítható, az EBB hitelkockázati iránymutatása szerint magasabb kockázati kitettséget eredményező aspektusok, például partnerkockázat, korlátozott biztosíték, illetve az, hogy a visszafizetésre csak a projekt eszközeinek igénybevitelével kerül sor.”

3. Az 5. szakasz a következő mondattal egészül ki:

„Az eredménytáblát a bizalmas üzleti adatok feltüntetése nélkül, közvetlenül a művelet uniós garanciából való finanszírozásának aláírását követően közzé kell tenni.”

4. A 6. szakasz a következőképpen módosul:

a) a b) pont a következőképpen módosul:

i. az első franciabekezdés első és a második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Adósságtípusú műveletek esetében az EBB vagy az EBA elvégzi a szokásos kockázatértékelését, amely magában foglalja a nemteljesítés valószínűségének és a behajtási aránynak a kiszámítását. E paraméterek alapján az EBB vagy az EBA kockázati értéket rendel az egyes műveletekhez.”;

ii. a második franciabekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az adósságtípusú műveletek mindegyikéhez kockázati besorolást rendelnek (az ügylet kölcsönbesorolása) az EBB vagy az EBA kölcsönbesorolási rendszere alapján.”

iii. a harmadik franciabekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A projekteknek gazdaságilag és technikailag életképesnek kell lenniük, továbbá az EBB-finanszírozást a megfelelő banki működés elveivel összhangban kell összeállítani, és annak meg kell felelnie az EBB vagy az EBA belső iránymutatásaiban rögzített magas szintű kockázatkezelési elveknek.”;

iv. a negyedik franciabekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az adósságtípusú termékek árát a 4. cikk (2) bekezdése a) pontjának iv. alpontjával összhangban kell meghatározni.”

b) a c) pont a következőképpen módosul:

i. az első franciabekezdés második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Annak megállapítása, hogy egy ügylet hordoz-e sajáttőke-típusú kockázatokat vagy sem, az EBB vagy az EBA szokásos értékelése alapján történik, függetlenül az ügylet jogi formájától és nomenklatúrájától.”;

ii. a második franciabekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az EBB a sajáttőke-típusú műveleteit az EBB vagy az EBA belső szabályaival és eljárásaival összhangban hajtja végre.”;

iii. a harmadik franciabekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A sajáttőke-típusú beruházások árát a 4. cikk (2) bekezdése a) pontjának iv. alpontjával összhangban kell meghatározni.”

5. A 7. szakasz c) pontjában a „kezdeti” szót el kell hagyni;

6. A 8. szakasz a következőképpen módosul:

a) az első albekezdés második mondatában a „kezdeti” szót el kell hagyni;

b) az a) pont első albekezdésének első mondatában a „kezdeti” szót el kell hagyni;

c) a b) pont első mondatában a „kezdeti” szót el kell hagyni.

**A Bizottság nyilatkozata az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz program forrásainak
225 millió EUR összegű emeléséről**

Az Európai Parlament és a Tanács között az ESBA 2.0 finanszírozásáról létrejött politikai megállapodás eredményeként 275 millió EUR kerül átcsoportosításra az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz pénzügyi eszközeiből, ami 225 millió EUR összegű csökkentést jelent a Bizottság javaslatához képest.

A Bizottság megerősíti, hogy felülvizsgálja a pénzügyi programozást az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz program forrásainak ebből adódó, 225 millió EUR összegű emelésének figyelembe vétele céljából.

A 2019–2020 közötti évekre vonatkozó éves költségvetési eljárások keretében a Bizottság megfelelő javaslatokat fog tenni az említett összeg Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz programon belüli optimális elosztásának biztosítása érdekében.

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2017/2397 IRÁNYELVE

(2017. december 12.)

a belvízi hajózásban szükséges szakmai képzések elismeréséről, valamint a 91/672/EGK és a 96/50/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 91. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamentnek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 91/672/EGK ⁽³⁾ és a 96/50/EK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ jelenti az első lépéseket a belvízi hajózásban szolgáltatot teljesítő személyzet szakmai képzésének harmonizációja és elismerése irányában.
- (2) A Rajna folyón hajózó személyzetre vonatkozó előírások nem tartoznak a 91/672/EGK és a 96/50/EK irányelv hatálya alá és azokat a Rajnai Hajózási Központi Bizottság (CCNR) határozza meg a rajnai hajózó személyzetre vonatkozó szabályzatoknak megfelelően.
- (3) A 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽⁵⁾ a nem hajóvezetői belvízi foglalkozásokra kell alkalmazni. A diplomáknak és a bizonyítványoknak a 2005/36/EK irányelv keretében történő kölcsönös elismerése azonban nem igazodik teljes mértékben a belvízi utakon gyakorolt foglalkozásokra jellemző – különösen a valamely másik tagállam hajózható belvízi hálózatával összeköttetésben álló nemzeti belvízi utakon végzett – rendszeres és gyakori, határokon átnyúló tevékenységekhez.
- (4) Egy a Bizottság által 2014-ben készített értékelő tanulmány rámutatott arra, hogy a belvízi hajózásban szolgáltatot teljesítő személyzet tagjainak mobilitását akadályozza egyrészt az a tény, hogy a 91/672/EGK és a 96/50/EK irányelv hatálya csak a hajóvezetőkre korlátozódik, másrészt pedig az, hogy az említett irányelvek szerint kiállított hajóvezetői bizonyítványok automatikus elismerése a Rajna folyó tekintetében hiányzik.
- (5) A mobilitás elősegítése, a hajózás biztonsága, valamint az emberi élet és a környezet védelmének biztosítása érdekében alapvetően fontos, hogy a fedélzeti személyzet tagjai és különösen a személyhajókon a vészhelyzetek kezeléséért felelős személyek, valamint a cseppfolyósított földgázzal hajtott hajók üzemanyag-felvételét végző személyek rendelkezzenek a képzéseiket igazoló bizonyítványokkal. A hatékony végrehajtás érdekében ezeket a bizonyítványokat az érintetteknek a foglalkozásuk gyakorlása során maguknál kell tartaniuk. Ezeket a megfontolásokat alkalmazni kell a fiatal személyek vonatkozásában is, akik számára fontos, hogy a munkahelyi biztonságuk és egészségvédelmük a 94/33/EK tanácsi irányelvnek ⁽⁶⁾ megfelelően biztosítva legyen.

⁽¹⁾ HL C 389., 2016.10.21., 93. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2017. november 14-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2017. december 4-i határozata.

⁽³⁾ A Tanács 91/672/EGK irányelve (1991. december 16.) a belvízi áru- és személyszállításra vonatkozó nemzeti hajóvezetői bizonyítványok kölcsönös elismeréséről (HL L 373., 1991.12.31., 29. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 96/50/EK irányelve (1996. július 23.) a Közösségen belüli belvízi áru fuvarozásra és személyszállításra vonatkozó nemzeti hajóvezetői bizonyítvány megszerzési feltételeinek összehangolásáról (HL L 235., 1996.9.17., 31. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/36/EK irányelve (2005. szeptember 7.) a szakmai képzések elismeréséről (HL L 255., 2005.9.30., 22. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 94/33/EK irányelve (1994. június 22.) a fiatal személyek munkahelyi védelméről (HL L 216., 1994.8.20., 12. o.).

- (6) A sportolási vagy kedvtelési célú hajózás, az önállóan nem közlekedő kompok üzemeltetése, és a fegyveres erők és a sürgősségi segítségnyújtások által folytatott hajózás olyan tevékenységek, amelyek nem igényelnek az áru- és személyszállítási célú hajózás tekintetében előírt képesítésekhez hasonló képesítéseket. Az ilyen tevékenységeket végző személyek ezért nem tartoznak az ezen irányelv hatálya alá.
- (7) Az olyan hajóvezetőknek, akik olyan körülmények között hajóznak, amelyek különös biztonsági kockázatot jelentenek, különösen ilyen a nagy kötelek vezetése, cseppfolyósított földgázzal hajtott hajók vezetése, rossz látási viszonyok között történő hajózás, tengeri jellegű belvízi utakon történő hajózás vagy az olyan vízi utakon történő hajózás, amelyek különös hajózási kockázatokat jelentenek, különleges engedéllyel kell rendelkezniük. Ilyen engedélyek beszerzéséhez a hajóvezetőknek speciális kiegészítő kompetenciák meglétét kell igazolniuk.
- (8) A hajózás biztonsága érdekében a tagállamoknak harmonizált kritériumok alapján meg kell határozniuk, hogy melyek a tengeri jellegű belvízi utak. Az ilyen vízi utakon történő hajózáshoz szükséges kompetenciákra vonatkozó követelményeket uniós szinten kell meghatározni. A hajóvezetők mobilitásának szükségtelen korlátozása nélkül, amikor azt a hajózás biztonsága megköveteli, és adott esetben, az érintett európai folyami bizottsággal együttműködésben a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az ezen irányelv értelmében harmonizált kritériumoknak és eljárásoknak megfelelően meghatározzák, hogy melyek azok a vízi utak, amelyek különös hajózási kockázatokat jelentenek. Ilyen esetekben a kompetenciákra vonatkozó követelményeket tagállami szinten kell megállapítani.
- (9) Az Unióban közlekedő hajók üzemeltetésében részt vevő személyek mobilitásának elősegítése érdekében, valamint tekintettel arra, hogy az ezen irányelv szerint kiállított minden képesítést igazoló bizonyítványnak, szolgálati könyvnek és hajónaplónak meg kell felelnie a harmonizált kritériumoknak megfelelően előírt minimumkövetelményeknek, a tagállamoknak el kell ismerniük az ezen irányelv szerint igazolt szakmai képesítéseket. Következésképpen az ilyen képesítéssel rendelkezők számára lehetővé kell tenni, hogy minden uniós belvízi úton gyakorolni tudják a foglalkozásukat.
- (10) Bizonyos nemzeti belvízi utakat érintő határokon átnyúló tevékenységek hiányára figyelemmel, valamint a költségek csökkentése érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy azokon a nemzeti belvízi útjaikon, amelyek nem állnak összeköttetésben valamely másik tagállam hajózható belvízi hálózatával, ne tegyék kötelezővé az uniós képesítő bizonyítványokat. Az ilyen bizonyítványok tulajdonosai számára azonban engedélyezni kell, hogy az ilyen összeköttetésben nem lévő belvízi utakon hajózási tevékenységeket végezzenek. Az Unió bizonyítványoknak lehetővé kell tenniük az ilyen összeköttetésben nem lévő belvízi utakon történő hajózási tevékenységek végzését.
- (11) A 2005/36/EK irányelvet továbbra is alkalmazni kell egyrészt a fedélzeti személyzet olyan tagjaira, akik mentesülnek azon kötelezettség alól, hogy az ezen irányelv szerint kiállított uniós képesítő bizonyítvánnyal rendelkezzenek, másrészt pedig a belvízi utakra vonatkozó olyan képesítésekre, amelyek nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá.
- (12) Amennyiben a tagállamok uniós képesítő bizonyítvánnyal való rendelkezést előíró követelmény alóli mentességet biztosítanak, az érintett tagállamoknak el kell ismerniük az olyan személyek uniós képesítő bizonyítványait, akik azokon a nemzeti belvízi útjaikon teljesítenek szolgálatot, amelyek nem állnak összeköttetésben valamely másik, a mentességet alkalmazó tagállam hajózható hálózatával. Ezeknek a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról is, hogy a belvízi utakat illetően a hajózási időre és a megtett utakra vonatkozó adatokat, amennyiben a belvízi hajózásban szolgálatot teljesítő személy ezt kéri, igazolják az olyan személyek szolgálati könyveiben, akik uniós képesítő bizonyítvánnyal rendelkeznek. Ezen túlmenően, az érintett tagállamoknak az említett, összeköttetésben nem álló belvízi utak vonatkozásában megfelelő intézkedéseket és szankciókat kell hozniuk és érvényesíteniük az uniós képesítő bizonyítványokat és szolgálati könyveket érintő csalások és más jogellenes gyakorlatok megelőzése céljából.
- (13) Az olyan tagállamok számára, amelyek az uniós képesítő bizonyítvánnyal való rendelkezést előíró követelmény alóli mentességeket alkalmaznak, lehetővé kell tenni az olyan nemzeti belvízi útjaikon szolgálatot teljesítő személyek számára kiállított uniós képesítő bizonyítványok felfüggesztését, amelyek nem állnak összeköttetésben valamely, a mentességet alkalmazó másik tagállam hajózható hálózatával.
- (14) Az olyan tagállam számára, amelynek egyik belvízi útja sem áll összeköttetésben valamely másik tagállam hajózható hálózatával, és amelyik úgy dönt, hogy nem állít ki az ezen irányelv szerinti uniós képesítő bizonyítványokat, ezen irányelv rendelkezéseinek átültetése és végrehajtása aránytalan és szükségtelen kötelezettséget jelentene. Az ilyen tagállamot a képesítő bizonyítványokra vonatkozó rendelkezések átültetésére és végrehajtására vonatkozó kötelezettség alól ezért fel kell menteni mindaddig, amíg úgy döntenek, hogy nem állítanak ki uniós képesítő bizonyítványokat. E tagállamoknak a területükön mindazonáltal el kell ismerniük az uniós képesítő bizonyítványokat annak érdekében, hogy előmozdítsák a munkavállalók mobilitását az Unióban, csökkentsék a munkavállalói mobilitás adminisztratív terheit, és növeljék a foglalkozás vonzerejét.

- (15) Egyes tagállamokban a belvízi hajózás ritka tevékenység, amelyet csupán helyi érdekek kiszolgálására vagy szezonális jelleggel végeznek olyan belvízi utakon, amelyek nem állnak összeköttetésben más tagállamokkal. Noha az ezen irányelv szerinti képesítő bizonyítványok elismerésének elvét ezeknek a tagállamoknak is tiszteletben kell tartaniuk, az adminisztratív terheknek arányosaknak kell lenniük. A végrehajtási eszközök, például az adatbázisok és nyilvántartások létrehozása jelentős adminisztratív terhet eredményezne, eközben azonban nem járna tényleges előnyökkel, mivel a tagállamok közötti információáramlást az együttműködés más módjaival is meg lehet valósítani. Következésképpen indokolt lehetővé tenni az érintett tagállamok számára, hogy csak az ezen irányelvnek megfelelően kiállított képesítő bizonyítványok elismeréséhez feltétlenül szükséges rendelkezéseket ültessék át.
- (16) Bizonyos tagállamokban a belvízi hajózás technikailag nem lehetséges. Ezeknek a tagállamoknak előírni, hogy ezt az irányelvet ültessék át, számukra aránytalan adminisztratív terhet jelentene.
- (17) Fontos, hogy a belvízi ágazat olyan programokat tudjon kínálni, amelyek középpontjában egyrésről az ötven év feletti személyek megtartása, másrésről a fiatalok készségeinek és foglalkoztathatóságának javítása áll.
- (18) A Bizottságnak egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítania a szolgálatot teljesítő személyzet valamennyi, az Unión belüli kizárólagos és rendszeres kereskedői tevékenységet végző tagja számára, és meg kell állítania a bérek csökkenő tendenciáját, valamint meg kell állítania az állampolgárság, lakóhely vagy lobogó szerinti állam alapján történő bármilyen megkülönböztetést.
- (19) Az Unió és a Rajnai Hajózási Központi Bizottság (CCNR) között 2003 óta fennálló – és a CCNR égisze alá tartozó, a belvízi hajózási szabványok kidolgozásáért felelős európai bizottság (CESNI) létrehozását eredményező – együttműködésre tekintettel, valamint az európai szakmai képezéseket szabályozó jogi keretek egyszerűsítése érdekében az Unió minden belvízi útján érvényeseknek kell lenniük azoknak a képesítő bizonyítványoknak, szolgálati könyveknek és hajónaplóknak, amelyeket a rajnai hajózási személyzetre vonatkozó és az ezen irányelvvel azonos követelményeket meghatározó szabályzatok szerint állítanak ki. A harmadik országok által kiállított ilyen képesítő bizonyítványt, szolgálati könyvet és hajónaplót az Uniónak kölcsönös feltételhez kötötten, el kell, hogy ismerje.
- (20) Fontos, hogy a munkaadók, amikor harmadik országok által kiállított, az Unióban az illetékes hatóságok által elismert képesítő bizonyítvánnyal, szolgálati könyvekkel és hajónaplókkal rendelkező fedélzeti személyzeti tagokat alkalmaznak, annak a tagállamnak szociális és munkajogát alkalmazzák, ahol a tevékenységet végzik.
- (21) A munkavállalói mobilitást útjában álló akadályok lebontása, és az európai szakmai képezéseket szabályozó jogi kereteket további egyszerűsítése érdekében, a valamely harmadik ország által az ezen irányelvben meghatározottakkal megegyező követelmények alapján kiállított bármely képesítő bizonyítvány, szolgálati könyv vagy hajónapló – a Bizottság értékelésének függvényében – elismerhető az Unió minden vízi útján is, amennyiben az adott harmadik ország elismeri az ezen irányelv szerint kiállított okmányokat.
- (22) A tagállamok csak olyan személyek részére állíthatnak ki képesítő bizonyítványt, akik rendelkeznek a konkrét képzés megszerzéséhez szükséges minimális szintű kompetenciával, betöltötték a minimális életkort, egészségi alkalmasságuk igazolt, és rendelkeznek az előírt hajózási idővel.
- (23) Fontos, hogy a Bizottság és a tagállamok ösztönözzék a fiatalokat, hogy szakmai képezéseket szerezzenek a belvízi hajózás területén, valamint hogy a Bizottság és a tagállamok egyedi intézkedéseket vezessenek be a szociális partnerek ezzel kapcsolatos tevékenységeinek támogatására.
- (24) A képezések kölcsönös elismerésének biztosítása érdekében a képesítő bizonyítványoknak a hajók üzemeltetéséhez szükséges kompetenciákon kell alapulniuk. A tagállamoknak biztosítaniuk kell azt, hogy a képesítő bizonyítványt szerző személyek rendelkezzenek a megfelelő minimális szintű kompetenciával, melyet megfelelő értékelést követően igazolnak. Az ilyen értékelés történhet hatósági vizsga formájában, vagy közös előírások szerint lefolytatott jóváhagyott képzési programok részeként, annak biztosítása érdekében, hogy a különböző képezések vonatkozásában a minimális kompetenciaszintek minden tagállamban hasonlóak legyenek.
- (25) Az uniós belvízi utakon történő hajózás során a hajóvezetőknek képeseknek kell lenniük alkalmazni a belvízi utakon való közlekedésre vonatkozó szabályokat – például a belvízi hajózás európai kódexét (CEVNI) –, vagy az egyéb vonatkozó közlekedési szabályokat, valamint a vízi járművek személyzetére vonatkozó szabályokat, a pihenőidőre vonatkozó szabályokat is beleértve, ahogyan ezek az uniós vagy nemzeti jogszabályokban, illetve olyan regionális szinten elfogadott szabályokban szerepelnek, mint például a rajnai hajózási személyzetre vonatkozó szabályzatok.

- (26) A biztonsággal kapcsolatos felelősség miatt a hajóvezetői munkakör ellátása során, a radar segítségével történő hajózás, valamint a cseppfolyósított földgázzal hajtott hajók feltöltése vagy a cseppfolyósított földgázzal üzemeltetett hajók esetében gyakorlati vizsga útján kell igazolni, hogy az érintettek ténylegesen elérik-e a szükséges kompetenciaszintet. A gyakorlati vizsgákat jóváhagyott szimulátorokon is le lehet tenni, hogy könnyebb legyen ezáltal a kompetenciák értékelése.
- (27) A fedélzeti rádió működtetéséhez szükséges készségek elengedhetetlenek a biztonságos belvízi hajózáshoz. Fontos, hogy a tagállamok ösztönözzék a fedélzeti személyzet azon tagjait, akik esetében előfordulhat, hogy navigálniuk kell a vízi járművet, hogy részt vegyenek képzésen és képesítést szerezzenek az ilyen rádiók működtetésével kapcsolatban. A hajóvezetők és kormányosok számára e képzésen való részvételnek és a képesítés megszerzésének kötelezőnek kell lennie.
- (28) A képzési programok jóváhagyása szükséges annak igazolásához, hogy azok megfelelnek a tartalomra és a szervezésre vonatkozó minimumkövetelményeknek. Az ilyen megfelelés lehetővé teszi a foglalkozás gyakorlásának útjában álló felesleges akadályok eltörlését, így megakadályozva azt, hogy azokat a személyeket, akik már a szakképzés során megszerezték a szükséges szakismereteket, nem kötelezzék feleslegesen további vizsgák letételére. A jóváhagyott képzési programok megléte azt is elősegítheti, hogy a más ágazatokban tapasztalatot szerzett dolgozók munkát vállaljanak a belvízi hajózásban, mivel részesülhetnek olyan célzott képzési programokban, amelyek figyelembe veszik a már megszerzett kompetenciáikat.
- (29) A hajóvezetők mobilitásának további előmozdítása érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy – amennyiben ehhez az adott különös kockázatot jelentő belvízi szakasszal rendelkező tagállam hozzájárulását adta – felmérjék az e különös szakaszon való belvízi hajózáshoz szükséges kompetenciákat.
- (30) A hajózási időt a szolgálati könyvben ellenőrzött bejegyzések alapján kell igazolni. Az ilyen igazolások lehetővé tétele érdekében a tagállamok szolgálati könyveket és hajónaplókat adnak ki, és biztosítják, hogy az utóbbiakban rögzítsék a hajók által megtett utakat. A jelöltek egészségi alkalmasságát jóváhagyott orvosnak kell igazolnia.
- (31) Amennyiben a kirakodási és berakodási tevékenységek aktív hajózási műveleteket igényelnek – mint például a kotrás vagy a kirakodási és berakodási pontok közötti manőverek –, a tagállamoknak az e tevékenységek végrehajtásával töltött időt hajózási időnek kell tekinteniük és ennek megfelelően kell nyilvántartaniuk.
- (32) Amennyiben az ebben az irányelvben foglalt intézkedések személyes adatok kezelését is magukban foglalják, azt a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós jogszabályoknak, különösen a 45/2001/EK ⁽¹⁾ és az (EU) 2016/679 ⁽²⁾ európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell végrehajtani.
- (33) A képesítő bizonyítványokkal kapcsolatos hatékony ügyintézés elősegítése érdekében a tagállamoknak ki kell jelölniük azokat az illetékes hatóságokat, amelyek ezt az irányelvet végrehajtják és létre kell hozniuk azokat a nyilvántartásokat, amelyekben a képesítő bizonyítványok, szolgálati könyvek és hajónaplók adatait rögzítik. Az irányelv végrehajtása, érvényesítése és értékelése céljából a tagállamok között és a Bizottsággal folytatott információcsera elősegítése érdekében, valamint statisztikai célból, továbbá a biztonság fenntartása és a hajózás megkönnyítése érdekében a tagállamoknak egy a Bizottság által kezelt adatbázisban jelenteniük kell az ilyen információkat, ideértve a képesítő bizonyítványokkal, szolgálati könyvekkel és hajónaplókkal kapcsolatos adatokat is. Az adatbázis fenntartása során a Bizottságnak megfelelően tiszteletben kell tartania a személyes adatok védelmére vonatkozó elveket.
- (34) Az ezen irányelv szabályaival azonos szabályoknak megfelelően képesítő bizonyítványokat, szolgálati könyveket és hajónaplókat kiállító hatóságok, ideértve a harmadik országok hatóságait is, személyes adatokat kezelnek. A hatóságoknak és szükség esetén az említett azonos szabályokat megállapító nemzetközi szervezeteknek is hozzáférést kell biztosítani a Bizottság által kezelt adatbázishoz, az ezen irányelv értékelése céljából, statisztikai célokból, a biztonság fenntartása, a hajózás megkönnyítésének biztosítása, valamint e hatóságok közötti információcsera megkönnyítésének biztosítása érdekében. Ez a hozzáférés azonban – különösen a személyes adatok esetében – csak megfelelő szintű adatvédelem mellett, és a harmadik országok és nemzetközi szervezetek esetében pedig az előbbieken túlmenően a kölcsönösség elvének alapján történhet.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

- (35) A belvízi ágazat további korszerűsítése és az adminisztratív terhek csökkentése, valamint a dokumentumok manipulálhatóságának csökkentése érdekében a Bizottságnak figyelembe véve a jogalkotás minőségének javítására vonatkozó elvet, mérlegelnie kell, hogy megvizsgálja annak lehetőségét, hogy az uniós képesítő bizonyítványok, szolgálati könyvek és hajónaplók papíralapú változatát elektronikus eszközökkel, például elektronikus szakmai kártyákkal és elektronikus hajóegységekkel váltsa fel.
- (36) Ezen irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, a belvízi utak bizonyos szakaszain jelentkező különös kockázatok kezeléséhez szükséges kompetenciákkal kapcsolatos követelményekre vonatkozó, adott esetben a tagállami által tervezett döntés elfogadását ellenőrző végrehajtási hatásköröket kell ruházni a Bizottságra. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni.
- (37) Ezen irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, az uniós képesítő bizonyítványok, gyakorlati vizsgabizonyítványok, szolgálati könyvek és hajónaplók kiállítására szolgáló minták elfogadásával, valamint az elismerésre vonatkozó, a 10. cikk szerinti határozatok kapcsolatban a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (38) A képesítések igazolására vonatkozó harmonizált minimumkövetelmények biztosításának, valamint a tagállamok közötti információcsere, továbbá ezen irányelv Bizottság általi végrehajtása, nyomon követése és értékelése elősegítésének érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az alkalmassági követelmények és az egészségi alkalmassági előírások, a gyakorlati vizsgákra, a szimulátorok jóváhagyására, valamint a Bizottság által kezelendő – az uniós képesítő bizonyítványokkal, szolgálati könyvekkel, hajónaplókkal és elismert dokumentumokkal kapcsolatos legfőbb adatokat tároló – adatbázis használatának jellemzőire és feltételeire vonatkozó előírások meghatározása céljából. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy a konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban ⁽²⁾ foglalt elveknek megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (39) Az átmeneti intézkedéseknek nemcsak a hajóvezetők számára a 96/50/EK irányelvnek, a CCNR szabályainak vagy egyes nemzeti jogszabályoknak megfelelően kiállított bizonyítványok problémáját, de az ezen irányelv hatálya alá tartozó fedélzeti személyzet más kategóriái tekintetében kiállított bizonyítványok problémáját is kezelnie kell. Amennyire lehetséges, ezeknek az intézkedéseknek a lehető legnagyobb mértékben védeniük kell a korábban biztosított jogosultságokat, továbbá biztosítaniuk kell, hogy az uniós képesítő bizonyítvány megszerzésére elegendő idő álljon rendelkezésre a képesített személyzet számára. Ezeknek az intézkedéseknek ezért elő kell írniuk egy megfelelő hosszúságú időszakot, amely alatt ezeket a bizonyítványokat használni lehet azokon az uniós vízi utakon, ahol az átültetési időszak vége előtt érvényesek voltak. Ezek az intézkedések biztosítják továbbá valamennyi ilyen bizonyítvány esetében az új szabályokra történő átállást, különösen ami a helyi érdekű hajóutakat illeti.
- (40) Az európai belvízi hajózásban szükséges szakmai képesítésekre vonatkozó jogszabályok harmonizációját elősegíti az Unió és a CCNR közötti szoros együttműködés, valamint a CESNI-szabványok kidolgozása. A CESNI – amelyben valamennyi tagállam szakértői részt vehetnek – határozza meg a belvízi hajózásra vonatkozó szabványokat, a szakmai képesítésekre vonatkozó szabványokat is ideértve. A CESNI-szabványok megtervezésébe és kidolgozásába teljes mértékben be kell vonni az európai folyami bizottságokat, az érintett nemzetközi szervezeteket, szociális partnereket és szakmai szövetségeket. Az ezen irányelvben meghatározott feltételek teljesülése esetén, a Bizottságnak a végrehajtási jogi aktusok és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok ezen irányelvnek megfelelően történő elfogadásakor a CESNI-szabványokra kell hivatkoznia.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽²⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

- (41) mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a belvízi hajózásban szükséges minimális szakmai képzések elismerésére vonatkozó közös keret létrehozását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a léptéke és hatásai miatt az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (42) Annak érdekében, hogy javuljon a nemek egyensúlya a belvízi hajózási ágazatban, a nők képzéseikhez és a szakmához való hozzájutását elő kell segíteni.
- (43) Az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata szerint azoknak az információknak, amelyeket a tagállamok az irányelvek átültetésével összefüggésben kötelesek benyújtani a Bizottságnak, világosaknak és pontosaknak kell lenniük. Ez érvényes ezen irányelv esetében is, amely az átültetést illetően egy különösen célzott megközelítést ír elő.
- (44) A 91/672/EGK és a 96/50/EK irányelvet ezért hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv az Unió belvízi útjain közlekedő vízi járművek üzemeltetését végző személyek képzéseinek igazolására, valamint az ilyen képzéseknek a tagállamokban történő elismerésére vonatkozó feltételeket és eljárásokat határozza meg.

2. cikk

Hatály

(1) Ez az irányelv az Unió bármely belvízi útján közlekedő, az alább felsorolt vízi járműfajták fedélzeti személyzetének tagjaira, cseppfolyósított földgázzal foglalkozó szakembereire és személyhajózási szakembereire vonatkozik:

- a) 20 méteres vagy azt meghaladó hosszúságú hajók;
- b) olyan hajók, amelyek esetében a hosszúság, a szélesség és a merülés szorzata 100 köbméter vagy azt meghaladó érték;
- c) az alábbi célokra alkalmazott vontatóhajók és tolóhajók:
 - i. az a) és b) pontban említett hajók vontatása vagy tolása;
 - ii. úszómunkagépek vontatása vagy tolása;
 - iii. az a) és b) pontban említett hajók vagy úszómunkagépek mellévett alakzatban történő továbbítása;
- d) személyhajók;
- e) a 2008/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ szerinti jóváhagyási igazolás megszerzésére kötelezett hajók;
- f) úszómunkagépek.

(2) Ez az irányelv nem vonatkozik az olyan személyekre, akik:

- a) sportolási vagy kedvtelési céllal hajóznak;
- b) nem önállóan közlekedő kompok üzemeltetésében vesznek részt;
- c) a fegyveres erők, a rendvédelmi erők, a polgári védelmi szervezetek, a vízügyi igazgatóságok, a tűzoltóság és más sürgősségi segítségnyújtókat által használt vízi járművek üzemeltetésében vesznek részt.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/68/EK irányelve (2008. szeptember 24.) a veszélyes áruk szárazföldi szállításáról (HL L 260., 2008.9.30., 13. o.).

(3) A 39. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül, ez az irányelv nem vonatkozik továbbá azokra a személyekre, akik olyan tagállam vizein hajóznak, amelynek egyetlen belvízi útja sem kapcsolódik más tagállam hajózható hálózatához, és akik kizárólag:

- a) helyi érdekű, korlátozott távolságú utakon hajóznak, ahol a kiindulási ponttól mért távolság az út során soha sem haladja meg a tíz kilométert; vagy
- b) akik szezonális jelleggel hajóznak.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „belvízi út”: olyan, tengertől eltérő vízi út, amely a 2. cikkben említett vízi járművekkel hajózható;
2. „vízi jármű”: hajó vagy úszó munkagép;
3. „hajó”: belvízi hajó vagy tengerjáró tengeri hajó;
4. „vontatóhajó”: kifejezetten vontatási műveletek végrehajtására épített hajó;
5. „tolóhajó”: kifejezetten tolt kötelék továbbítására épített hajó;
6. „személyhajó”: 12-nél több utas szállítására épített és berendezett hajó;
7. „uniós képesítő bizonyítvány”: olyan bizonyítvány, amelyet egy illetékes hatóság állít ki és amely tanúsítja, hogy az érintett személy teljesíti az ezen irányelv előírásait;
8. „STCW-egyezmény”: a 2008/106/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 1. cikkének 21. pontjában meghatározott STCW-egyezmény;
9. „fedélzeti személyzet tagjai”: olyan személyek, akik az uniós belvízi utakon közlekedő vízi járművek általános üzemeltetésében vesznek részt, és akik különböző feladatokat látnak el, például ami a hajózással, a hajó működtetésének ellenőrzésével, a rakománykezeléssel, a rakományelhelyezéssel és a személyszállítással, a hajógépészettel, a karbantartással és a javítással, a kommunikációval, a munkahelyi biztonsággal és egészségvédelemmel, és a környezet védelmével kapcsolatosak, kivéve azok a személyek, akiket kizárólag a motorok, az úszódaruk, vagy az elektromos és elektronikus berendezések üzemeltetésére jelöltek ki;
10. „rádiókezelői bizonyítvány”: olyan nemzeti bizonyítvány, amelyet egy tagállam a nemzetközi távközlési egyezményhez csatolt rádiószabályzattal összhangban állít ki, amely engedélyezi a rádiókommunikációs állomás belvízi utakon közlekedő vízi járművön történő működését;
11. „személyhajózási szakember”: olyan hajón szolgálatot teljesítő személy, aki képesítéssel rendelkezik arra, hogy a személyhajók fedélzetén vészhelyzetben intézkedéseket tegyen;
12. „cseppfolyósított földgázzal foglalkozó szakember”: olyan személy, aki képesítéssel rendelkezik a cseppfolyósított földgázzal üzemelő vízi járművek üzemanyag-feltöltési eljárásában való részvételre, vagy arra, hogy az ilyen vízi járműveken hajóvezető legyen;
13. „hajóvezető”: a fedélzeti személyzet olyan tagja, aki képesítéssel rendelkezik arra, hogy a tagállamok belvízi útjain vízi járművet vezessen, és az általános felelősséget viseli a vízi járműért, ideértve a személyzetet, az utasokat és a rakományt;
14. „különös kockázat”: olyan, a sajátos hajózási feltételek miatt felmerülő biztonsági kockázat, amely megköveteli a hajóvezetőktől, hogy az irányítási szintre vonatkozó általános kompetencia-előírásokban felsoroltakon túl egyéb kompetenciákkal is rendelkezzenek;
15. „kompetencia”: olyan bizonyított képesség, amely alapján valaki használni tudja az előírások által megkövetelt ismereteket és készségeket a belvízi vízi járművek üzemeltetéséhez szükséges feladatok megfelelő szintű ellátásához;
16. „irányítási szint”: a hajóvezetői feladatkörhöz, valamint annak biztosításához tartozó felelősségi szint, hogy a fedélzeti személyzet többi tagja megfelelően ellátja a vízi jármű üzemeltetésével kapcsolatos valamennyi feladatot;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/106/EK irányelve (2008. november 19.) a tengerészek képzésének minimumszintjéről (HL L 323., 2008.12.3., 33. o.).

17. „üzemeltetési szint”: olyan matrózként – akár képesített matrózként, akár kormányosként – teljesített szolgálathoz, valamint e személy kijelölt felelősségi területéhez tartozó összes feladat elvégzése feletti ellenőrzés fenntartásával összefüggő – a megfelelő eljárások szerint és egy, az irányítási szinten szolgálatot teljesítő személy irányítása alatt gyakorolt – felelősségi szint;
18. „nagy kötelék”: olyan tolt kötelék, amely esetében a tolt vízi jármű teljes hosszának és teljes szélességének szorzata legalább 7 000 négyzetméter;
19. „szolgálati könyv”: olyan személyes nyilvántartás, amely rögzíti a személyzet egy tagjának szakmai múltját, különösen a hajózási időt és a megtett utakat;
20. „hajónapló”: a vízi jármű és személyzete által megtett utak hivatalos nyilvántartása;
21. „aktív szolgálati könyv” vagy „aktív hajónapló”: olyan szolgálati könyv vagy hajónapló, amelyben adatokat lehet rögzíteni;
22. „hajózási idő”: az olyan napokban kifejezett és az illetékes hatóság által igazolt idő, amelyet a fedélzeti személyzet tagjai a vízi jármű útja során belvízi utakon a fedélzeten töltöttek, ideértve az aktív hajózási műveleteket igénylő kirakodási és berakodási tevékenységeket is;
23. „úszómunkagép”: olyan úszólétesítmény, amely munkagépekkel (pl. úszódaru, úszókotró berendezés, cölöpverők, elevátor) rendelkezik;
24. „hosszúság”: a hajótest maximális hosszúsága méterben, a kormánylapátot és az orrsudarat nem számítva;
25. „szélesség”: a hajótest maximális szélessége méterben, a külhøj külső szélénél mérve (a lapátkerekeket, a dörzsléceket és hasonlókat nem számítva);
26. „merülés”: a hajótest legalsó pontja (a gerinc és a rögzített szerelvények figyelembevétele nélkül) és a legnagyobb merülési vonal között mért függőleges távolság méterben;
27. „szezónális hajózás”: minden évben legfeljebb hat hónapig végzett hajózási tevékenység.

2. FEJEZET

AZ UNIÓS KÉPESÍTŐ BIZONYÍTVÁNYOK

4. cikk

A fedélzeti személyzet tagjának azon kötelezettsége, hogy uniós képesítő bizonyítvánnyal rendelkezzen

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a fedélzeti személyzet tagjai, akik az Unió belvízi útjain hajóznak, vagy a 11. cikk szerint, a fedélzeti személyzet tagjának kiállított uniós képesítő bizonyítvánnyal, vagy a 10. cikk (2) vagy (3) bekezdése szerint elismert bizonyítvánnyal rendelkezzenek.
- (2) A fedélzeti személyzet hajóvezetőtől eltérő tagjai vonatkozásában az uniós képesítő bizonyítványt és a 22. cikkben említett szolgálati könyvet egyetlen közös dokumentumba kell befoglalni.
- (3) Az e cikk (1) bekezdésétől eltérve, a vízi járművek üzemeltetésében részt vevő, a hajóvezetőtől eltérő személyek által birtokolt bizonyítványok, amelyeket a 2008/106/EK irányelvvel – és ezért összhangban az STCW-egyezménnyel – összhangban állítottak ki vagy ismertek el, a belvízi utakon közlekedő tengeri hajókon is érvényesnek kell tekinteni.

5. cikk

A különleges műveletekhez szükséges uniós képesítő bizonyítvánnyal való rendelkezés kötelezettsége

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a személyhajózási szakemberek és cseppfolyósított földgázzal foglalkozó szakemberek vagy a 11. cikkel összhangban kiállított uniós képesítő bizonyítvánnyal, vagy a 10. cikk (2) vagy (3) bekezdése szerint elismert bizonyítvánnyal rendelkezzenek.
- (2) Az e cikk (1) bekezdésétől eltérve, a vízi járművek üzemeltetésében részt vevő személyek által birtokolt bizonyítványok, amelyeket a 2008/106/EK irányelvvel összhangban – és ezért az STCW-egyezménnyel összhangban – állítottak ki vagy ismertek el, a belvízi utakon közlekedő tengeri hajókon is érvényesnek kell tekinteni.

6. cikk

A hajóvezetők kötelezettsége, hogy különleges engedéllyel rendelkezzenek

A tagállamok biztosítják, hogy a hajóvezetők a 12. cikk szerint kiállított különleges engedéllyel rendelkezzenek az alábbi esetekben:

- a) tengeri jellegűnek minősített belvízi úton történő hajózás a 8. cikk szerint;
- b) különös kockázatot jelentő belvízi útszakaszoknak minősített belvízi úton történő hajózás a 9. cikk szerint;
- c) radar segítségével történő hajózás;
- d) cseppfolyósított földgázzal üzemelő vízi járművel való hajózás;
- e) nagy kötelékek vezetése.

7. cikk

Az olyan nemzeti belvízi utakkal kapcsolatos mentességek, amelyek nem kapcsolódnak más tagállam hajózható hálózatahoz

(1) A 4. cikk (1) bekezdésében, az 5. cikk (1) bekezdésében és a 6. cikkben említett olyan személyeket, akik kizárólag olyan nemzeti belvízi utakon teljesítenek szolgálatot – a tengeri jellegűnek minősített belvízi utakat is beleértve –, amelyek nem kapcsolódnak más tagállam hajózható hálózatahoz, a tagállamok felmenthetik a 4. cikk (1) bekezdésében, és a 4. cikk (2) bekezdésében, az 5. cikk (1) bekezdésében, a 6. cikkben, a 22. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében, és a 22. cikk (3) bekezdésében és a 22. cikk (6) bekezdésében meghatározott kötelezettségek alól.

(2) Az (1) bekezdéssel összhangban mentességet biztosító tagállam az (1) bekezdésben meghatározott személyeknek az ezen irányelvben meghatározott általános feltételektől eltérő feltételek mellett képesítő bizonyítványokat állíthat ki, amennyiben e bizonyítványok megfelelő szintű biztonságot garantálnak. E bizonyítványok más tagállamok általi elismerését az esettől függően a 2005/36/EK irányelvnek vagy a 2005/45/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ kell szabályoznia.

(3) A tagállamok értesítik a Bizottságot az (1) bekezdésnek megfelelően biztosított mentességekről. A Bizottság a biztosított mentességekre vonatkozó információkat nyilvánosan hozzáférhetővé teszi.

8. cikk

Tengeri jellegű belvízi utak minősítése

(1) A tagállamok akkor minősítik tengeri jellegűnek a belvízi út adott szakaszát a területükön, ha teljesül az alábbi feltételek egyike:

- a) a tengeren történő összeütközések megelőzésére vonatkozó nemzetközi szabályokról szóló egyezmény alkalmazandó;
- b) a bóják és a jelzések megfelelnek a tengeri rendszernek;
- c) az adott belvízi útvonalon szárazföldi navigáció szükséges; vagy
- d) az adott belvízi útvonalon történő hajózáshoz olyan tengeri berendezés szükséges, amelynek az üzemeltetése speciális ismereteket igényel.

(2) A tagállamok értesítik a Bizottságot arról, ha a területükön lévő bármely belvízi útszakaszt tengeri jellegű belvízi útnak minősítik. A Bizottságnak küldött értesítést az (1) bekezdésben említett kritériumokon alapuló indoklásnak kell kísérnie. A Bizottság indokolatlan késedelem nélkül nyilvánosan elérhetővé teszi a bejelentett tengeri jellegű belvízi utak listáját.

9. cikk

Belvízi útszakaszok, amelyek különös kockázatot jelentenek

(1) Amikor a hajózás biztonsága azt megköveteli, a tagállamok – a (2)–(4) bekezdésben meghatározott eljárásnak megfelelően – beazonosíthatnak olyan, a saját területükön végigvonuló belvízi útszakaszokat, amelyek különös kockázatot jelentenek, amennyiben e kockázatok az alább felsorolt egy vagy több ok miatt állnak fenn:

- a) gyakran változó áramlási viszonyok és sebesség;
- b) a belvízi út hidromorfológiai jellemzőinek és a megfelelő hajóút-információs szolgáltatásoknak vagy a megfelelő térképek hiánya;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/45/EK irányelve (2005. szeptember 7.) a tagállamok által kiállított tengerészképzési bizonyítványok kölcsönös elismeréséről és a 2001/25/EK irányelv módosításáról (HL L 255., 2005.9.30., 160. o.).

- c) a belvízi utak sajátos hidromorfológiai jellemzői miatt meglévő külön helyi közlekedési szabályzat; vagy
- d) a balesetek magas gyakorisága a belvízi út egy adott szakaszán, ami a 17. cikkben említett alkalmassági követelményekben nem szereplő kompetencia hiányának tulajdonítható.

Amennyiben a tagállamok szükségesnek tartják a biztonság garantálását, az első albekezdésben említett szakaszok beazonosítása során konzultálniuk kell az illetékes európai folyami bizottsággal.

(2) A tagállamok legalább hat hónappal az intézkedések elfogadásának tervezett napja előtt értesítik a Bizottságot azokról az intézkedésekről, annak indoklásával együtt, amelyeket el kívánnak fogadni az e cikk (1) bekezdése és a 20. cikk szerint.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett belvízi útszakaszok két vagy több tagállam közös határa mentén helyezkednek el, az érintett tagállamok konzultálnak egymással és közösen értesítik a Bizottságot.

(4) Amennyiben egy tagállam olyan intézkedést kíván elfogadni, amely nincs az e cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban megindokolva, a Bizottság az értesítéstől számított hat hónapon belül, az intézkedés elfogadását ellenző döntést tartalmazó végrehajtási jogi aktusokat fogad el a 33. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében.

(5) A Bizottság nyilvánosan hozzáférhetővé teszi a tagállamok által elfogadott intézkedéseket a (2) bekezdésben említett indoklással együtt.

10. cikk

Elismerés

(1) A 4. és 5. cikkben említett bármilyen uniós képesítő bizonyítványt, vagy a 22. cikkben említett bármilyen szolgálati könyvet vagy hajónaplót, amelyeket az illetékes hatóságok az az ezen irányelv szerint állítottak ki, az Unió minden belvízi útján érvényesnek kell tekinteni.

(2) Bármilyen képesítő bizonyítványt, szolgálati könyvet vagy hajónaplót, amelyet ebben az irányelvben meghatározott szabályokkal azonos követelményeket előíró, a rajnai hajózó személyzetre vonatkozó szabályzatok szerint állítottak ki, az Unió minden belvízi útján érvényesnek kell tekinteni.

Az olyan bizonyítványokat, szolgálati könyveket és hajónaplókat, amelyeket harmadik ország állít ki, feltéve, hogy az adott harmadik ország a saját jogrendszerében elismeri az ezen irányelv szerint kiállított uniós dokumentumokat, az Unió minden belvízi útján érvényesnek kell tekinteni.

(3) A (2) bekezdés sérelme nélkül, bármilyen képesítő bizonyítványt, szolgálati könyvet vagy hajónaplót, amelyet valamely harmadik ország az ebben az irányelvben meghatározott szabályokkal azonos követelményeket előíró nemzeti szabályai szerint, a (4) és (5) bekezdésben meghatározott eljárás és feltételek szerint állítottak ki, az Unió valamennyi belvízi útján érvényesnek kell tekinteni.

(4) A Bizottságnak bármely harmadik ország benyújthat olyan bizonyítványok, szolgálati könyvek vagy hajónaplók elismerése iránti kérelmet, amelyeket hatóságai állítottak ki. A kérelemhez csatolni kell minden olyan információt, amely annak megállapításához szükséges, hogy az ilyen dokumentumokat az ebben az irányelvben meghatározott azonos követelmények alapján állították ki.

(5) A (4) bekezdés szerinti elismerés iránti kérelem kézhezvétele esetén a Bizottság értékeli a kérelmező harmadik ország képesítési rendszereit, amely annak megállapításához szükséges, hogy a bizonyítványokat, szolgálati könyveket vagy hajónaplókat az ebben az irányelvben meghatározott azonos követelmények alapján állították ki.

Amennyiben ezek a követelmények azonosnak bizonyulnak, a Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása révén megadja az adott harmadik ország által kiállított bizonyítványok, szolgálati könyvek vagy hajónaplók Unión belüli elismerését, feltéve, hogy a harmadik ország a saját jogrendszerében elismeri az ezen irányelv szerint kiállított uniós dokumentumokat.

Az e bekezdés második albekezdésben említett végrehajtási jogi aktus elfogadásakor a Bizottság meghatározza, hogy az elismerés az e cikk (4) bekezdésében említett mely dokumentumokra vonatkozik. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 33. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(6) Amennyiben egy tagállam úgy ítéli meg, hogy egy harmadik ország már nem felel meg az e cikkben foglalt követelményeknek, erről haladéktalanul értesíti a Bizottságot, és az értesítést megalapozott indoklással látja el.

(7) A Bizottság nyolcévente értékeli, hogy az (5) bekezdés második albekezdésében érintett harmadik ország képesítési rendszere megfelel-e ebben az irányelvben meghatározott követelményeknek. Ha a Bizottság azt állapítja meg, hogy ebben az irányelvben meghatározott követelmények már nem teljesülnek, a (8) bekezdést kell alkalmazni.

(8) Amennyiben a Bizottság azt állapítja meg, hogy az e cikk (2) vagy (3) bekezdésben említett dokumentumok harmadik ország által történő kiállítása már nem az ezen irányelvben meghatározott azonos követelmények alapján történik, végrehajtási jogi aktusok elfogadásával felfüggeszti az ilyen követelmények szerint kiállított képesítő bizonyítványok, szolgálati könyvek és hajónaplók érvényességét az Unió minden belvízi útjain. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 33. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

A Bizottság bármikor megszüntetheti a felfüggesztést, amennyiben az alkalmazott előírásokkal kapcsolatban feltárt hiányosságokat orvosolták.

(9) A Bizottság nyilvánosan hozzáférhetővé teszi a (2) és (3) bekezdésben említett harmadik országok listáját azokkal a dokumentumokkal együtt, amelyeket az Unió minden belvízi útján érvényesnek ismernek el.

3. FEJEZET

SZAKMAI KÉPESÍTÉSEK IGAZOLÁSA

I. SZAKASZ

Az uniós képesítő bizonyítványok és a különleges engedélyek hajóvezetők számára történő kiállításának folyamata

11. cikk

Az uniós képesítő bizonyítványok kiállítása és érvényessége

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a fedélzeti személyzet tagjai számára szükséges uniós képesítő bizonyítványok, illetve a különleges műveletekhez szükséges uniós képesítő bizonyítványok kérelmezői megfelelő igazoló dokumentummal igazolják:

- a) személyazonosságukat;
- b) azt, hogy teljesítik azokat az I. mellékletben az életkorral, kompetenciával, hatósági megfeleléssel és hajózási idővel kapcsolatban meghatározott minimumkövetelményeket, amelyek a kérelmezett képesítésre vonatkoznak;
- c) azt, hogy teljesítik az egészségi alkalmassági előírásokat a 23. cikk szerint, amennyiben ez szükséges.

(2) A tagállamoknak uniós képesítő bizonyítványt kell kiállítaniuk a kérelmezők által benyújtott dokumentumok hitelességének és érvényességének ellenőrzését követően, valamint annak ellenőrzését követően, hogy a kérelmezők számára korábban még nem állítottak ki érvényes uniós képesítő bizonyítványt.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben mintákat dolgoz ki az uniós képesítő bizonyítványokhoz, valamint az uniós képesítő bizonyítványt és szolgálati könyvet egyben tartalmazó dokumentumokhoz. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 33. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó-bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) A fedélzeti személyzet tagjai számára kiállított uniós képesítő bizonyítvány érvényessége a 23. cikk szerint előírt következő orvosi vizsgálat napjáig tart.

(5) A (4) bekezdésben említett korlátozás sérelme nélkül, a hajóvezetők uniós képesítő bizonyítványa legfeljebb 13 évig érvényes.

(6) A különleges műveletek végzéséhez szükséges uniós képesítő bizonyítványok érvényessége legfeljebb öt év lehet.

12. cikk

A hajóvezetők különleges engedélyeinek kiállítása és érvényessége

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 6. cikkben említett különleges engedélyeket kérelmező személyek megfelelő igazoló dokumentummal igazolják:

- a) személyazonosságukat;
- b) azt, hogy teljesítik az I. mellékletben az életkorral, kompetenciával, hatósági megfeleléssel és hajózási idővel kapcsolatban meghatározott minimumkövetelményeket, amelyek a kérelmezett különleges engedélyre vonatkoznak;

c) azt, hogy uniós hajóvezetői képesítő bizonyítvánnyal, vagy a 10. cikk (2) és (3) bekezdése szerint elismert bizonyítvánnyal rendelkeznek, vagy hogy teljesítik azokat a minimumkövetelményeket, amelyeket ez az irányelv a hajóvezetők számára a szükséges uniós képesítő bizonyítványok tekintetében meghatározott.

(2) Az e cikk (1) bekezdésétől eltérve, a különös kockázatot jelentő belvízi útszakaszokon történő hajózáshoz a 6. cikk b) pontja értelmében szükséges különleges engedélyekhez a kérelmezők, a 20. cikk (3) bekezdésében említett tagállamok illetékes hatóságai előtt megfelelő igazoló dokumentumokkal kell igazolják:

a) személyazonosságukat;

b) azt, hogy teljesítik a 20. cikknek megfelelően meghatározott követelményeket, amelyek az olyan konkrét belvízi útszakaszra jellemző különös kockázatokkal kapcsolatos kompetenciákra vonatkoznak, amelyre az engedélyt kéri;

c) azt, hogy uniós hajóvezetői képesítő bizonyítvánnyal, vagy a 10. cikk (2) és (3) bekezdése szerint elismert bizonyítvánnyal rendelkeznek, vagy hogy teljesítik az ezen irányelv által a hajóvezetők számára szükséges uniós képesítő bizonyítványok tekintetében meghatározott minimumkövetelményeket.

(3) A tagállamok azt követően, hogy ellenőrizték a kérelmező által szolgáltatott dokumentumok hitelességét és érvényességét, kiállítják az (1) és (2) bekezdésben említett különleges engedélyeket.

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az az illetékes hatóság, amelyik kiállítja a hajóvezetők uniós képesítő bizonyítványait, a 6. cikk szerint kiállított esetleges különleges engedélyeket is rögzíti a bizonyítványban, a 11. cikk (3) bekezdésében említett minta szerint. A különleges engedélyek érvényességi ideje az uniós képesítő bizonyítvány érvényességének megszűnésével egyidejűleg lejár.

(5) Az e cikk (4) bekezdéstől eltérve, a 6. cikk d) pontjában említett különleges engedélyt cseppfolyósított földgázzal foglalkozó szakemberek uniós képesítő bizonyítványaként kell kiállítani, a 11. cikk (3) bekezdésében említett minta szerint, érvényességi időtartamot pedig a 11. cikk (6) bekezdésével összhangban kell megállapítani.

13. cikk

Az uniós képesítő bizonyítványok és a hajóvezetők különleges engedélyeinek megújítása

Az uniós képesítőbizonyítványok lejártakor a tagállamok kérésre megújítják a bizonyítványt, valamint adott esetben az abban szereplő különleges engedélyeket feltéve, ha:

a) a fedélzeti személyzet tagjai számára szükséges uniós képesítő bizonyítványok és a 6. cikk d) pontjában szereplőtől eltérő különleges engedélyek esetében 11. cikk (1) bekezdésének a) és c) pontja szerinti megfelelő igazoló dokumentumot benyújtották;

b) a különleges műveletek végzéséhez szükséges uniós képesítő bizonyítványok esetében a 11. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja szerinti megfelelő igazoló dokumentumot benyújtották.

14. cikk

A hajóvezetők uniós képesítő bizonyítványainak és különleges engedélyeinek felfüggesztése és visszavonása

(1) Amennyiben arra utaló jelek merülnek fel, hogy a képesítő bizonyítványokra vagy a különleges engedélyekre vonatkozó követelmények már nem teljesülnek, a bizonyítványt vagy különleges engedélyt kiállító tagállam elvégzi a szükséges értékeléseket, és szükség esetén a bizonyítványt vagy különleges engedélyt visszavonja.

(2) Bármely tagállam ideiglenesen felfüggesztheti az uniós képesítő bizonyítványokat, amennyiben úgy véli, hogy ez a felfüggesztés biztonsági okokból vagy a közrend érdekében szükséges.

(3) A tagállamok a felfüggesztéseket és visszavonásokat haladéktalanul rögzítik a 25. cikk (2) bekezdésében említett adatbázisban.

II. SZAKASZ

Adminisztratív együttműködés

15. cikk

Együttműködés

Ha a 39. cikk (3) bekezdésében említett valamely tagállam megállapítja, hogy egy másik tagállam érintett illetékes hatósága által kiállított képesítő bizonyítvány már nem felel meg az ezen irányelvben meghatározott feltételeknek, vagy biztonsági okokból vagy a közrend érdekében ez szükséges, az illetékes hatóság felkéri kiállító hatóságot, hogy

fontolja meg a képesítő bizonyítvány 14. cikk szerinti visszavonását. A megkereső hatóságnak tájékoztatnia kell a Bizottságot a megkereséséről. A szóban forgó képesítő bizonyítványt kiállító hatóságnak meg kell vizsgálnia a megkeresést, és döntéséről értesítenie kell a másik hatóságot. A kiállító hatóság határozatáról szóló értesítésig bármely illetékes hatóság megtilthatja az érintett személyeknek, hogy az illetékességi területén működjenek.

A 39. cikk (3) bekezdésében említett tagállamok emellett együttműködnek más tagállamok illetékes hatóságaival is annak érdekében, hogy biztosítsák, hogy az ezen irányelv szerint elismert képesítő bizonyítványok és szolgálati könyvek birtokosai által teljesített hajózási időt és megtett utakat rögzítik, amennyiben egy szolgálati könyv birtokosa azt kéri, valamint hogy ezeket az adatokat az igazolás iránti kérelem benyújtása előtt legfeljebb 15 hónapos időszakra igazolják. A 39. cikkének (3) bekezdésében említett tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot – adott esetben – a területükön található olyan belvízi utakról, amelyek tengerhajózási jellegű kompetenciákat igényelnek.

III. SZAKASZ

Kompetenciák

16. cikk

Kompetenciákra vonatkozó követelmények

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a 4., 5. és 6. cikkben említett személyek rendelkezzenek a vízi járművek biztonságos üzemeltetéséhez szükséges, a 17. cikk szerinti kompetenciákkal.

(2) Az e cikk (1) bekezdéstől eltérve, a 6. cikk b) pontjában említett különös kockázatokra vonatkozó kompetenciák értékelését a 20. cikk szerint kell végezni.

17. cikk

Kompetenciák értékelése

(1) A Bizottság a 31. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el annak céljából, hogy az irányelv kiegészítéseképpen a II. mellékletben meghatározott alapvető követelményekkel összhangban meghatározza a kompetenciákra vonatkozó követelményeket, illetve a kapcsolódó ismereteket és készségeket.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy azok a személyek, akik a 4., 5. és 6. cikkben felsorolt dokumentumokat kérelmezik, adott esetben, az e cikk (1) bekezdésben említett kompetenciákra vonatkozó követelményeknek való megfelelést olyan vizsga letételével igazolják, amelyet:

a) a 18. cikk szerint a hajózási hatóság szervezett; vagy

b) a 19. cikk szerint jóváhagyott képzési program részeként szerveztek.

(3) Az alkalmassági követelményeknek való megfelelést gyakorlati vizsgán kell bizonyítani, melynek eredményeképpen az alábbi képesítéseket kapják a jelöltek:

a) uniós képesítő bizonyítvány hajóvezetők számára;

b) radar segítségével történő hajózásra érvényes különleges engedély a 6. cikk (c) pontja szerint;

c) uniós képesítő bizonyítvány cseppfolyósított földgázzal foglalkozó szakemberek számára;

d) uniós képesítő bizonyítvány személyhajózási szakemberek számára.

Az e bekezdés a) és b) pontjában említett dokumentumok megszerzéséhez szükséges gyakorlati vizsga letehető egy vízi jármű fedélzetén vagy olyan szimulátoron, amely a 21. cikknek megfelel. Az e bekezdés c) és d) pontja esetében a gyakorlati vizsgák vízi jármű fedélzetén vagy megfelelő parton lévő létesítményben lebonyolíthatók.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 31. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak céljából, hogy az irányelv kiegészítéseképpen megállapítsa az e cikk (3) bekezdésben említett gyakorlati vizsgákra vonatkozó előírásokat, meghatározva a gyakorlati vizsgán ellenőrizendő konkrét kompetenciákat és feltételeket, valamint az azon vízi járművekre vonatkozó minimumkövetelményeket, amelyeken gyakorlati vizsgát lehet tenni.

18. cikk

Hajózási hatóság által lebonyolított vizsgák

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a 17. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerinti vizsgák megszervezése felelősségi körükbe tartozik. Biztosítják továbbá, hogy a vizsgákat olyan vizsgabiztosok tartsák, akik képesítéssel rendelkeznek ahhoz, hogy felmérjék a 17. cikk (1) bekezdésében említett alkalmassági követelményeknek való megfelelést és a kapcsolódó ismereteket és készségeket.
- (2) A tagállamok gyakorlati vizsgabizonyítványt állítanak ki az olyan kérelmezők részére, akik a 17. cikk (3) bekezdésében említett gyakorlati vizsgát sikeresen teljesítették, amennyiben e vizsgát a 21. cikkben előírtaknak megfelelő szimulátoron bonyolították le, és ha a kérelmező az ilyen vizsgabizonyítvány kiállítását kérte.
- (3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az e cikk (2) bekezdésben említett gyakorlati vizsgabizonyítványok mintáit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 33. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó-bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (4) A tagállamok minden további követelmény vagy értékelés nélkül elismerik azokat a (2) bekezdésben említett gyakorlati vizsgabizonyítványokat, amelyeket más tagállamok illetékes hatóságai állítottak ki.
- (5) Írásbeli vagy számítógépes vizsgák esetén az (1) bekezdésben említett vizsgabiztosok képzett felügyelők is helyettesíthetik.
- (6) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a vizsgabiztosok és a képzett felügyelők esetében ne álljon fenn összeférhetlenség.

19. cikk

A képzési programok jóváhagyása

- (1) A tagállamok létrehozhatnak a 4., 5. és 6. cikkben említett személyeknek szánt képzési programokat. A tagállamok biztosítják, hogy az olyan diplomát vagy bizonyítványt nyújtó képzési programokat, amelyek tanúsítják a 17. cikk (1) bekezdésében említett alkalmassági követelmények teljesítését, az olyan tagállamok illetékes hatóságai hagyják jóvá, amelyeknek a területén az adott oktatási vagy képzési intézmény a képzési programjait folytatja.

A tagállamok biztosítják, hogy a képzési programok minőségellenőrzését és minőségbiztosítását a 27. cikk (1) bekezdése szerinti nemzeti vagy nemzetközi minőségi szabványok alkalmazása révén szavatolják.

- (2) A tagállamok csak abban az esetben hagyhatják jóvá az e cikk (1) bekezdésében említett képzési programokat, ha:
- a) a képzés céljait, tartalmát, módszereit, az adathordozókat, az eljárásokat – ideértve a szimulátorok használatát is adott esetben – és a tananyagokat megfelelően dokumentálják, és azok lehetővé teszik a jelentkezők számára a 17. cikk (1) bekezdésében említett alkalmassági követelmények teljesítését;
 - b) a vonatkozó kompetenciák értékeléséhez szükséges programokat olyan képzett személyek tartják, akik a képzési programot alaposan ismerik;
 - c) a 17. cikk (1) bekezdésében említett alkalmassági követelmények teljesítését ellenőrző vizsgát képzett és összeférhetlenségtől mentes, független vizsgabiztosok előtt kell letenni.
- (3) A tagállamoknak bármilyen olyan diplomát és bizonyítványt el kell ismerni, amelyeket valamely más tagállam által az (1) bekezdésnek megfelelően elismert képzési program elvégzését követően adtak ki.
- (4) A tagállamok felfüggesztik vagy visszavonják azokat általuk jóváhagyott képzési programokat, amelyek már nem felelnek meg a (2) bekezdésben meghatározott előírásoknak.

- (5) A tagállamok értesítik a Bizottságot a jóváhagyott képzési programokra vonatkozó listáról, továbbá bármely olyan képzési programról, amelynek jóváhagyását visszavonták vagy felfüggesztették. A Bizottság nyilvánosan elérhetővé teszi ezeket az információkat. Ebben a tájékoztatóban a következők szerepelnek: a képzési program neve, a megszerzhető diplomák vagy bizonyítványok elnevezése, a diplomát vagy bizonyítványt kiállító szerv neve, a jóváhagyás hatálybalépésének éve, valamint a vonatkozó képesítés és azok a különleges engedélyek, amelyeknek megszerzésére a diploma vagy bizonyítvány feljogosít.

20. cikk

A különös kockázatokkal kapcsolatos kompetenciák értékelése

(1) Azok a tagállamok, amelyek saját területükön a 9. cikk (1) bekezdése értelmében különös kockázatot jelentő belvízi útszakaszokat jelölnek ki, meghatározzák, hogy milyen kiegészítő kompetenciák megszerzését írják elő az ilyen belvízi szakaszokon hajózó hajóvezetők számára, valamint pontosítják, hogy milyen eljárások szükségesek e követelményeknek való megfelelés igazolására. Ha a tagállamok úgy vélik, hogy a biztonság garantálása érdekében szükséges, e kompetenciák beazonosításának folyamata során egyeztetnek az érintett európai folyami bizottsággal.

A különös kockázatot jelentő belvízi útszakaszokon folytatott navigációhoz szükséges kiegészítő kompetenciákra figyelemmel, az ilyen kompetenciáknak való megfelelés az alábbiakkal igazolható:

- a) az érintett szakaszon végrehajtandó korlátozott számú utazással;
- b) szimulátoros vizsgával;
- c) feleletválasztós vizsgával;
- d) szóbeli vizsgával; vagy
- e) az a)–d) pontokban említettek kombinációjával.

E bekezdés alkalmazása során a tagállamok objektív, átlátható, megkülönböztetésmentes és arányos kritériumokat alkalmaznak.

(2) Az (1) bekezdésben említett tagállamok biztosítják, hogy megfelelő eljárások álljanak rendelkezésre a jelöltek különös kockázatokkal kapcsolatos kompetenciáinak értékelésére, és biztosítják, hogy ezek az eszközök nyilvánosan elérhetők legyenek annak érdekében, hogy elősegítsék, hogy a hajóvezetők az előírt különös kockázatokra vonatkozó kompetenciákat megszerezzék.

(3) Az (1) bekezdésben említett, a különös kockázatot jelentő belvízi útszakaszokra vonatkozó előírások alapján a tagállam értékelheti, hogy a jelölt megfelelő kompetenciákkal rendelkezik-e a valamely másik tagállamban található belvízi útszakaszra vonatkozóan, feltéve, hogy az tagállam, ahol a különös kockázatot jelentő belvízi útszakasz található, hozzájárulását adta. Ilyen esetekben ez a másik tagállam az értékelést végző tagállam rendelkezésére bocsátja azokat a szükséges eszközöket, amelyek az említett értékelés elvégzéséhez szükségesek. A tagállamnak a hozzájárulás bármilyen megtagadását objektív és arányos okokkal kell megindokolnia.

21. cikk

Szimulátorok használata

(1) Az alkalmasság értékeléséhez használt szimulátorokat a tagállamoknak jóvá kell hagyniuk. A jóváhagyást kérelem alapján adják meg abban az esetben, ha igazolást nyert, hogy az szimulátor teljesíti a (2) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok által a szimulátorokra meghatározott előírásokat. A jóváhagyásban meg kell határozni, hogy a szimulátoron milyen konkrét alkalmassági értékelést hagynak jóvá.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 31. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az irányelv kiegészítése céljából, amely meghatározza a szimulátorok jóváhagyásához szükséges előírásokat, megadva a vonatkozó funkcionális és műszaki minimumkövetelményeket és adminisztratív eljárásokat annak biztosítása érdekében, hogy az alkalmasság értékelésére alkalmazott szimulátorokat úgy alakítsák ki, hogy lehetséges legyen a 17. cikk (3) bekezdésében említett gyakorlati vizsgára vonatkozó előírások szerinti kompetenciák ellenőrzése.

(3) A tagállamok elismerik azokat a szimulátorokat, amelyeket valamely másik tagállam illetékes hatóságai az (1) bekezdésnek megfelelően jóváhagytak minden további műszaki előírás és értékelés nélkül.

(4) A tagállamok felfüggesztik vagy visszavonják azon szimulátorokra vonatkozó jóváhagyásaikat, amelyek már nem felelnek meg a (2) bekezdésben meghatározott előírásoknak.

(5) A tagállamok értesítik a Bizottságot a jóváhagyott szimulátorok listájáról. A Bizottság nyilvánosan hozzáférhetővé teszi ezeket az információkat.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy az alkalmasság felmérésére használt szimulátorok igénybevételének lehetősége megkülönböztetéstől mentes legyen.

IV. SZAKASZ

Hajózási idő és egészségi alkalmasság

22. cikk

Szolgálati könyv és hajónapló

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 11. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett hajózási időt és a 20. cikk (1) bekezdésében említett utakat a hajóvezetők rögzítik az e cikk (6) bekezdésben említett szolgálati könyvben, vagy pedig a 10. cikk (2) vagy (3) bekezdése szerint elismert szolgálati könyvben.

Az első albekezdéstől eltérve, amikor a tagállamok a 7. cikk (1) bekezdését vagy a 39. cikk (2) bekezdését alkalmazzák, az e cikk első albekezdésben megállapított kötelezettséget csak akkor kell alkalmazni, amennyiben a szolgálati könyv tulajdonosa kéri a rögzítést.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy ha a személyzet tagja kéri – a szükséges igazoló dokumentumok hitelességének és érvényességének ellenőrzése után – az illetékes hatóságai a kérelem benyújtása előtti legfeljebb 15 hónapig, a megtett utakra, illetve a hajózási időkre vonatkozó adatokat a szolgálati könyvben igazolják. Amennyiben elektronikus eszközöket, többek között elektronikus szolgálati könyveket és elektronikus hajónaplókat, valamint megfelelő eljárásokat alkalmaznak e dokumentumok hitelességének biztosítása érdekében, az így rögzített adatokat további eljárások nélkül is igazolni lehet.

A bármely tagállam belvízi útján gyűjtött hajózási időt figyelembe kell venni. Olyan belvízi utak esetében, amelyek nyomvonala nem esik teljes egészében az Unió területére, az Unió területén kívül teljesített hajózási időt is figyelembe kell venni.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a 2. cikk (1) bekezdésében említett vízi járművek útjait rögzítik az e cikk (6) bekezdésében említett hajónaplóban, vagy a 10. cikk (2) vagy (3) bekezdése szerint elismert hajónaplóban.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a szolgálati könyvek és hajónaplók mintájának kialakítása céljából, figyelembe véve az ezen irányelv végrehajtásához szükséges információkat, amelyek az adott személy személyazonosságára, valamint a hajózási időre és a megtett utakra vonatkoznak. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 33. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó-bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A végrehajtási jogi aktusok elfogadása során a Bizottságnak figyelembe kell vennie azt a tényt, hogy a hajónaplót a 2014/112/EU tanácsi irányelv⁽¹⁾ végrehajtására, a személyzeti követelmények ellenőrzésére és a vízi járművek által megtett utak rögzítésére is használják.

(5) 2026. január 17-ig a Bizottság értékelést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak azokról a hamisíthatatlan elektronikus szolgálati könyvekről, hajónaplókról és szakmai kártyákról, amelyek az uniós belvízi hajózási képesítő bizonyítványokat is magukban foglalják..

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a személyzet tagjai egyetlen aktív szolgálati könyvvel, a vízi járművek pedig egyetlen aktív hajónaplóval rendelkezzenek.

23. cikk

Egészségi alkalmasság

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a fedélzeti személyzet tagjai, akik uniós képesítő bizonyítványt kérelmeznek az illetékes hatóság által elismert orvos által, sikeres egészségi alkalmassági vizsgálat alapján kiállított érvényes orvosi igazolást mutatnak be az illetékes hatóságnak, amellyel igazolják egészségi alkalmasságukat.

⁽¹⁾ A Tanács 2014/112/EU irányelve (2014. december 19.) az Európai Hajózási Szövetség (EBU), az Európai Hajósok Szervezete (ESO) és az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF) által kötött, a munkaidő-szervezés egyes szempontjainak a belvízi hajózási ágazaton belüli szabályozásáról szóló európai megállapodás végrehajtásáról (HL L 367., 2014.12.23., 86. o.).

- (2) A kérelmezőknek orvosi igazolást kell bemutatniuk az illetékes hatóságnak, amikor kérelmezik:
- a) a fedélzeti személyzet tagjai számára kiállított uniós képesítő bizonyítvány első alkalommal történő kiállítását;
 - b) a hajóvezetők uniós képesítő bizonyítványának kiállítását;
 - c) a fedélzeti személyzet tagjai számára kiállított uniós képesítő bizonyítványok megújítását, amennyiben az e cikk (3) bekezdésében említett feltételek teljesülnek.

Az uniós képesítő bizonyítvány megszerzéséhez kiállított orvosi igazolások keltezése nem lehet korábbi, mint az uniós képesítő bizonyítvány kérelmezését megelőző három hónap.

(3) A fedélzeti személyzet tagja számára kiállított uniós képesítő bizonyítványok 60. életévüket betöltött tulajdonosának legalább ötvenként igazolnia kell az egészségi alkalmasságát az (1) bekezdésnek megfelelően. A 70. életévüket betöltött személynek kétvenként kell igazolnia az egészségi alkalmasságát az (1) bekezdésnek megfelelően.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a munkaadók, a hajóvezetők és a tagállamok hatóságai előírassák, hogy a fedélzeti személyzet tagjai az (1) bekezdésnek megfelelően igazolják egészségi alkalmasságukat abban az esetben, ha objektív jelek utalnak arra, hogy a fedélzeti személyzet tagja már nem felel meg az e cikk (6) bekezdésében említett egészségi alkalmassági követelményeknek.

(5) Amennyiben az egészségi alkalmasság nem igazolható teljes mértékben a kérelmező által, a tagállamok kiigazító intézkedéseket vagy korlátozásokat vezethetnek be a hajózás biztonsága érdekében. Ebben az esetben az egészségi alkalmassággal kapcsolatos az említett korrekciós intézkedéseket és korlátozásokat a 11. cikk (3) bekezdésében említett minta szerint meg kell említeni az uniós képesítő bizonyítványban.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 31. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az irányelv kiegészítése céljából, amely az egészségi alkalmasságra vonatkozó, a III. mellékletben említett alapvető követelmények alapján meghatározza az egészségi alkalmasság követelményeit, különösen az orvosok által elvégzendő vizsgálatokat illetően, valamint a munkára való alkalmasság megállapításának kritériumait, továbbá a korlátozások és korrekciós intézkedések listáját.

4. FEJEZET

ADMINISZTRATÍV RENDELKEZÉSEK

24. cikk

A személyes adatok védelme

(1) A tagállamok az ezen irányelvben előírt minden személyes adat kezelését a személyes adatok védelméről szóló uniós jogszabályoknak, különösen az (EU) 2016/679 rendelettel összhangban végzik.

(2) A Bizottság az ezen irányelvben előírt minden személyes adat kezelését a 45/2001/EK rendeletnek megfelelően végzi.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy személyes adatokat kizárólag az alábbi célokból kezelik:

- a) ezen irányelv végrehajtása, érvényesítése és értékelése;
- b) információcsere a 25. cikkben említett adatbázishoz hozzáféréssel rendelkező hatóságok és a Bizottság között;
- c) statisztikák készítése.

Az ilyen adatokból nyert anonimizált információkat a belvízi hajózás előmozdítását célzó szakpolitikák támogatásához lehet felhasználni.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a 4. és 5. cikkben említett azon személyek, akiknek a személyes adatait – és különösen az egészségügyi adatait – a 25. cikk (1) bekezdésében és a 25. cikk (2) bekezdésében említett adatbázisokban kezelik, erről előzőleg tájékoztatást kapjanak. A tagállamok biztosítják az érintett személyek számára az őket érintő adatokhoz való hozzáférést és az érintett személyek kérésére ezekből az adatokból bármikor másolatot bocsátanak rendelkezésre.

25. cikk

Nyilvántartások

(1) A képesítő bizonyítványok kiállításával, megújításával, felfüggesztésével és visszavonásával kapcsolatos hatékony ügyintézés érdekében a tagállamok nyilvántartást vezetnek minden olyan uniós képesítő bizonyítványról, szolgálati könyvről és hajónaplóról, amelyet ezen irányelv szerint állítottak ki, és adott esetben a 10. cikk (2) bekezdése szerint elismert olyan dokumentumokról is, amelyeket kiállítottak, megújítottak, felfüggesztettek vagy visszavontak, amelyeket elveszettek, ellopottak vagy megsemmisültnak jelentettek, vagy amelyek lejártak.

Az uniós képesítő bizonyítvány esetében a nyilvántartásoknak tartalmazniuk kell az uniós képesítő bizonyítványon feltüntetett adatokat, valamint a kiállító hatóságot.

A szolgálati könyvek esetében a nyilvántartásoknak tartalmazniuk kell a tulajdonos nevét és azonosító számát, a szolgálati könyv azonosító számát, a kiállítás keltét és a kiállító hatóságot.

A hajónaplók esetében a nyilvántartásoknak tartalmazniuk kell a vízi jármű nevét, az európai azonosító számot vagy az európai hajóazonosító számot (ENI), a hajónapló azonosító számát, a kiállítás dátumát és a kiállító hatóságot.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 31. cikkkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy kiegészítse a nyilvántartásokban tárolt információkat a szolgálati könyvek és a hajónaplók esetében egyéb olyan információkkal, amelyeket a 22. cikk (4) bekezdése szerint elfogadott szolgálati könyv- és hajónapló-minták megkövetelnek, a tagállamok közötti információcsere előmozdítása céljából.

(2) Ezen irányelv végrehajtásának, érvényesítésének és értékelésének, továbbá a biztonság fenntartásának és a hajózás megkönnyítésének céljából, valamint statisztikai célokból, továbbá az ezt az irányelvet végrehajtó hatóságok közötti információcsere egyszerűsítése érdekében a tagállamok megbízhatóan és késedelem nélkül rögzítik a Bizottság által vezetett adatbázisban az (1) bekezdésben említett képesítő bizonyítványokkal, szolgálati könyvekkel és hajónaplókkal kapcsolatos adatokat.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 31. cikkkel összhangban olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, melyekben meghatározza az ilyen adatbázis jellemzőit és használatának feltételeit, így különösen az alábbiakat:

- a) az adatok adatbázisba történő kódolt bevitelére vonatkozó utasítások;
- b) a felhasználók hozzáférési jogai, szükség esetén differenciálva a felhasználók típusai, a hozzáférés típusa és az adatok felhasználásának célja szerint;
- c) az adatmegőrzés maximális időtartama e cikk (3) bekezdése értelmében, szükség esetén dokumentumtípusok szerint differenciálva;
- d) az adatbázis működésével és az e cikk (1) bekezdésében említett nyilvántartásokkal folytatott interakciókkal kapcsolatos utasítások.

(3) Az (1) bekezdésben említett nyilvántartásokban vagy a (2) bekezdésben említett adatbázisban lévő adatokat legfeljebb annyi ideig lehet tárolni, ameddig szükségesek arra a célra, amire gyűjtötték őket, vagy ameddig meg nem történik ezen irányelv szerinti további kezelésük. Amikor az ilyen adatok már nem szükségesek ezekre a fenti célokra, azokat meg kell semmisíteni.

(4) A Bizottság hozzáférést adhat az adatbázishoz harmadik ország hatóságának vagy nemzetközi szervezetnek, amennyiben az szükséges az e cikk (2) bekezdésében említett célokhoz, feltéve, hogy:

- a) teljesülnek a 45/2001/EK rendelet 9. cikkében előírt feltételek; és
- b) az érintett harmadik ország vagy nemzetközi szervezet nem korlátozza a tagállamok vagy a Bizottság hozzáférését saját megfelelő adatbázisához.

A Bizottság biztosítja, hogy a Bizottság kifejezett írásos engedélye nélkül és a Bizottság által meghatározott feltételek szerint a harmadik ország vagy a nemzetközi szervezet nem továbbítja az adatokat másik harmadik országba vagy nemzetközi szervezet számára.

26. cikk

Illetékes hatóságok

(1) A tagállamok adott esetben kijelölik azokat az illetékes hatóságokat, amelyek:

- a) megszervezik és felügyelik a 18. cikkben említett vizsgákat;
- b) jóváhagyják a 19. cikkben említett képzési programokat;
- c) jóváhagyják a 21. cikkben említett szimulátorokat;
- d) kiállítják, megújítják, felfüggesztik vagy visszavonják 4., 5., 6., 11., 12., 13., 14. és 38. cikkben említett bizonyítványokat, illetve az e cikkeken említett különleges engedélyeket, valamint kiállítják a 22. cikkben említett szolgálati könyveket és hajónaplókat;
- e) igazolják a 22. cikkben említett szolgálati könyvekben a hajózási időket;
- f) kijelölik a 23. cikkben említett orvosi igazolások kiadására jogosult orvosokat;
- g) vezetik a 25. cikkben említett nyilvántartásokat;
- h) felderítik és visszaszorítják a 29. cikkben említett csalásokat és egyéb jogellenes gyakorlatokat.

(2) A tagállamok értesítik a Bizottságot az összes olyan illetékes hatóságról, amelyet az e cikk (1) bekezdésnek megfelelően jelöltek ki. A Bizottság nyilvánosan hozzáférhetővé teszi ezeket az információkat.

27. cikk

Nyomon követés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kormányzati és nem kormányzati szervek által lebonyolított minden, a képzéssel, az alkalmassági felméréssel, valamint az uniós képesítő bizonyítványok, szolgálati könyvek és hajónaplók kiállításával és aktualizálásával kapcsolatos tevékenységet minőségbiztosítási rendszer segítségével folyamatosan figyelemmel kísérik az ebben az irányelvben meghatározott célok megvalósítása érdekében.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a képzési célokat és a vonatkozó alkalmassági követelményeket világosan meghatározzák, és az ezen irányelv szerint felmérendő és vizsgálandó ismeretek és készségek szintjét beazonosítják.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a szakpolitikákra, a rendszerekre, az ellenőrzésekre és a belső minőségellenőrzési vizsgálatokra létesített minőségi normák alkalmazási területei biztosítják a meghatározott célok megvalósítását, és lefedik:

- a) az uniós képesítő bizonyítványok, a szolgálati könyvek és a hajónaplók kiállítását, megújítását, felfüggesztését és visszavonását;
- b) az egyes tagállamok hatóságai által vagy megbízásából lebonyolított minden tanfolyamot és képzési programot;
- c) vizsgát és felmérést; és
- d) az oktatók és a vizsgabiztosok számára előírt képzéseket és tapasztalatokat.

28. cikk

Értékelés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kompetenciák megszerzésével és értékelésével kapcsolatos tevékenységeket, valamint az uniós képesítő bizonyítványokkal, a szolgálati könyvekkel és a hajónaplókkal kapcsolatos adminisztrációt 2037. január 17-ig, azt követően pedig legalább tízévente független szervek értékeljék.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen független szervek által végzett értékelések eredményeit megfelelően dokumentálják, és az érintett illetékes hatóságok tudomására hozzák. Szükség esetén a tagállamok megfelelő intézkedésekkel orvosolják a független értékelés által feltárt hiányosságokat.

29. cikk

A család és egyéb jogellenes gyakorlatok megelőzése

(1) A tagállamok megfelelő intézkedéseket tesznek és hajtanak végre az ebben az irányelvben meghatározott uniós képesítő bizonyítványokkal, szolgálati könyvekkel, hajónaplókkal, orvosi igazolásokkal és nyilvántartásokkal kapcsolatos családok és egyéb jogellenes gyakorlatok megelőzése érdekében.

(2) A tagállamok megosztják más tagállamok illetékes hatóságaival a vízi járműveket üzemeltető személyek képzésével kapcsolatos releváns információkat, ideértve a képesítő bizonyítványok felfüggesztésére és visszavonására vonatkozó információkat is. Ennek során teljes mértékben tiszteltben tartják a személyes adatok védelme tekintetében az (EU) 2016/679 rendeletben megfogalmazott elveket.

30. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

5. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

31. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 17. cikk (1) és (4) bekezdésében, a 21. cikk (2) bekezdésében és a 23. cikk (6) bekezdésében, valamint a 25. cikk (1) és (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2018. január 16-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az ebben a cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) Az e cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

32. cikk

CESNI-szabványok és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

Az ezen irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban – a 25. cikkben alapulók kivételével – a CESNI által kidolgozott szabványokra hivatkoznak, feltéve, hogy:

- a) a szóban forgó szabványok elérhetők és naprakészek;
- b) ezek a szabványok adott esetben megfelelnek a mellékletekben meghatározott bármely alkalmazandó követelményeknek;
- c) a CESNI döntéshozatali eljárásában bekövetkezett változások nem veszélyeztetik az Unió érdekeit.

Ha e feltételek nem teljesülnek, a Bizottság meghatározhat más szabványokat, illetve hivatkozhat ilyenekre.

Ha az ezen irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok szabványokra hivatkoznak, akkor a Bizottság a szóban forgó szabványok teljes szövegét beilleszti ezekbe a felhatalmazáson alapuló jogi aktusba, és a vonatkozó hivatkozást feltünteti, vagy naprakésszé teszi, valamint az alkalmazás kezdő napját a IV. mellékletbe beviszi.

33. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság. Az ezen irányelv által hatályon kívül helyezett 91/672/EGK irányelv 7. cikke szerint felállított bizottságra való hivatkozások az ezen irányelv által felállított bizottságra való hivatkozásként kell érteni.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

Ha egy bizottságnak írásbeli eljárásban kell véleményt nyilvánítania, az ilyen eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a véleménynyilvánításra megállapított határidőn belül az elnök úgy határoz.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni. Ha egy bizottságnak írásbeli eljárásban kell véleményt nyilvánítania, az ilyen eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a véleménynyilvánításra megállapított határidőn belül az elnök úgy határoz.

34. cikk

CESNI-szabványok és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A 11. cikk (3) bekezdésében, a 18. cikk (3) bekezdésében és a 22. cikk (4) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság a CESNI által kidolgozott szabványokra hivatkozik, továbbá meghatározza az alkalmazás kezdő napját, amennyiben:

- a) a szóban forgó szabványok elérhetők és naprakészek;
- b) ezek a szabványok adott esetben megfelelnek a mellékletekben meghatározott bármely alkalmazandó követelményeknek;
- c) a CESNI döntéshozatali eljárásában bekövetkezett változások nem veszélyeztetik az Unió érdekeit.

Ha e feltételek nem teljesülnek, a Bizottság meghatározhat más szabványokat, illetve hivatkozhat ilyenekre.

Ha a végrehajtási jogi aktusok szabványokra hivatkoznak, a Bizottság a szóban forgó szabványok teljes szövegét beilleszti a végrehajtási jogi aktusba.

35. cikk

Felülvizsgálat

(1) Ezt az irányelvet a Bizottság az ezen irányelvben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal és végrehajtási jogi aktusokkal együtt értékeli, és az értékelés eredményét legkésőbb 2030. január 17-ig benyújtja az Európai Parlamentnek és Tanácsnak.

(2) 2028. január 17-ig minden tagállam a Bizottság rendelkezésére bocsátja az irányelv végrehajtásának figyelemmel kíséréséhez és értékeléséhez szükséges információkat, a Bizottság által a tagállamokkal egyeztetve megadott, az információk gyűjtésére, formájára és tartalmára vonatkozó iránymutatások szerint.

36. cikk

Fokozatos bevezetés

(1) A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a 17. cikk (1) és (4) bekezdése, a 21. cikk (2) bekezdése, a 23. cikk (6) bekezdése és a 25. cikk (1) és (2) bekezdése vonatkozásában 2020. január 17-ig.

Legalább 24 hónappal a 25. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása után, a Bizottság létrehozza az ebben a cikkben említett adatbázist.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a 11. cikk (3) bekezdése, a 18. cikk (3) bekezdése és a 22. cikk (4) bekezdése vonatkozásában 2020. január 17-ig.

37. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 91/672/EGK és a 96/50/EK irányelv 2022. január 18-ával hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozásokat az ezen irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni.

38. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) Azokat a 96/50/EK irányelvnek megfelelően kiállított hajóvezetői bizonyítványokat és a 96/50/EK irányelv 1. cikkének (6) bekezdésében említett bizonyítványokat, valamint a 96/50/EK irányelv 1. cikkének (5) bekezdésében említett rajnai hajózási engedélyeket amelyeket 2022. január 18-ig megelőzően állítottak ki, a fenti napot követően legfeljebb 10 évig továbbra is érvényesek maradnak az Unió azon belvízi útjain, amelyeken a fenti nap előtt érvényesek voltak.

2032. január 18-ig annak a tagállamnak, amely az első albekezdésben említett bizonyítványokat kiállította, az olyan hajóvezetők számára, akik az ebben az irányelvben ismertetett minta szerint kiállított bizonyítvánnyal rendelkeznek, kérelmükre uniós képesítő bizonyítványt vagy a 10. cikke (2) bekezdése szerinti bizonyítványt kell kiállítania, feltéve, hogy a hajóvezető bemutatta a 11. cikk (1) bekezdésének a) és c) pontjában említett megfelelő igazoló dokumentumokat.

(2) Az uniós képesítő bizonyítványoknak e cikk (1) bekezdése szerint történő kiállítása esetén a tagállamok lehetőség szerint továbbra is biztosítják a korábban biztosított jogosultságokat, különösen a 6. cikkben említett különleges engedélyeket.

(3) A fedélzeti személyzet azon tagjai, akik nem hajóvezetők, és olyan képesítő bizonyítvánnyal rendelkeznek, amelyet egy tagállam 2022. január 18-át megelőzően adott ki vagy akik egy vagy több tagállam által elismert képesítéssel rendelkeznek, a fenti időpontot követően még legfeljebb 10 évig használhatják azt a bizonyítványt vagy képesítést. Ezen időszak alatt az ilyen személyzet hajóvezetőtől eltérő tagjai továbbra is hivatkozhatnak a 2005/36/EK irányelvre képesítésük más tagállamok hatóságai által történő elismerése tekintetében. Az ezen időszak lejárta előtt pedig uniós képesítő bizonyítványt vagy a 10. cikk (2) bekezdése szerinti bizonyítványt kérelmezhetnek az ilyen bizonyítványokat kiállító illetékes hatóságtól, amennyiben a 11. cikk (1) bekezdésének a) és c) pontja értelmében a fedélzeti személyzet tagjai megfelelő bizonyítékot szolgáltatnak.

Amennyiben e bekezdés első albekezdésében említett személyzeti tagok kérelmezik az uniós képesítő bizonyítványt vagy a 10. cikk (2) bekezdésében említett bizonyítványt, a tagállamok biztosítják, hogy olyan képesítő bizonyítványt állítsanak ki számukra, amelyek alkalmassági követelményei hasonlóak a felváltandó bizonyítvány alkalmassági követelményeivel vagy azoknál alacsonyabb szintűek. Olyan bizonyítványt, amelynek megszerzéséhez a felváltandó bizonyítványhoz képest magasabb szintű alkalmassági követelményeknek kell megfelelni, kizárólag abban az esetben lehet kiállítani, ha teljesülnek az alábbi feltételek:

- a) matrózok számára kiállított uniós képesítő bizonyítványok esetében: 540 nap hajózási idő, amelyből legalább 180 napot a belvízi hajózásban teljesített;
- b) képesített matrózok számára kiállított uniós képesítő bizonyítványok esetében: 900 nap hajózási idő, amelyből legalább 540 napot a belvízi hajózásban teljesített;
- c) kormányosok számára kiállított uniós képesítő bizonyítványok esetében: 1 080 nap hajózási idő, amelyből legalább 720 napot a belvízi hajózásban teljesített.

A hajózási tapasztalatot szolgálati könyvvel, hajónaplóval vagy más bizonyítékkal kell igazolni.

Ezen bekezdés második albekezdésének a), b) és c) pontjában rögzített minimális hajózási idő legfeljebb 360 nap hajózási idővel csökkenthető, ha a kérelmező olyan diplomával rendelkezik, amelyet az illetékes hatóság elismert, és amely igazolja, hogy a kérelmező egy gyakorlati navigációs munkát is magában foglaló speciális belvízi hajózási képzést végzett el. A csökkentés mértéke legfeljebb a speciális képzés időtartamával lehet egyenlő.

(4) Azok a szolgálati könyvek és hajónaplók, amelyeket 2022. január 18-át megelőzően az ezen irányelvben foglalt szabályoktól eltérő szabályok szerint állítottak ki, legfeljebb 10 évig maradhatnak érvényben 2022. január 18-át követően.

(5) A (3) bekezdéstől eltérve, a kompon dolgozó személyzet tagjai számára, akik a 96/50/EK irányelv hatálya alá nem tartozó nemzeti bizonyítványokkal rendelkeznek, és amelyeket 2022. január 18. előtt állítottak ki, ezek a bizonyítványok legfeljebb 20 évig a fenti időpontot követően továbbra is érvényesek maradnak azokon az uniós belvízi utakon, amelyeken a fenti időpont előtt érvényesek voltak.

Az ezen időszak lejártá előtt az ilyen személyzet tagjai, az ilyen bizonyítványokat kiállító illetékes hatóságtól uniós képesítő bizonyítványt vagy a 10. cikk (2) bekezdésében említett bizonyítványt kérelmezhetnek, amennyiben a 11. cikk (1) bekezdésének a) és c) pontja értelmében megfelelő bizonyítékot szolgáltatnak. E cikk (3) bekezdésének második és harmadik albekezdése ennek megfelelően alkalmazni kell.

(6) A 4. cikk (1) bekezdésétől eltérve a tagállamok 2038. január 17-ig a tagállamok engedélyezhetik a meghatározott belvízi hajóutakon közlekedő tengeri hajók hajóvezetői számára, hogy az SCTW-egyezmény rendelkezéseinek megfelelően kiállított parancsnoki képesítő bizonyítvánnyal rendelkezzenek, feltéve, hogy:

- a) a belvízi hajózási tevékenységre tengeri szállítási út kezdetén vagy végén kerül sor; és
- b) a tagállam 2018. január 16-tól számított legalább öt évre szólóan elismerte az e bekezdésben említett bizonyítványokat az érintett belvízi utak tekintetében.

39. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2022. január 17-ig megfeleljenek. Erről a Bizottságot haladéktalanul tájékoztatni kell.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) Az e cikk (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben egy tagállamban a 4. cikk (1) bekezdésében, az 5. cikk (1) bekezdésében és a 6. cikkben említett minden olyan személy, aki kizárólag nemzeti, más tagállamok hajózható hálózatahoz nem kapcsolódó belvízi hajóutakon dolgozik, az érintett tagállam csak azokat az intézkedéseket köteles hatályba léptetni, amelyek a következőknek való megfeleléshez szükségesek: 7. cikk, 8. cikk, a 10. cikk az uniós képesítő bizonyítványok és a szolgálati könyvek elismerése tekintetében, a 14. cikk (2) és (3) bekezdése a felfüggesztések tekintetében, a 22. cikk (1) bekezdésének második albekezdése és a 22. cikk (2) bekezdése, a 26. cikk (1) bekezdésének d) pontja, amennyiben alkalmazandó, a 26. cikk (1) bekezdésének e) és h) pontja, a 26. cikk (2) bekezdése, a 29. cikk a csalás megelőzése tekintetében, a 30. cikk a szankciók tekintetében, valamint a (2) bekezdés kivételével a 38. cikk az átmeneti rendelkezések tekintetében. 2022. január 17-ig az adott tagállam hatályba lépteti ezeket a rendelkezéseket.

Az adott tagállam addig nem állíthat ki uniós képesítő bizonyítványokat, és nem hagyhat jóvá képzési programokat vagy szimulátorokat mindaddig, amíg az ezen irányelv fennmaradó rendelkezéseit át nem ültette és végre nem hajtotta, és ezek megtételéről a Bizottságot nem tájékoztatta.

(3) Az e cikk (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben egy tagállamban minden személy mentességet élvez a 2. cikk (3) bekezdése értelmében, úgy az érintett tagállam csak azokat az intézkedéseket köteles hatályba léptetni, amelyek a következőknek való megfeleléshez szükségesek: a 10. cikk az uniós képesítő bizonyítványok és a szolgálati könyvek elismerése tekintetében, a 38. cikk az érvényes bizonyítványok elismerése tekintetében, valamint a 15. cikk 2022. január 17-ig az adott tagállam hatályba lépteti ezeket a rendelkezéseket.

Az ilyen tagállam addig nem állíthat ki uniós képesítő bizonyítványokat, és nem hagyhat jóvá képzési programokat vagy szimulátorokat mindaddig, amíg az ezen irányelv fennmaradó rendelkezéseit át nem ültette és végre nem hajtotta, és ezek megtételéről a Bizottságot nem tájékoztatta.

(4) Az e cikk (1) bekezdéstől eltérve, a tagállamok nem kötelesek átültetni ezt az irányelvet mindaddig, amíg a belvízi hajózás területükön technikailag nem lehetséges.

Az ilyen tagállam nem állíthat ki uniós képesítő bizonyítványokat, és nem hagyhat jóvá képzési programokat vagy szimulátorokat mindaddig, amíg ezen irányelv rendelkezéseit át nem ültette és végre nem hajtotta, és ezek megtételéről a Bizottságot nem tájékoztatta.

(5) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

40. cikk

Hatálybelépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

41. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2017. december 12-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

M. MAASIKAS

I. MELLÉKLET

AZ ÉLETKORRA, A HATÓSÁGI MEGFELELÉSRE, A KOMPETENCIÁRA ÉS A HAJÓZÁSI IDŐRE VONATKOZÓ MINIMUMKÖVETELMÉNYEK

Az e mellékletben a fedélzeti személyzet képzésére vonatkozóan meghatározott minimumkövetelményeket úgy kell értelmezni, hogy azok a képzések lépcsőzetesen emelkedő szintjei, kivéve a gyakornok és tanulómatrózok képzéseinek kivételével, amelyek azonos szintűnek kell tekinteni.

1. A fedélzeti személyzet képzései kezdő szinten

1.1. A gyakornok bejegyzés megadásának minimumkövetelményei

Az uniós képesítő bizonyítványt kérelmező személynek:

- legalább a 16. életévét betöltötte,
- elvégezte a nemzeti követelményeknek megfelelő biztonsági alapképzést.

1.2. A tanulómatróz képzés megadásának minimumkövetelményei

Az uniós képesítő bizonyítványt kérelmező személy:

- legalább a 15. életévét betöltötte,
- tanulószerszövést írt alá, amely a 19. cikk szerinti jóváhagyott képzési programot ír elő.

2. Az üzemeltetési szintű feladatokat végző fedélzeti személyzet képzései

2.1. A matróz képzés megadásának minimumkövetelményei

Az uniós képesítő bizonyítványt kérelmező személy:

- a) — legalább a 17. életévét betöltötte,
 - a 19. cikk szerinti, legalább két év időtartamú, az üzemeltetési szintű feladatok tekintetében a kompetenciákra vonatkozóan a II. mellékletben meghatározott követelményeken alapuló, jóváhagyott képzési programot végzett el,
 - e jóváhagyott képzési program részeként legalább 90 nap hajózási időt teljesített;vagy
- b) — legalább a 18. életévét betöltötte,
 - hajózási hatóság által lebonyolított, a 18. cikk szerinti képesítő vizsgán vett részt, ami igazolja, hogy megfelel az adott üzemeltetési szintű feladatok tekintetében a kompetenciákra vonatkozóan a II. mellékletben meghatározott követelményeknek,
 - legalább 360 nap hajózási időt gyűjtött össze, vagy legalább 180 nap hajózási időt gyűjtött össze, ha a kérelmező igazolni tud legalább 250 olyan napot, amelyet a kérelmező tengeri hajón, a fedélzeti személyzet tagjaként szerzett munkatapasztalatot;vagy
- c) — legalább ötéves, a jóváhagyott képzési programra történő jelentkezés előtt szerzett munkatapasztalattal, vagy egy képzési programra történő jelentkezést megelőzően, egy tengeri hajón, a fedélzeti személyzet tagjaként legalább 500 nap munkatapasztalatot szerzett, vagy egy jóváhagyott képzési programra történő jelentkezést megelőzően, legalább három év időtartamú szakképzési programot végzett el,
 - olyan, a 19. cikk szerinti legalább kilenc hónap időtartamú jóváhagyott képzési programon végzett el, és amely az üzemeltetési szintű feladatok tekintetében a kompetenciákra vonatkozóan a II. mellékletben meghatározott követelményeken alapult,
 - e jóváhagyott képzési program részeként legalább 90 nap hajózási időt gyűjtött össze;

2.2. A képesített matróz képesítés megadásának minimumkövetelményei

Az uniós képesítő bizonyítványt kérelmező személy:

- a) — legalább 180 nap hajózási időt gyűjtött össze, miközben megfelelő képesítéssel rendelkező matrózként betöltött szolgálat végzéséhez;

vagy

- b) — olyan, a 19. cikk szerinti, legalább három év időtartamú, jóváhagyott képzési programot végzett el, amely az üzemeltetési szintű feladatok tekintetében a kompetenciákra vonatkozóan a II. mellékletben meghatározott követelményeken alapult,

— e jóváhagyott képzési program részeként legalább 270 nap hajózási időt gyűjtött össze;

2.3. A kormányos képesítés megadásának minimumkövetelményei

Az uniós képesítő bizonyítványt kérelmező személy:

- a) — legalább 180 nap hajózási időt gyűjtött össze, miközben megfelelő képesítéssel rendelkező képesített matrózként betöltött szolgálat végzéséhez,

— rádiókezelői bizonyítvánnyal rendelkezik;

vagy

- b) — olyan, a 19. cikk szerinti, legalább három év időtartamú, jóváhagyott képzési programot végzett el, amely az üzemeltetési szintű feladatok tekintetében a II. mellékletben előírt kompetenciák megszerzésére irányult,

— e jóváhagyott képzési program részeként legalább 360 nap hajózási időt gyűjtött össze,

— rádiókezelői bizonyítvánnyal rendelkezik;

vagy

- c) — legalább 500 munkanap tapasztalattal rendelkezik tengeri hajó parancsnokaként betöltött szolgálatban,

— hajózási hatóság által lebonyolított, a 18. cikk szerinti képesítő vizsgán vett részt, amely igazolja, hogy megfelel adott üzemeltetési szintű feladatok tekintetében a kompetenciákra vonatkozóan a II. mellékletben meghatározott követelményeknek,

— rádiókezelői bizonyítvánnyal rendelkezik.

3. Az irányítási szintű feladatokat végző fedélzeti személyzet képesítései

3.1. A hajóvezetői képesítés megadásának minimumkövetelményei

Az uniós képesítő bizonyítványt kérelmező személy:

- a) — legalább a 18. életévét betöltötte;

— a 19. cikk szerinti, legalább három év időtartamú, jóváhagyott képzési programot végzett el, amely az irányítási szintű feladatok tekintetében a kompetenciákra vonatkozóan a II. mellékletben meghatározott követelményeken alapult;

— e jóváhagyott képzési program részeként vagy annak befejezése után legalább 360 nap hajózási időt gyűjtött össze;

— rádiókezelői bizonyítvánnyal rendelkezik;

vagy

- b) — legalább a 18. életévét betöltötte;

— uniós kormányosi képesítő bizonyítvánnyal vagy az ezen irányelv 10. cikk (2) bekezdése vagy a 10. cikk (3) bekezdése szerint elismert kormányosi képesítő bizonyítvánnyal rendelkezik;

- legalább 180 nap hajózási időt gyűjtött össze;
- hajózási hatóság által lebonyolított, a 18. cikk szerinti képesítő vizsgán vett részt, ami igazolja, hogy megfelel az adott irányítási szintű feladatok tekintetében a kompetenciákra vonatkozóan az ezen irányelv II. mellékletében meghatározott követelményeknek;
- rádiókezelői bizonyítvánnyal rendelkezik;

vagy

- c) — legalább a 18. életévét betöltötte;

- legalább 540 nap hajózási időt gyűjtött össze, vagy legalább 180 nap hajózási időt gyűjtött össze, ha a kérelmező igazolni tudja, hogy tengeri hajón, a fedélzeti személyzet tagjaként legalább 500 munkatapasztalatot szerzett;
- hajózási hatóság által lebonyolított, a 18. cikk szerinti képesítő vizsgán vett részt, ami igazolja, hogy megfelel az adott irányítási szintű feladatok tekintetében a kompetenciákra vonatkozóan ezen irányelv II. mellékletében meghatározott követelményeknek;
- rádiókezelői bizonyítvánnyal rendelkezik;

vagy

- d) — legalább ötéves, valamely jóváhagyott képzési programra történő jelentkezés előtt szerzett munkatapasztallal, vagy egy képzési programra történő jelentkezést megelőzően egy tengeri hajón, a fedélzeti személyzet tagjaként legalább 500 nap munkatapasztalatot szerzett, vagy egy képzési programra történő jelentkezést megelőzően legalább három év időtartamú szakképzési programot végzett el;
- a 19. cikk szerinti, legalább másfél év időtartamú, jóváhagyott képzési programot végzett el, amely az irányítási szintű feladatok tekintetében a kompetenciákra vonatkozóan a II. mellékletben meghatározott követelményeken alapult;
 - e jóváhagyott képzési program részeként legalább 180 nap hajózási időt gyűjtött össze, és legalább 180 nap hajózási időt teljesített annak befejezése után;
 - rádiókezelői bizonyítvánnyal rendelkezik.

3.2. A hajóvezetői képesítő uniós bizonyítványhoz kapcsolódó különleges engedélyek megadásának minimumkövetelményei

3.2.1. Tengeri jellegű vízi utak

A kérelmező:

- megfelel a tengeri jellegű vízi utakon való hajózás tekintetében a kompetenciákra vonatkozóan a II. mellékletben előírt követelményeknek.

3.2.2. Radar

A kérelmező:

- megfelel a radar segítségével történő hajózás tekintetében a kompetenciákra vonatkozóan a II. mellékletben előírt követelményeknek.

3.2.3. Cseppfolyósított földgáz

A kérelmező:

- rendelkezik a 4.2. pontban említett, cseppfolyósított földgázzal foglalkozó szakemberek (a továbbiakban: LNG-szakemberek) számára kiállított uniós képesítő bizonyítvánnyal.

3.2.4. Nagy kötelek

Minden kérelmező legalább 720 nap hajózási időt gyűjtött össze, és ebből legalább 540 napot szolgált képesített hajóvezetőként és legalább 180 napot nagy kötelek irányításában.

4. Különleges műveletekhez szükséges képesítések

4.1. A személyhajózási szakértői képesítés megadásának minimumkövetelményei

A személyhajózási szakértői uniós képesítő bizonyítványt első alkalommal kérelmező személynek:

- legalább 18. évesnek kell lennie;
- a személyhajózási szakemberek tekintetében a kompetenciákra vonatkozóan a II. mellékletben előírt követelményeknek meg kell felelnie.

A személyhajózási szakértői uniós képesítő bizonyítvány megújítását kérelmező személy:

- új hatósági vizsgát tesz le, vagy új jóváhagyott képzési programot végez el a 17. cikk (2) bekezdése szerint.

4.2. A cseppfolyósított földgázzal foglalkozó (LNG) szakemberek képesítése megadásának minimumkövetelményei

Az LNG-szakemberek uniós képesítő bizonyítványát első alkalommal kérelmező személynek:

- legalább 18. évesnek kell lennie;
- az LNG-szakemberek tekintetében a kompetenciákra vonatkozóan a II. mellékletben meghatározott követelményeknek meg kell felelnie.

Az LNG-szakemberek uniós képesítő bizonyítványa megújítását kérelmező személy:

a) üzemanyagként cseppfolyósított földgázt használó hajó fedélzetén az alábbi hajózási időt gyűjtötte össze:

- legalább 180 nap az előző öt év alatt; vagy
- legalább 90 nap az előző évben;

vagy

b) megfelel az LNG-szakemberek tekintetében a kompetenciákra vonatkozóan a II. mellékletben előírt követelményeknek.

II. MELLÉKLET

A KOMPETENCIÁKRA VONATKOZÓ ALAPVETŐ KÖVETELMÉNYEK

1. Az üzemeltetési szintű feladatok elvégzéséhez szükséges kompetenciákra vonatkozó alapvető követelmények

1.1. Navigáció

A matróz segíti a hajót irányító személyzetet a hajó belvízi utakon történő manőverezésében és kormányzásában. A matróznak valamennyi típusú vízi úton és kikötőben képesnek kell lennie erre. A matróznak képesnek kell lennie:

- segítséget nyújtani a kihajózásra való felkészítésében, hogy az utazás minden körülmények között biztonságos legyen;
- segítséget nyújtani a kikötési és horgonyműveletekben;
- segítséget nyújtani a hajó navigációs szempontból biztonságos és gazdaságos közlekedésében és manőverezésében.

1.2. A hajók működése

A matróznak képesnek kell lennie, hogy:

- segítséget nyújtson a hajót irányító személyzet részére a hajó működésének ellenőrzésében és a fedélzeten tartózkodó személyekről való gondoskodásban;
- a hajó gépészeti berendezéseit használja.

1.3. Rakománykezelés, rakományelrendezés és személyszállítás

A matróznak képesnek kell lennie:

- segítséget nyújtani a hajót irányító személyzet részére a rakomány előkészítésében, elrendezésében és ellenőrzésében a rakodási és kirakodási műveletek alatt;
- segítséget nyújtani a hajót irányító személyzet részére az utasok kiszolgálásában, valamint közvetlen segítséget nyújtani a fogyatékkal élő személyek és a csökkent mozgásképességű személyek számára az 1177/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ IV. mellékletében előírt képzési követelményeknek és oktatásnak megfelelően.

1.4. Hajózási gépészet és elektrotechnika, elektronika és vezérléstechnika

A matróznak képesnek kell lennie:

- segítséget nyújtani a hajót irányító személyzet részére a hajózási gépészeti, elektrotechnikai, elektronikai és vezérléstechnikai berendezésekkel kapcsolatos feladatok ellátásában az általános műszaki biztonság érdekében;
- elvégezni a karbantartási munkákat a hajózási gépészeti, elektrotechnikai, elektronikai és vezérléstechnikai berendezéseken az általános műszaki biztonság érdekében.

1.5. Karbantartás és javítás

A matróznak képesnek kell lennie:

- segítséget nyújtani a hajót irányító személyzet részére a hajó, annak eszközei és berendezései karbantartásában és javításában.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1177/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a tengeri és belvízi közlekedést igénybe vevő utasok jogairól, valamint a 2006/2004/EK rendelet módosításáról (HL L 334., 2010.12.17., 1. o.).

1.6. Kommunikáció

A matróznak képesnek kell lennie:

- általános és szakmai kommunikáció, az egységes kommunikációs kifejezések használata a kommunikációs problémákkal járó helyzetekben;
- megfelelő szociális készségekkel kell rendelkeznie.

1.7. Egészségvédelem, biztonság és környezetvédelem

A matróznak képesnek kell lennie:

- betartani a biztonságos munkára vonatkozó szabályokat, és megérteni az egészségvédelem és a biztonsági szabályok fontosságát, valamint a környezetvédelmi szabályok jelentőségét;
- elismerni a fedélzeti biztonsággal kapcsolatos képzések fontosságát, és azonnal cselekedni vészhelyzetekben;
- óvintézkedéseket hozni a tűz megelőzésére, és megfelelően használni a tűzoltó berendezéseket;
- feladatait úgy elvégezni, hogy figyelembe veszi a környezetvédelem fontosságát.

2. Az irányítási szintű feladatok elvégzéséhez szükséges kompetenciákra vonatkozó alapvető követelmények

2.0. Felügyelet

A hajóvezetőnek képesnek kell lennie arra, hogy:

- a fedélzeti személyzet e melléklet 1. pontjában említett más tagjait feladatokkal bízta meg, és felügyelje az általuk végzett valamennyi feladatot, aminek előfeltétele, hogy rendelkezzen az e feladatok elvégzéséhez szükséges képességekkel.

2.1. Navigáció

A hajóvezetőnek képesnek kell lennie:

- meghatározni az útvonalat és navigálni a belvízi utakon, ennek részeként képesnek kell lennie arra, hogy kiválassza a legbiztonságosabb, leggazdaságosabb és ökológiai szempontból legjobb hajózási útvonalat a rakodási és kirakodási célpontok eléréséhez, figyelembe véve az alkalmazandó közlekedési szabályzatot és a belvízi hajózás egyezményes szabályait;
- alkalmazni a vízi járművek személyzetére vonatkozó szabályokat, a pihenőidőre és a fedélzeti személyzet összeállítására vonatkozó szabályokat is beleértve;
- hajózni és manőverezni, gondoskodva arról, hogy a hajó a belvízi utakon minden körülmények között biztonságosan működjön, azokban a helyzetekben is, amelyeket nagy forgalomsűrűség jellemez, vagy amikor más hajók veszélyes árut szállítanak, és amelyekben szükséges a veszélyes áruk nemzetközi belvízi szállításáról szóló európai megállapodás alapszintű ismerete;
- reagálni a navigációs vészhelyzetekre a belvízi utakon.

2.2. A hajók működése

A hajóvezetőnek képesnek kell lennie:

- alkalmazni a belvízi hajógyártási és hajóépítési módszerekkel kapcsolatos ismereteit a különböző típusú hajók működtetésében, valamint alapszintű ismeretekkel kell rendelkeznie az (EU) 2016/1629 európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározott, a belvízi hajókra vonatkozó műszaki követelményekről;
- ellenőrizni és figyelemmel kísérni a vonatkozó hajóbizonyítványban említett kötelező berendezéseket.

2.3. Rakománykezelés, rakományelrendezés és személyszállítás

A hajóvezetőnek képesnek kell lennie:

- megtervezni és biztosítani a rakományok biztonságos berakodását, elrendezését, rögzítését, lerakását és gondozását az utazás során;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1629 irányelve (2016. szeptember 14.) a belvízi hajókra vonatkozó műszaki követelmények megállapításáról, a 2009/100/EK irányelv módosításáról és a 2006/87/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 252., 2016.9.16., 118. o.).

- megtervezni és biztosítani a hajó stabilitását;
- megtervezni és biztosítani az utasok biztonságos szállítását és ellátásukat az utazás alatt, ideértve a fogyatékkal élő személyek és a csökkent mozgásképességű személyek számára az 1177/2010/EU rendelet IV. mellékletében előírt képzési követelményeknek és oktatásnak megfelelően nyújtandó közvetlen segítséget is.

2.4. Hajózási gépészet és elektrotechnika, elektronika és vezérléstechnika

A hajóvezetőnek képesnek kell lennie:

- megtervezni a munkamenetet a hajózási gépészet, az elektrotechnika, az elektronika és a vezérléstechnika területén;
- figyelemmel kísérni a fő motorokat, valamint segédgépeket és segédberendezéseket;
- tervet készíteni és utasításokat adni a hajó szivattyújával és a szivattyúvezérlő rendszerével kapcsolatban;
- megszervezni a hajó elektrotechnikai berendezéseinek biztonságos használatát és alkalmazását, karbantartását és javítását;
- ellenőrizni a műszaki berendezések biztonságos karbantartását és javítását.

2.5. Karbantartás és javítás

A hajóvezetőnek képesnek kell lennie:

- megszervezni a hajónak és berendezéseinek biztonságos karbantartását és javítását.

2.6. Kommunikáció

A hajóvezetőnek képesnek kell lennie:

- ellátni a humánerőforrás-gazdálkodással kapcsolatos feladatokat, szociális szempontból felelősen eljárni, és gondoskodni a fedélzeti munkafolyamat és képzés megszervezéséről;
- mindenkor megfelelően kommunikálni, ide tartozik az is, hogy a kommunikációs problémákkal járó helyzetekben az egységes kommunikációs kifejezések használja;
- előmozdítani azt, hogy a fedélzeten kiegyensúlyozott és barátságos munkakörnyezet alakuljon ki.

2.7. Egészségvédelem és biztonság, utasjogok és környezetvédelem

A hajóvezetőnek képesnek kell lennie:

- figyelemmel kísérni a vonatkozó jogi előírásokat, és intézkedéseket hozni az életbiztonság érdekében;
- óvni a fedélzeten tartózkodó személyek biztonságát és épségét, ideértve a fogyatékkal élő személyek és a csökkent mozgásképességű személyek számára az 1177/2010/EU rendelet IV. mellékletében előírt képzési követelményeknek és oktatásnak megfelelően nyújtandó közvetlen segítséget is;
- elkészíteni a vészhelyzeti és kárelhárítási terveket, és kezelni a vészhelyzeteket;
- biztosítani a környezetvédelmi előírások betartását.

3. Kompetenciákra vonatkozó alapvető követelmények különleges engedélyek esetében

3.1. Hajózás tengeri jellegű belvízi utakon

A hajóvezetőnek képesnek kell lennie:

- dolgozni a naprakész ábrákkal és térképekkel, a kapitányoknak és tengerészeknek szóló közleményekkel és egyéb, a tengeri jellegű vízi utakra jellemző kiadványokkal;

- használni az árapály dátumokat, árapály áramlatokat, időszakokat és ciklusokat, az árapály áramlatok idejét és változásait a torkolatokban;
- használni a SIGNI (Signalisation de voies de Navigation Intérieure) és az IALA (Tengeri Navigációsegítő és Világítótorony-fenntartó Hatóságok Nemzetközi Szervezete) tengeri jellegű belvízi utakon való biztonságos navigáció érdekében.

3.2. Navigálás radarral

A hajóvezetőnek képesnek kell lennie:

- az kihajózás előtt megfelelő intézkedéseket hozni a radar segítségével történő navigálást illetően;
- értelmezni a radarképernyők jeleit és elemezni a radar által szolgáltatott adatokat;
- csökkenteni a különböző eredetű zavarokat;
- navigálni radarral figyelembe véve a belvízi hajózásban alkalmazandó szabályokat, a radarral való navigálásra vonatkozó követelményeket (pl. a személyzetre vonatkozó követelményeket vagy a hajó műszaki követelményeit) meghatározó szabályoknak megfelelően;
- kezelni a különleges körülményeket, például a forgalom sűrűségét, a berendezések meghibásodását és a veszélyes helyzeteket.

4. Kompetenciákra vonatkozó alapvető követelmények különleges műveletek esetében

4.1. Személyhajózási szakember

A kérelmezőnek képesnek kell lennie:

- megszervezni az életmentő berendezések használatát a személyhajók fedélzetén;
- biztonsági utasításokat adni és meghozni a szükséges intézkedéseket az utasok védelmére általánosságban, különösen vészhelyzetekben (pl. kiürítés, károsodás, ütközés, megfeneklés, tűz, robbanás vagy egyéb olyan helyzetek, amelyek pánikot kelthetnek), ideértve a fogyatékkal élő személyek és a csökkent mozgásképességű személyek számára az 1177/2010/EU rendelet IV. mellékletében előírt képzési követelményeknek és oktatásnak megfelelően nyújtandó közvetlen segítséget is;
- alapfokon kommunikálni angol nyelven;
- teljesíteni az 1177/2010/EU irányelvben az utasjogokkal kapcsolatban meghatározott vonatkozó követelményeket.

4.2. Cseppfolyósított földgázzal (LNG) foglalkozó szakember

A kérelmezőnek:

- képesnek kell lennie biztosítani a cseppfolyósított földgázt üzemanyagként használó hajókra vonatkozó jogszabályok és szabványok, valamint egyéb vonatkozó egészségügyi és biztonsági előírások betartását;
 - tisztában kell lennie a cseppfolyósított földgázzal kapcsolatos sajátos szempontokkal, továbbá fel kell ismernie és kezelnie kell a felmerülő kockázatokat;
 - képesnek kell lennie biztonságos módon működtetni a cseppfolyósított földgáz használata során alkalmazott berendezések rendszerét;
 - képesnek kell lennie biztosítani a cseppfolyósított földgáz használata során alkalmazott berendezések rendszerének rendszeres ellenőrzését;
 - tudnia kell, hogyan lehet biztonságos és ellenőrzött módon cseppfolyósított földgázt felvenni;
 - képesnek kell lennie a cseppfolyósított földgáz használata során alkalmazott berendezések rendszerét előkészíteni a hajó karbantartására;
 - képesnek kell lennie kezelni a cseppfolyósított földgázzal kapcsolatos vészhelyzeteket.
-

III. MELLÉKLET

AZ EGÉSZSÉGI ALKALMASSÁGRA VONATKOZÓ ALAPVETŐ KÖVETELMÉNYEK

Az egészségügyi alkalmasság, amely fizikai és pszichológiai alkalmasságból áll, azt jelenti, hogy a személy nem szenved olyan betegségben vagy nem él olyan fogyatékkal, amely alkalmatlanná teszi a fedélzeti munka során arra, hogy:

- végrehajtsa a vízi jármű működtetéséhez szükséges feladatokat;
- bármikor végrehajtsa a rábízott feladatokat; vagy
- megfelelően észlelje a környezetét.

A vizsgálatnak különösen a látás- és hallásélességre, a mozgásfunkciókra, a neuropszichiátriai állapotra és a szív- és érrendszeri állapotokra kell kiterjednie.

IV. MELLÉKLET

ALKALMAZANDÓ KÖVETELMÉNYEK

A. táblázat

Hatály, cikk	Megfelelőségi követelmények	Alkalmazás kezdete
Gyakorlati vizsgák, 17. cikk (4) bekezdés	[CESNI ...]	[]
Szimulátorok jóváhagyása, 21. cikk (2) bekezdés		
A nyilvántartások jellemzői és a használatukra vonatkozó feltételek, 25. cikk (2) bekezdés		

B. táblázat

Pont	A kompetenciákra vonatkozó alapvető követelmények	Megfelelőségi követelmények	Alkalmazás kezdete
1.	Az üzemeltetési szintű feladatok elvégzéséhez szükséges kompetenciákra vonatkozó alapvető követelmények	[CESNI ...]	[]
2.	Az irányítási szintű feladatok elvégzéséhez szükséges kompetenciákra vonatkozó alapvető követelmények	—	—
3.	Kompetenciákra vonatkozó alapvető követelmények különleges engedélyek esetében		
3.1.	Hajózás tengeri jellegű vízi utakon		
3.2.	Navigálás radarral		
4.	Kompetenciákra vonatkozó alapvető követelmények különleges műveletek esetében		
4.1.	Személyhajózási szakember		
4.2.	Cseppfolyósított földgázzal (LNG) foglalkozó szakember		

C. táblázat

Egészségi alkalmasságra vonatkozó alapvető követelmények	Megfelelőségi követelmények	Alkalmazás kezdete
Egészségi alkalmassági vizsgálat	[CESNI ...]	[]

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2017/2398 IRÁNYELVE

(2017. december 12.)

a munkájuk során rákkeltő anyagokkal és mutagénekkel kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló 2004/37/EK irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 153. cikke (2) bekezdésének b) pontjára, összefüggésben annak 153. cikke (1) bekezdésének a) pontjával,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 2004/37/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ célja, hogy a munkájuk során rákkeltő anyagoknak és mutagéneknek kitett munkavállalók számára védelmet nyújtson az expozícióból eredő egészségügyi és biztonsági kockázatokkal szemben. Az említett irányelv egységes szintű védelmet biztosít a rákkeltő anyagokkal és mutagénekkel kapcsolatos kockázatokkal szembeni védelem tekintetében, mégpedig egy olyan általános elvi keret révén, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy biztosítsák a minimumkövetelmények egységes alkalmazását. A rendelkezésre álló információkon, köztük tudományos és műszaki adatokon, a gazdasági megvalósíthatóságon, alapos társadalmi-gazdasági hatásvizsgálaton, valamint az expozíciós mérési protokollok és technikák munkahelyen való elérhetőségén alapuló kötelező erejű foglalkozási expozíciós határértékek fontos elemei a munkavállalók védelmét szolgáló, az említett irányelvben megállapított általános rendelkezéseknek. Az említett irányelvben meghatározott minimumkövetelmények célja a munkavállalók uniós szintű védelmének biztosítása. A tagállamok szigorúbb kötelező erejű foglalkozási expozíciós határértékeket határozhatnak meg.
- (2) A foglalkozási expozíciós határértékek a 2004/37/EK irányelv szerinti kockázatkezelés körébe tartoznak. E határértékek betartása nem érinti a munkáltatóknak az említett irányelv alapján fennálló egyéb kötelezettségeit, különösen azokat, amelyek a rákkeltő anyagok és mutagének munkahelyen történő alkalmazásának csökkentésére, a munkavállalók rákkeltő anyagoknak és a mutagéneknek való kitettségének megelőzésére és csökkentésére, valamint az e célból végrehajtandó intézkedésekre vonatkoznak. Az említett intézkedéseknek – a műszakilag lehetséges mértékben – ki kell terjedniük a rákkeltő anyag vagy mutagén olyan anyaggal, keverékkel vagy eljárással való helyettesítésére, amely nem veszélyes vagy kevésbé veszélyes a munkavállalók egészségére, zárt rendszerek alkalmazására, illetve a munkavállalókat érintő expozíció szintjének csökkentésére irányuló egyéb intézkedésekre. Ebben az összefüggésben bizonytalanságok esetén rendkívül fontos figyelembe venni az elővigyázatosság elvét.
- (3) A legtöbb rákkeltő anyag és mutagén esetében nem lehetséges tudományosan azon szinteket azonosítani, amelyek alatt az expozíció nem eredményez káros hatásokat. Noha a rákkeltő anyagok és mutagének tekintetében a határértékek munkahelyeken történő, ezen irányelv szerinti meghatározása nem szünteti meg teljes egészében a munkahelyi expozícióból eredően a munkavállalók egészségét és biztonságát érintő kockázatokat (fennmaradó kockázat), mindenképpen hozzájárul az ilyen expozícióból eredő kockázatok jelentős csökkentéséhez, a 2004/37/EK irányelv szerinti fokozatos és célirányos megközelítésnek megfelelően. Más rákkeltő anyagok és mutagének esetében lehetséges tudományosan azon szinteket azonosítani, amelyek alatt az expozíció várhatóan nem eredményez káros hatásokat.

⁽¹⁾ HL C 487., 2016.12.28., 113. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2017. október 25-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2017. december 7-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/37/EK irányelve (2004. április 29.) a munkájuk során rákkeltő anyagokkal és mutagénekkel kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről (hatodik egyedi irányelv a 89/391/EGK tanácsi irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) (HL L 158., 2004.4.30., 50. o.).

- (4) Egyes rákkeltő anyagok vagy mutagének esetében a munkavállalók expozíciójának maximális szintjeit olyan értékek határozzák meg, amelyeket a 2004/37/EK irányelv értelmében nem szabad túllépni. Ezeket a határértékeket módosítani kell, és további rákkeltő anyagok vagy mutagének esetében is meg kell határozni határértékeket.
- (5) A tagállamok által a 89/391/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 17a. cikke értelmében ötévente benyújtott végrehajtási jelentések alapján a Bizottságnak értékelnie kell a munkahelyi egészségre és biztonságra vonatkozó jogi keret végrehajtását, így többek között a 2004/37/EK irányelvet is, és szükség esetén tájékoztatnia az érintett intézményeket és a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottságot az említett keret hatékonyabbá tételét célzó kezdeményezésekről, így szükség esetén a megfelelő jogalkotási javaslatokról is.
- (6) Az ebben az irányelvben foglalt határértékeket szükség esetén, a rendelkezésre álló információkra – köztük az új tudományos és műszaki adatokra, valamint a munkahelyi expozíciós szint mérését segítő, tényeken alapuló bevált gyakorlatokra, technikákra és protollokora – figyelemmel módosítani kell. Amennyiben lehetséges, az említett információknak ki kell terjedniük a munkavállalók egészségét érintő fennmaradó kockázatokkal kapcsolatos adatokra, valamint a foglalkozási vegyianyag-expozíciós határértékekkel foglalkozó tudományos bizottság és a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottság véleményeire. A fennmaradó kockázattal kapcsolatos – uniós szinten nyilvánosan elérhetővé tett – információk hasznosak a rákkeltő anyagokkal és a mutagénekkel történő foglalkozási expozícióból eredő kockázatok csökkentésére irányuló jövőbeli munka szempontjából, beleértve az ebben az irányelvben foglalt határértékek módosításait is. Az említett információk átláthatóságát a jövőben is ösztönözni kell.
- (7) Az anyagoknak való kitettségére vonatkozó konzisztens adatok hiánya miatt a megfelelő egészségügyi felülvizsgálat végrehajtásával kell biztosítani a kitett vagy a kitettség kockázatával fenyegetett munkavállalók védelmét. Következésképpen lehetővé kell tenni, hogy azon munkavállalókat, akiknél a 2004/37/EK irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében említett értékelés eredményei az egészséget vagy a biztonságot veszélyeztető kockázatot tárnak fel, az egészségügyi felülvizsgálataért felelős orvos vagy hatóság jelzése alapján megfelelő egészségügyi felülvizsgálatnak vessék alá a kitettség megszűnte után is. Az említett felülvizsgálatot a tagállamok nemzeti jogának vagy gyakorlatának megfelelően kell elvégezni. A 2004/37/EK irányelv 14. cikkét ezért módosítani kell annak érdekében, hogy minden érintett munkavállaló esetében biztosított legyen az említett egészségügyi felülvizsgálat.
- (8) A munkavállalók biztonságának és megfelelő ellátásának biztosítása érdekében a tagállamok részéről a munkáltatóktól származó adatok megfelelő és következetes gyűjtésére van szükség. A tagállamoknak információkat kell szolgáltatniuk a Bizottság számára, hogy az el tudja tudni készíteni a 2004/37/EK irányelv végrehajtásáról szóló jelentéseit. A Bizottság már jelenleg is támogatja a tagállamokban történő adatgyűjtéssel kapcsolatos bevált gyakorlatok alkalmazását, és adott esetben javaslatokat kell tennie a 2004/37/EK irányelv értelmében előírt adatgyűjtés további javítása céljából.
- (9) A 2004/37/EK irányelv előírja a munkáltatók számára, hogy alkalmazzák a rákkeltő anyagoknak és mutagéneknek a munkahelyen való kitettség szintjének mérésére vonatkozó meglévő és megfelelő eljárásokat, figyelemmel arra, hogy a foglalkozási vegyianyag-expozíciós határértékekkel foglalkozó tudományos bizottság az ajánlásaiban megállapítja, hogy bármely ajánlott foglalkozási expozíciós határérték és biológiai határértékek alapján lehetséges az expozíció mérése. Ahhoz, hogy meg lehessen erősíteni a 2004/37/EK irányelvben meghatározott kötelezettségeket, és Unió-szerte biztosítani lehessen a munkavállalók egészségének hasonló és magas szintű védelmét valamint az egyenlő versenyfeltételeket, egységesebbé kell tenni a rákkeltő anyagok és mutagének levegőben való koncentrációjának az említett irányelvben foglalt határértékekhez való viszonya mérését szolgáló módszereket.
- (10) A 2004/37/EK irányelv III. mellékletének ezen irányelvben meghatározott módosításai az első lépést jelentik az említett irányelv naprakésszé tételét célzó hosszabb távú folyamatban. E folyamat következő lépéseként a Bizottság javaslatot nyújtott be azzal a céllal, hogy határértékeket és ún. „bőr” megjegyzéseket vezessen be további hét rákkeltő anyagra vonatkozóan. A Bizottság ezenfelül a „Biztonságosabb és egészségesebb munkahely mindenkinek – Az Európai Unió munkahelyi egészségvédelemre és biztonságra irányuló jogszabályainak és politikájának modernizálása” című, 2017. január 10-i közleményében kijelentette, hogy a 2004/37/EK irányelv további módosításai várhatók. A Bizottságnak a 2004/37/EK irányelv 16. cikkének és a bevált gyakorlatnak megfelelően folyamatosan folytatnia kell az említett irányelv III. mellékletének naprakésszé tételére irányuló munkát. E munkának adott esetben a 2004/37/EK irányelvben és az ezen irányelvben foglalt határértékek jövőbeli felülvizsgálatát célzó javaslatok, valamint újabb határértékek bevezetését célzó javaslatok benyújtását kell eredményezniük.

⁽¹⁾ A Tanács 89/391/EGK irányelve (1989. június 12.) a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről (HL L 183., 1989.6.29., 1. o.).

- (11) A lehető legnagyobb védelem biztosítása érdekében minden rákkeltő anyag és mutagén esetében figyelembe kell venni más felszívódási utakat is, ideértve a bőrön keresztüli felszívódás lehetőségét.
- (12) A Bizottság munkáját a foglalkozási vegyianyag-expozíciós határértékekkel foglalkozó tudományos bizottság segíti, különösen a rendelkezésre álló legújabb tudományos adatok azonosításában, részletes értékelésében és elemzésében, valamint a vegyi kockázatoknak kitett munkavállalók védelmét szolgáló foglalkozási expozíciós határértékekre vonatkozó javaslat megtételében, amelyeket a 98/24/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ és a 2004/37/EK irányelv szerint uniós szinten kell meghatározni. Az o-toluidin és a 2-nitropropán vegyi anyagokat illetően a foglalkozási vegyianyag-expozíciós határértékekkel foglalkozó tudományos bizottságnak 2016-ban nem voltak ajánlásai, így egyéb, kellően megbízható és a nyilvánosság számára is elérhető tudományos adatforrásokat vettek figyelembe.
- (13) A vinil-klorid monomerre és a keményfapороkra vonatkozó, a 2004/37/EK irányelv III. mellékletében foglalt határértékeket a frissebb tudományos és műszaki adatok fényében felül kell vizsgálni. A foglalkozási vegyianyag-expozíciós határértékekkel foglalkozó tudományos bizottság és a Nemzetközi Rákkutatási Ügynökség által javasoltak szerint a keményfapороk és a puhafapороk közötti különbségtételt az említett mellékletben foglalt határértékek tekintetében tovább kell vizsgálni.
- (14) Nagyon gyakori az egynél több fafajtának való kitettség, ami nehezíti a különböző fafajtáknak való kitettség vizsgálatát. A keményfapороk és puhafapороk való kitettség általános a munkavállalók körében az Unióban, és az légzési problémákat és légzőszervi betegségeket okozhat, legsúlyosabb egészségügyi következménye pedig az orr és orrmelléküreg rosszindulatú daganatos megbetegedésének kockázata. Ezért elő kell írni, hogy keményfapороk és más fapороk keveréke esetén a keményfapороk mellékletben foglalt határértékét kell alkalmazni az adott keverékben lévő valamennyi fapоро tekintetében.
- (15) Bizonyos króm(VI)-vegyületek megfelelnek az 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ szerinti rákkeltő anyagként (1A. vagy 1B. kategória) való besorolás kritériumainak, tehát a 2004/37/EK irányelv értelmében rákkeltő anyagnak minősülnek. A rendelkezésre álló információk, köztük a tudományos és műszaki adatok alapján, azon króm(VI)-vegyületek tekintetében, amelyek a 2004/37/EK irányelv értelmében rákkeltő anyagnak minősülnek, lehetséges határértéket meghatározni. Ezért indokolt az említett króm(VI)-vegyületek tekintetében határértéket megállapítani.
- (16) A króm (VI)-vegyületek tekintetében a 0,005 mg/m³-es határérték valószínűleg nem megfelelő, és rövidtávon több ágazatban is nehezen teljesíthetőnek bizonyulhat. Ezért átmeneti időszakot kell bevezetni, amely időszakban a 0,010 mg/m³ határértéket kell alkalmazni. Azon egyedi helyzeteket illetően, amelyekben a munkavégzés füstképzéssel járó hegesztési és plazmavágási folyamatokhoz, illetve ezekhez hasonló munkafolyamatokhoz kapcsolódik, az említett átmeneti időszakban 0,025 mg/m³-es, az átmeneti időszak lejártát követően pedig 0,005 mg/m³-es határértéket kell általánosan alkalmazni.
- (17) Bizonyos tűzálló kerámiaszálak megfelelnek az 1272/2008/EK rendelet szerinti rákkeltő anyagként (1B. kategória) való besorolás kritériumainak, tehát a 2004/37/EK irányelv értelmében rákkeltő anyagnak minősülnek. A rendelkezésre álló információk, köztük a tudományos és műszaki adatok alapján azon tűzálló kerámiaszálak tekintetében, amelyek a 2004/37/EK irányelv értelmében rákkeltő anyagnak minősülnek, lehetséges határértéket meghatározni. Ezért indokolt az említett tűzálló kerámiaszálakra vonatkozóan határértéket megállapítani.
- (18) A kristályos szilícium-dioxid belélegezhető porának rákkeltő hatása kellően bizonyított. A rendelkezésre álló információk, köztük a tudományos és műszaki adatok azt mutatják, hogy a kristályos szilícium-dioxid belélegezhető porára vonatkozóan határértéket kell megállapítani. A kristályos szilícium-dioxid munkafolyamat során keletkező belélegezhető pora nem tartozik az 1272/2008/EK rendelet szerinti osztályozás hatálya alá. Ezért indokolt a kristályos szilícium-dioxidnak munkafolyamat során keletkező belélegezhető porával történő expozíciót magában foglaló munkát felvenni a 2004/37/EK irányelv I. mellékletébe, valamint olyan határértéket megállapítani a kristályos szilícium-dioxid belélegezhető porára („belélegezhető frakció”) vonatkozóan, amely – különösen a kitett munkavállalók számára tekintettel – felülvizsgálat tárgyát képezi.

⁽¹⁾ A Tanács 98/24/EK irányelve (1998. április 7.) a munkájuk során vegyi anyagokkal kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók egészségének és biztonságának védelméről (tizennegyedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) (HL L 131., 1998.5.5., 11. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1272/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról, a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 353., 2008.12.31., 1. o.).

- (19) A Bizottság, a tagállamok vagy a szociális partnerek által kidolgozott iránymutatások és bevált gyakorlatokat ismertető példatárak, illetve egyéb kezdeményezések – például a munkavállalók egészségének a kristályos szilícium-dioxid és az azt tartalmazó termékek megfelelő kezelése és használata révén való védelméről szóló megállapodás témájában folytatott szociális párbeszéd (NEPSi) – hasznos és szükséges eszközök a szabályozási intézkedések kiegészítése és különösen a határértékek tényleges betartásának támogatása szempontjából, ezért azokra komoly figyelmet kell fordítani. Az említett iránymutatások és példatárak olyan intézkedéseket foglalnak magukban, amelyek az expozíció megelőzését vagy minimalizálását célozzák, például a vizes portalanítást a kristályos szilícium-dioxid esetében annak megakadályozása érdekében, hogy a por a levegőbe kerüljön.
- (20) Az etilén-oxid megfelel az 1272/2008/EK rendelet szerinti rákkeltő anyagként (1B. kategória) való besorolás kritériumainak, tehát a 2004/37/EK irányelv értelmében rákkeltő anyagnak minősül. A rendelkezésre álló információk, köztük a tudományos és műszaki adatok alapján e rákkeltő anyag tekintetében lehetséges határértéket meghatározni. A foglalkozási vegyianyag-expozíciós határértékekkel foglalkozó tudományos bizottság megállapította, hogy az etilén-oxid esetében fennáll a jelentős mértékű, bőrön keresztüli felszívódás lehetősége. Ezért indokolt az etilén-oxidra vonatkozóan határértéket megállapítani, valamint egy olyan megjegyzést hozzárendelni, miszerint fennáll a jelentős mértékű, bőrön keresztüli felszívódás lehetősége.
- (21) Az 1,2-epoxipropán megfelel az 1272/2008/EK rendelet szerinti rákkeltő anyagként (1B. kategória) való besorolás kritériumainak, tehát a 2004/37/EK irányelv értelmében rákkeltő anyagnak minősül. A rendelkezésre álló információk, köztük a tudományos és műszaki adatok alapján azonosítani lehet azt az expozíciós szintet, amely alatt az e rákkeltő anyagnak való expozíció várhatóan nem jár káros hatással. Ezért indokolt az 1,2-epoxipropán vonatkozásában határértéket megállapítani.
- (22) Az akrilamid megfelel az 1272/2008/EK rendelet szerinti rákkeltő anyagként (1B. kategória) való besorolás kritériumainak, tehát a 2004/37/EK irányelv értelmében rákkeltő anyagnak minősül. A rendelkezésre álló információk, köztük a tudományos és műszaki adatok alapján e rákkeltő anyag tekintetében lehetséges határértéket meghatározni. A foglalkozási vegyianyag-expozíciós határértékekkel foglalkozó tudományos bizottság megállapította, hogy az akrilamid esetében fennáll a jelentős mértékű, bőrön keresztüli felszívódás lehetősége. Ezért indokolt az akrilamidra vonatkozóan határértéket megállapítani, valamint egy olyan megjegyzést hozzárendelni, miszerint fennáll a jelentős mértékű, bőrön keresztüli felszívódás lehetősége.
- (23) A 2-nitropropán megfelel az 1272/2008/EK rendelet szerinti rákkeltő anyagként (1B. kategória) való besorolás kritériumainak, tehát a 2004/37/EK irányelv értelmében rákkeltő anyagnak minősül. A rendelkezésre álló információk, köztük a tudományos és műszaki adatok alapján e rákkeltő anyag tekintetében lehetséges határértéket meghatározni. Ezért indokolt a 2-nitropropán vonatkozásában határértéket megállapítani.
- (24) Az o-toluidin megfelel az 1272/2008/EK rendelet szerinti rákkeltő anyagként (1B. kategória) való besorolás kritériumainak, tehát a 2004/37/EK irányelv értelmében rákkeltő anyagnak minősül. A rendelkezésre álló információk, köztük a tudományos és műszaki adatok alapján e rákkeltő anyag tekintetében lehetséges határértéket meghatározni. Ezért indokolt az o-toluidinra vonatkozóan határértéket megállapítani, valamint egy olyan megjegyzést hozzárendelni, miszerint fennáll a jelentős mértékű, bőrön keresztüli felszívódás lehetősége.
- (25) Az 1,3-butadién megfelel az 1272/2008/EK rendelet szerinti rákkeltő anyagként (1A. kategória) való besorolás kritériumainak, tehát a 2004/37/EK irányelv értelmében rákkeltő anyagnak minősül. A rendelkezésre álló információk, köztük a tudományos és műszaki adatok alapján e rákkeltő anyag tekintetében lehetséges határértéket meghatározni. Ezért indokolt az 1,3-butadién vonatkozásában határértéket megállapítani.
- (26) A hidrazin megfelel az 1272/2008/EK rendelet szerinti rákkeltő anyagként (1B. kategória) való besorolás kritériumainak, tehát a 2004/37/EK irányelv értelmében rákkeltő anyagnak minősül. A rendelkezésre álló információk, köztük a tudományos és műszaki adatok alapján e rákkeltő anyag tekintetében lehetséges határértéket meghatározni. A foglalkozási vegyianyag-expozíciós határértékekkel foglalkozó tudományos bizottság megállapította, hogy a hidrazin esetében fennáll a jelentős mértékű, bőrön keresztüli felszívódás lehetősége. Ezért indokolt a hidrazinra vonatkozóan határértéket megállapítani, valamint egy olyan megjegyzést hozzárendelni, miszerint fennáll a jelentős mértékű, bőrön keresztüli felszívódás lehetősége.
- (27) A brómetilén megfelel az 1272/2008/EK rendelet szerinti rákkeltő anyagként (1B. kategória) való besorolás kritériumainak, tehát a 2004/37/EK irányelv értelmében rákkeltő anyagnak minősül. A rendelkezésre álló információk, köztük a tudományos és műszaki adatok alapján e rákkeltő anyag tekintetében lehetséges határértéket meghatározni. Ezért indokolt a brómetilénre vonatkozóan határértéket megállapítani.

- (28) Ez az irányelv megerősíti a munkavállalók munkahelyi egészségvédelmét és biztonságát. A tagállamoknak ezen irányelvet át kell ültetniük nemzeti jogukba. Gondoskodniuk kell arról, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek az ezen irányelv megfelelő és hatékony végrehajtása érdekében fennálló feladataik megvalósításához szükséges képzett személyzettel és egyéb erőforrásokkal, a nemzeti joggal vagy gyakorlattal összhangban. Ezen irányelv munkáltatók általi alkalmazását megkönnyítené, ha adott esetben iránymutatások állnának rendelkezésükre arra vonatkozóan, hogy miként lehet jobban megfelelni ennek az irányelvnek.
- (29) A Bizottság konzultált a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottsággal. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 154. cikkének megfelelően kétszakaszos, uniós szintű konzultációt folytatott a szociális partnerekkel is.
- (30) A munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottság véleményeiben megemlítette, hogy több anyag – például a kristályos szilícium-dioxid belélegezhető pora, az akrilamid és a 1,3- butadién – kötelező erejű foglalkozási expozíciós határértékeit bizonyos időszakot követően felül kell vizsgálni. A Bizottságnak figyelembe kell vennie ezeket a véleményeket, amikor az anyagokat tudományos értékelés céljára rangsorolja.
- (31) A tűzálló kerámiaszálakra vonatkozó véleményében a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottság egyetértett azzal, hogy kötelező erejű foglalkozási expozíciós határértékre van szükség, ám a küszöbértékre vonatkozóan nem tudott közös álláspontot kialakítani. A Bizottságnak ezért a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottság munkamódszerének és a szociális partnerek autonómiájának sérelme nélkül ösztönöznie kell a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottságot, hogy nyújtson be naprakész véleményt a tűzálló kerámiaszálakra vonatkozóan azzal a céllal, hogy közös álláspontot lehessen kialakítani ezen anyag határértékéről.
- (32) A férfiak és a nők munkahelyükön gyakran anyagok olyan kombinációjának vannak kitéve, amely fokozhatja az egészségügyi kockázatokat, és káros hatást gyakorol többek között a reprodukciós rendszerükre, ideértve a termékenység károsítását, illetve a meddőséget, valamint károsan befolyásolja a magzati fejlődést és a szoptatást. A reprodukciót károsító anyagok a munkavállalók egészségének és biztonságának védelmére vonatkozó minimumkövetelményeket előíró uniós intézkedések, ezen belül is különösen a 98/24/EK irányelvben és a 92/85/EGK tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározott intézkedések hatálya alá tartoznak. Az olyan reprodukciót károsító anyagok, amelyek egyúttal rákkeltők vagy mutagének is, a 2004/37/EK irányelv rendelkezéseinek hatálya alá tartoznak. A Bizottságnak értékelnie kell, hogy a munkavállalók egészségének és biztonságának védelmére vonatkozóan a 2004/37/EK irányelvben meghatározott intézkedések alkalmazását ki kell-e terjeszteni a reprodukciót károsító összes anyagra.
- (33) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat és figyelembe veszi az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert alapelveket, különösen az annak 2. cikkében és 31. cikkében meghatározott élethez való jogot és a tisztességes és igazságos munkafeltételekhez való jogot.
- (34) A munkavállalók hatékony védelme érdekében az ebben az irányelvben foglalt határértékek az 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ végrehajtásának fényében folyamatosan felülvizsgálat tárgyát képezik majd, különösen a 2004/37/EK irányelvben foglalt határértékek és a veszélyes vegyi anyagoknak az említett rendelet szerinti származtatott hatásmentes szintjei közötti kölcsönhatások figyelembevételének céljával.
- (35) mivel ezen irányelv céljait – nevezetesen a munkavállalók munkakörülményeinek javítását és egészségük védelmét a rákkeltő anyagoknak és mutagéneknek való kitettségből eredő egyedi kockázatokkal szemben – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme és hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubsidiaritási elvnek megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (36) mivel ezen irányelv tárgya a munkavállalók munkahelyi egészségének és biztonságának védelme, azt legkésőbb a hatálybalépésének időpontjától számított két éven belül át kell ültetni.
- (37) A 2004/37/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

⁽¹⁾ A Tanács 92/85/EGK irányelve (1992. október 19.) a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről (tizedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében) (HL L 348., 1992.11.28., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 396., 2016.12.30., 1. o.).

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2004/37/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 6. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„A tagállamoknak a 89/391/EGK irányelv 17a. cikke szerinti, a Bizottságnak benyújtott jelentéseikben figyelembe kell venniük az e cikk első bekezdésének a)–g) pontjában foglalt információkat.”

2. A 14. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok a nemzeti joggal vagy gyakorlattal összhangban megállapítják az olyan munkavállalók vonatkozó egészségügyi felülvizsgálatának végrehajtására vonatkozó rendelkezéseket, akiknél a 3. cikk (2) bekezdésében említett értékelés eredményei az egészséget vagy a biztonságot veszélyeztető kockázatot tárnak fel. A munkavállalók egészségügyi felülvizsgálatáért felelős orvos vagy illetékes hatóság jelezheti, hogy az érintett munkavállalót az egészségének megőrzéséhez szükségesnek vélt ideig a kitettség megszűnése után is egészségügyi felülvizsgálatnak kell alávetni.”;

b) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Minden olyan rákos megbetegedést jelenteni kell az illetékes hatóságnak, amely a nemzeti jog vagy gyakorlat értelmében a munkavégzés során rákkeltő anyagnak vagy mutagénnek való kitettség következménye.

A tagállamoknak a 89/391/EGK irányelv 17a. cikke szerinti, a Bizottságnak benyújtott jelentéseikben figyelembe kell venniük az e bekezdés szerinti információkat.”

3. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„18a. cikk

Értékelés

A Bizottság az ezen irányelv végrehajtására vonatkozó következő, a 89/391/EGK irányelv 17a. cikkében említett értékelés keretében végzett értékelés részeként azt is értékeli, hogy szükséges-e a kristályos szilícium-dioxid belélegezhető porát illetően megállapított határérték módosítása. A Bizottság adott esetben javaslatot tesz az említett anyag vonatkozásában szükséges módosításokra.

Legkésőbb 2019 első negyedévében a Bizottság – a legújabb tudományos ismeretekre figyelemmel – megvizsgálja annak lehetőségét, hogy ezen irányelv hatályát kiterjesszék a reprodukciót károsító anyagokra. A vizsgálat alapján a Bizottság adott esetben, és a szociális partnerekkel folytatott konzultációt követően jogalkotási javaslatot nyújt be.”

4. Az I. melléklet a következő ponttal egészül ki:

„6. A kristályos szilícium-dioxid munkafolyamat során keletkező belélegezhető porának való kitettséget magában foglaló munka”.

5. A III. melléklet helyébe ezen irányelv mellékletének szövege lép.

„2. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2020. január 17-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.”

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2017. december 12-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

M. MAASIKAS

MELLÉKLET

„III. MELLÉKLET

Határértékek és egyéb közvetlenül kapcsolódó rendelkezések (16. cikk)

A. FOGLALKOZÁSI EXPOZÍCIÓRA VONATKOZÓ HATÁRÉRTÉKEK

Az anyag neve	EK-szám ⁽¹⁾	CAS-szám ⁽²⁾	Határértékek ⁽³⁾			Megjegyzés	Átmeneti intézkedések
			mg/m ³ ⁽⁴⁾	ppm ⁽⁵⁾	f/ml ⁽⁶⁾		
Keményfapорок	—	—	2 ⁽⁷⁾	—	—	—	Határérték 3 mg/m ³ 2023. január 17-ig
Króm(VI)-vegyületek, melyek a 2. cikk a) pontjának i. alpontja értelmében rákkeltő anyagnak minősülnek (krómként kifejezve)	—	—	0,005	—	—	—	Határérték 0,010 mg/m ³ 2025. január 17-ig Határérték: 0,025 mg/m ³ a füstképzéssel járó hegesztési és plazmavágási folyamatokra, illetve az ezekhez hasonló munkafolyamatokra vonatkozóan 2025. január 17-ig
Tűzálló kerámiaszálak, melyek a 2. cikk a) pontjának i. alpontja értelmében rákkeltő anyagnak minősülnek	—	—	—	—	0,3	—	
A kristályos szilícium-dioxid belélegezhető pora	—	—	0,1 ⁽⁸⁾	—	—	—	
Benzol	200-753-7	71-43-2	3,25	1	—	bőr ⁽⁹⁾	
Vinil-klorid monomer	200-831-0	75-01-4	2,6	1	—	—	
Etilén-oxid	200-849-9	75-21-8	1,8	1	—	bőr ⁽⁹⁾	
1,2-epoxipropán	200-879-2	75-56-9	2,4	1	—	—	
Akrilamid	201-173-7	79-06-1	0,1	—	—	bőr ⁽⁹⁾	
2-nitropropán	201-209-1	79-46-9	18	5	—	—	
o-toluidin	202-429-0	95-53-4	0,5	0,1	—	bőr ⁽⁹⁾	

Az anyag neve	EK-szám ⁽¹⁾	CAS-szám ⁽²⁾	Határértékek ⁽³⁾			Megjegyzés	Átmeneti intézkedések
			mg/m ³ ⁽⁴⁾	ppm ⁽⁵⁾	f/ml ⁽⁶⁾		
1,3-butadién	203-450-8	106-99-0	2,2	1	—	—	
Hidrazin	206-114-9	302-01-2	0,013	0,01	—	bőr ⁽⁹⁾	
Brómetilén	209-800-6	593-60-2	4,4	1	—	—	

⁽¹⁾ Az EK-szám, azaz az EINECS-, ELINCS- vagy NLP-szám az anyag Európai Unión belüli hivatalos száma, az 1272/2008/EK rendelet VI. melléklete 1. részének 1.1.1.2. pontjában meghatározottak szerint.

⁽²⁾ CAS-szám: Vegyjanyag Nyilvántartási Szolgálat nyilvántartási szám.

⁽³⁾ Nyolcórás referencia-időszakra vonatkoztatva mért vagy számított adat.

⁽⁴⁾ mg/m³ = milligramm per köbméter 20 °C-os és 101,3 kPa-os levegőben (760 higanymilliméter nyomás).

⁽⁵⁾ ppm = milliomodrés adott térfogatnyi levegőben (ml/m³).

⁽⁶⁾ f/ml = szálak egy milliliterben.

⁽⁷⁾ Belélegezhető frakció: ha a kéményfaparak más faparakkal keverednek, a határértéknek a keverékben jelen lévő minden faporra vonatkoznia kell.

⁽⁸⁾ Belélegezhető frakció.

⁽⁹⁾ Bőrrel való érintkezés útján jelentősen hozzájárulhat a teljes test terheléséhez.

B. EGYÉB KÖZVETLENÜL KAPCSOLÓDÓ RENDELKEZÉSEK

p.m.”

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2017/2399 IRÁNYELVE

(2017. december 12.)

a 2014/59/EU irányelvnek a fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok kielégítési sorrendben elfoglalt helye tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) 2015. november 9-én közzétette a teljes veszteségviselő képességre (TLAC) vonatkozó feltételeket tartalmazó dokumentumot (a továbbiakban: TLAC-standard), amelyet a G20-ak 2015 novemberében jóváhagytak. A TLAC-standard célja annak biztosítása, hogy a globálisan rendszerszinten jelentős bankok (G-SIB-ek), amelyeket az uniós keretrendszer terminológiájában globálisan rendszerszinten jelentős intézményekként említenek (G-SII-ek) olyan veszteségviselő és feltőkésítési képességgel rendelkezzenek, amely annak az elősegítéséhez szükséges, hogy biztosítani lehessen, hogy egy esetleges szanalás során és közvetlenül azt követően a kritikus funkcióik folyamatosan működni tudjanak anélkül, hogy az adófizetők pénze (a közpénzek) vagy a pénzügyi stabilitás ne kerüljön veszélybe. 2015. november 24-i, „A bankunió megvalósítása felé” című közleményében a Bizottság vállalta, hogy még 2016 vége előtt jogalkotási javaslatot terjeszt elő annak érdekében, hogy a TLAC-standardot a nemzetközileg megállapodott 2019-es határidőre át lehessen ültetni az uniós jogba.
- (2) A TLAC-standard uniós átültetése során figyelembe kell venni a minden unióbeli intézményre alkalmazandó, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó meglévő intézményspecifikus minimumkövetelményeket, amelyeket a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ határoz meg. Mivel a TLAC és az említett minimumkövetelmények célja egyaránt annak biztosítása, hogy az unióbeli intézmények kellő mértékű veszteségviselő és feltőkésítési képességgel rendelkezzenek, a két követelménynek egy közös keretrendszer egymást kiegészítő elemeit kell képeznie. A Bizottság konkrétan azt javasolta, hogy a TLAC-standard globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó, harmonizált minimumszintjét (a továbbiakban: TLAC-minimumkövetelmény) és a kötelezettségekre vonatkozó, a standard szerinti leírhatósági, illetve átalakíthatósági kritériumokat az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ módosítása vezesse be az uniós jogba, a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó intézményspecifikus többletkövetelményről és a nem globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó intézményspecifikus követelményről, valamint a vonatkozó leírhatósági, illetve átalakíthatósági kritériumokról pedig a 2014/59/EU irányelv és a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ célzott módosításai rendelkezzenek.

⁽¹⁾ HL C 132., 2017.4.26., 1. o.

⁽²⁾ HL C 173., 2017.5.31., 41. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2017. november 30-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2017. december 7-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanalási Mechanizmus keretében történő szanalására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanalási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

Ez az irányelv, amely a fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok kielégítési sorrendben elfoglalt helyére vonatkozik, kiegészíti a fent említett jogalkotási aktusokat, azok javasolt módosított formájában, és a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾.

- (3) E javaslatokra figyelemmel, valamint annak érdekében, hogy a piacok, valamint a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények és a TLAC hatálya alá tartozó szervezetek számára garantált legyen a jogbiztonság, idejében egyértelművé kell tenni a kötelezettségekre vonatkozó, az említett minimumkövetelmények és a TLAC-ot átültető uniós jogszabályok szerinti leírhatósági, illetve átalakíthatósági kritériumokat, továbbá a szerzett jogokra vonatkozó megfelelő rendelkezéseket kell bevezetni a módosított leírhatósági, illetve átalakíthatósági kritériumok hatálybalépése előtt kibocsátott kötelezettségek leírhatóságára, illetve átalakíthatóságára vonatkozóan.
- (4) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az intézmények kellő mértékű veszteségviselő és feltőkésítési képességgel rendelkezzenek, amelynek révén a veszteségek fedezése és a feltőkésítés gyorsan és zökkenőmentesen, a pénzügyi stabilitásra gyakorolt lehető legkisebb hatás mellett és az adófizetőkre gyakorolt hatás kivédését célözva hajtható végre. Ennek érdekében az intézményeknek folyamatosan meg kell felelniük a TLAC-minimumkövetelménynek, amelyet az 575/2013/EU rendelet módosítása ültet majd át az uniós jogba, valamint a 2014/59/EU irányelvben meghatározott, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményeknek.
- (5) A TLAC-standard előírja, hogy a globálisan rendszerszinten jelentős intézményeknek – bizonyos kivételekkel – a kielégítési sorrendben a TLAC-nak való megfeleléshez figyelembe nem vehető kötelezettségek mögé sorolt, alárendelt kötelezettségek révén kell megfelelniük a TLAC-minimumkövetelménynek (a továbbiakban: alárendeltségi követelmény). A TLAC-standard értelmében az alárendeltséget szerződések joghatásai révén (ún. szerződéses alárendelés), egy adott joghatóság jogszabályai révén (ún. jogszabályban rögzített alárendelés), vagy pedig meghatározott vállalati struktúra révén (ún. strukturális alárendelés) kell megvalósítani. Amennyiben ezt a 2014/59/EU irányelv előírja, az említett irányelv hatálya alá tartozó intézményeknek alárendelt kötelezettségek révén kell megfelelniük az intézményspecifikus követelménynek, így minimalizálva annak kockázatát, hogy a hitelezők esetleg arra hivatkozva indítsanak jogi eljárást, hogy a szanálás során elszenvedett veszteségeik meghaladják azt a veszteséget, amelyet a hitelezők rendes fizetéseképtelenségi eljárás esetén szenvedtek volna el (a továbbiakban: „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv).
- (6) Számos tagállam módosította vagy jelenleg módosítja nemzeti fizetéseképtelenségi jogszabályaiban a fedezetlen, előresorolt kötelezettségek kielégítési sorrendben elfoglalt helyére vonatkozó szabályokat, annak lehetővé tétele érdekében, hogy az intézményeik hatékonyabb módon felelhessenek meg az alárendeltségi követelménynek, és ezáltal a szanálás is egyszerűbb legyen.
- (7) Az eddig elfogadott nemzeti szabályok jelentősen eltérnek egymástól. A harmonizált uniós szabályok hiánya bizonytalanságot okoz a kibocsátó intézmények és a befektetők számára is, továbbá várhatóan megnehezíti a hitelezői feltőkésítés, mint eszköz alkalmazását a határokon átnyúló jelleggel működő intézmények vonatkozásában. A harmonizált uniós szabályok hiánya valószínűleg versenytorzuláshoz is vezet a belső piacon, mivel az alárendeltségi követelménynek való megfelelésnek az intézményeknél jelentkező költségei, valamint az intézmények által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vásárlásakor a befektetőknél jelentkező költségek jelentősen eltérhetnek az Unióban.
- (8) Az Európai Parlament 2016. március 10-i, a bankunióról szóló állásfoglalásában⁽²⁾ felkérte a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv alapján benyújtott keresetek jogi kockázatának további csökkentése érdekében, a Tanács pedig 2016. június 17-i következtetéseiben felkérte a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot a banki hitelezők hierarchiájával kapcsolatos közös megközelítésre vonatkozóan, annak érdekében, hogy szanálás esetén nagyobb mértékű legyen a jogbiztonság.
- (9) Fel kell tehát számolni a belső piac működését érintő jelentős akadályokat, el kell kerülni a banki hitelezők hierarchiájára vonatkozó harmonizált uniós szabályok hiányából eredő versenytorzulásokat, valamint meg kell akadályozni, hogy a jövőben ilyen akadályok és torzulások jelentkezzenek. Ebből következően ezen irányelv megfelelő jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 114. cikke.
- (10) Az alárendeltségi követelménynek való megfeleléssel összefüggő költségek, valamint a finanszírozási költségekre gyakorolt bármiféle kedvezőtlen hatás minimalisra csökkentése érdekében ennek az irányelvnek lehetővé kell tennie, hogy a tagállamok adott esetben megtartsák a rendes, fedezetlen, előresorolt, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok osztályát, mivel ezek kibocsátása kevésbé költséges az intézmények számára, mint bármely más alárendelt kötelezettségeké. Az intézmények szanálhatóságának javítása érdekében ugyanakkor ennek az irányelvnek elő kell írnia, hogy a tagállamok hozzák létre az előresorolt, de nem elsőbbségi, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok új osztályát, amelynek a kielégítési sorrendben elfoglalt helye a szavatolótőke-instrumentumok és a szavatolótőke-instrumentumnak nem minősülő alárendelt kötelezettségek felett, de az egyéb előresorolt

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

⁽²⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

kötelezettségek alatt kell, hogy legyen. Az intézmények számára továbbra is lehetővé kell tenni, hogy szabadon bocsássanak ki mind az előresorolt osztályba tartozó, mind az előresorolt, de nem elsőbbségi osztályba tartozó, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat. A TLAC-standardban az alárendeltségi követelménynek való megfelelésre vonatkozóan meghatározott egyéb lehetőségek és mentességek sérelme nélkül biztosítani kell, hogy az említett két osztály közül csak az előresorolt, de nem elsőbbségi osztályba tartozó instrumentumok legyenek figyelembe vehetők az alárendeltségi követelménynek való megfelelés szempontjából. Ez lehetővé tenné az intézmények számára, hogy a kevésbé költséges, rendes, előresorolt, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat használják fel finanszírozásukhoz vagy bármely egyéb működési cél megvalósításához, és az alárendeltségi követelménynek való megfelelés mellett juthassanak forráshoz az előresorolt, de nem elsőbbségi osztályba tartozó, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok kibocsátásával. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az egyéb, rendes, fedezetlen kötelezettségek több osztályát hozzák létre, feltéve, hogy gondoskodnak arról, hogy – a TLAC-standardban meghatározott egyéb lehetőségek és mentességek sérelme nélkül – kizárólag az előresorolt, de nem elsőbbségi osztályba tartozó, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok legyenek figyelembe vehetők az alárendeltségi követelménynek való megfelelés szempontjából.

- (11) Annak érdekében, hogy az előresorolt, de nem elsőbbségi, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok új osztálya megfeleljen a TLAC-standardban leírt és a 2014/59/EU irányelvben meghatározott leírhatósági, illetve átalakíthatósági kritériumoknak, fokozva ezáltal a jogbiztonságot, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy ezen hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok eredeti szerződéses futamideje legalább egy év legyen, hogy ne tartalmazzanak beágyazott származtatott ügyleteket és ne legyenek saját maguk származtatott ügyletek, valamint hogy a kibocsátásukhoz kapcsolódó szerződési dokumentáció és adott esetben a tájékoztató kifejezetten utaljon a rendes fizetéseképtelenségi eljárás során a kielégítési sorrendben elfoglalt alacsonyabb helyükre. Azokat a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat, amelyek kamatozása változó, mivel kamatlábuk valamely széleskörűen alkalmazott referencia-kamatlábtól – mint például az Euribor vagy a Libor – függ, valamint azokat a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat, amelyek nem a kibocsátó hazai pénznemében denomináltak, feltéve, hogy a tőke, a visszafizetés és a kamatláb ugyanabban a pénznemben denominált, pusztán e jellemzőik miatt nem kell beágyazott származtatott ügyletet tartalmazó, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumnak tekinteni. Ez az irányelv nem érinthet egyetlen olyan, a nemzeti jogszabályban rögzített követelményt sem, amely azt írja elő, hogy a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat nyilván kell tartani a kibocsátó cégnyilvántartási bejegyzésében ahhoz, hogy a kötelezettségek megfeleljenek az előresorolt, de nem elsőbbségi, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok osztályára vonatkozóan ebben az irányelvben előírt feltételeknek.
- (12) A befektetői jogbiztonság fokozása érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a rendes, fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok és az egyéb rendes, fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumnak nem minősülő kötelezettségek nemzeti fizetéseképtelenségi jogszabályaik értelmében a kielégítési sorrendben elfoglalt helyüket tekintve megelőzzék az előresorolt, de nem elsőbbségi, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok új osztályát. A tagállamoknak biztosítaniuk kell azt is, hogy az előresorolt, de nem elsőbbségi, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok új osztálya a kielégítési sorrendben elfoglalt helyét tekintve megelőzze a szavatolótőke-instrumentumokat és bármely alárendelt, szavatolótőkének nem minősülő kötelezettséget.
- (13) mivel ezen irányelv céljait – nevezetesen az uniós helyreállítási és szanálási keretrendszer alkalmazásában a fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok kielégítési sorrendben elfoglalt helyére vonatkozó harmonizált szabályok meghatározását és különösen a hitelezői feltőkésítési rendszer hatékonyságának javítását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés léptéke miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket. Ez az irányelv különösen nem sértheti az alárendeltségi követelménynek való megfelelésre a TLAC-standardban előírt egyéb lehetőségeket és mentességeket.
- (14) A 2014/59/EU irányelvnek az ezen irányelvben meghatározott módosításait az ezen irányelv alkalmazásának kezdőnapján vagy azt követően kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követelésekre kell alkalmazni. A jogbiztonság garantálása és az átváltás költségeinek a lehető legalacsonyabb szinten tartása érdekében ugyanakkor megfelelő biztosítékokat kell bevezetni az említett napot megelőzően kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó követeléseknek a kielégítési sorrendben elfoglalt helyére vonatkozóan. A tagállamoknak ezért gondoskodniuk kell arról, hogy az intézmények által az említett napot megelőzően kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó minden, még fennálló fedezetlen követelésnek a kielégítési sorrendben elfoglalt helyére a tagállami jogszabályok a 2016. december 31-én elfogadott formájukban legyenek irányadók. Mivel egyes nemzeti jogszabályok a 2016. december 31-én elfogadott formájukban már megvalósítják azt a célkitűzést, hogy az intézmények lehetőséget kapjanak alárendelt kötelezettségek kibocsátására, lehetővé kell tenni, hogy az ezen irányelv alkalmazásának kezdőnapját megelőzően kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó, még fennálló, fedezetlen követelések részben vagy egészben ugyanolyan helyet foglaljanak el a kielégítési sorrendben, mint azok az előresorolt, de nem elsőbbségi, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, amelyeket ezen irányelv feltételeinek megfelelően bocsátottak ki. Ezen túlmenően lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok 2016. december 31. után, de ezen irányelv hatálybalépését megelőzően kiigazítsák azon nemzeti jogszabályaikat, amelyek az e jogszabályok alkalmazásának kezdőnapját követően kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követeléseknek a rendes fizetéseképtelenségi eljárás során a kielégítési sorrendben elfoglalt helyére irányadók, azzal a céllal, hogy ezáltal megfeleljenek az ezen irányelvben foglalt feltételeknek. Ebben az esetben kizárólag az ezen új nemzeti jogszabály alkalmazásának kezdőnapja előtt kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követelésekre lehetnek továbbra is irányadók a tagállami jogszabályok a 2016. december 31-én elfogadott formájukban.

- (15) Ez az irányelv nem akadályozhatja meg a tagállamokat annak előírásában, hogy ezt az irányelvet továbbra is alkalmazni kelljen akkor is, amikor a kibocsátó szervezetek már nem tartoznak az uniós helyreállítási és szanálási keretrendszer hatálya alá, különösen a hitelezési vagy befektetési üzletáguk harmadik fél részére való elidegenítése miatt.
- (16) Ez az irányelv harmonizálja a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követeléseknek a rendes fizetéseképtelenségi eljárás során a kielégítési sorrendben elfoglalt helyére vonatkozó szabályokat, de nem vonatkozik a betétek kielégítési sorrendben elfoglalt helyére a 2014/59/EU irányelv hatályos, alkalmazandó rendelkezésein túlmenően. Ennek megfelelően ez az irányelv nem érinti a tagállamok rendes fizetéseképtelenségi eljárásra irányadó azon hatályos vagy jövőbeli nemzeti jogszabályait, amelyek a betéteknek a kielégítési sorrendben elfoglalt helyére vonatkoznak, amennyiben a 2014/59/EU irányelv nem harmonizálja ezt a kielégítési sorrendet, a betétek elhelyezésének dátumától függetlenül. A Bizottságnak 2020. december 29-ig felül kell vizsgálnia a 2014/59/EU irányelvnek a fizetéseképtelenség során a betétek kielégítési sorrendben elfoglalt helye tekintetében történő alkalmazását és különösen értékelnie kell, hogy szükség van-e az irányelv ismételt módosítására.
- (17) A piacok és az egyes intézmények számára a jogbiztonság biztosítása, valamint a hitelezői feltőkésítés, mint eszköz hatékony alkalmazásának megkönnyítése érdekében ezen irányelvnek a kihirdetését követő napon kell hatályba lépnie,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2014/59/EU irányelv módosításai

A 2014/59/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (1) bekezdésében a 48. pont helyébe a következő szöveg lép:

„48. »hitelviszonyt megtestesítő instrumentum«:

- i. a 63. cikk (1) bekezdése g) és j) pontjának alkalmazásában kötvények és az átruházható követelések más formái, adósságot keletkeztető vagy elismerő instrumentumok, és hitelviszonyt megtestesítő instrumentum megszerzésére feljogosító instrumentumok; és
- ii. a 108. cikk alkalmazásában kötvények és az átruházható követelések más formái, valamint adósságot keletkeztető vagy elismerő instrumentumok;”

2. A 108. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„108. cikk

A kielégítési sorrendben elfoglalt hely

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a rendes fizetéseképtelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabályaikban:

- a) a kielégítési sorrendben a következők azonos helyet foglaljanak el, és ez előzze meg a nem biztosított hitelezők rendes követeléseinek a kielégítési sorrendben elfoglalt helyét:

- i. a természetes személyek, valamint a mikro-, kis és középvállalkozások biztosítható betéteinek azon része, amely meghaladja a 2014/49/EU irányelv 6. cikkében meghatározott kártalanítási összeghatárt;
- ii. a természetes személyek, valamint a mikro-, kis és középvállalkozások betétei, amelyek biztosíthatóak lennének, ha nem az Unión belül letelepedett intézmények Unión kívüli fióktelepeinél helyezték volna őket el.

- b) a kielégítési sorrendben a következők azonos helyet foglaljanak el, és ez előzze meg az a) pontban meghatározott kielégítési sorrendben elfoglalt helyet:

- i. biztosított betétek;
- ii. fizetéseképtelenség esetén a biztosított betéttel rendelkező betétesek jogutódjává és kötelezettségeinek viselőjévé váló betétbiztosítási rendszerek.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az 1. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a)–d) pontjában említett szervezetek tekintetében a rendes, fedezetlen követeléseket a rendes fizetéseképtelenségi eljárást szabályozó nemzeti jogszabályaikban a kielégítési sorrendben előbbre sorolják, mint az olyan fedezetlen követeléseket, amelyek a következő feltételeknek megfelelő, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származnak:

- a) a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok eredeti szerződéses futamideje legalább egy év;
- b) a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok nem tartalmaznak beágyazott származtatott ügyleteket és maguk sem származtatott ügyletek;
- c) a kibocsátásukhoz kapcsolódó releváns szerződési dokumentáció és adott esetben a tájékoztató kifejezetten utal a kielégítési sorrendben elfoglalt, e bekezdés szerinti alacsonyabb helyükre.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az e cikk (2) bekezdése a), b) és c) pontjában meghatározott feltételeknek megfelelő, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követeléseket a rendes fizetéseképtelenségi eljárást szabályozó nemzeti jogszabályaik előbbre sorolják a kielégítési sorrendben, mint a 48. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett instrumentumokból származó követeléseket.

(4) Az (5) és a (7) bekezdés sérelme nélkül, a tagállamok biztosítják, hogy a rendes fizetéseképtelenségi eljárást szabályozó nemzeti jogszabályaik a 2016. december 31-én elfogadott formájukban alkalmazandóak legyenek az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a)–d) pontjában említett szervezetek által az (EU) 2017/2399 európai parlamenti és tanácsi irányelvet (*) a nemzeti jogba átültető intézkedések hatálybalépésének időpontja előtt kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követeléseknek a rendes fizetéseképtelenségi eljárás során a kielégítési sorrendben elfoglalt helyére.

(5) Amennyiben egy tagállam 2016. december 31-ét követően, de 2017. december 28. előtt nemzeti jogszabályt fogadott el az említett nemzeti jogszabály alkalmazásának kezdőnapját követően kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követeléseknek a rendes fizetéseképtelenségi eljárás során a kielégítési sorrendben elfoglalt helyére vonatkozóan, e cikk (4) bekezdése nem alkalmazandó az említett nemzeti jogszabály alkalmazásának kezdőnapját követően kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó követelésekre, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) az említett nemzeti jogszabály értelmében, és az 1. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a)–d) pontjában említett szervezetek tekintetében a rendes, fedezetlen követeléseket a rendes fizetéseképtelenségi eljárásban a kielégítési sorrendben előbbre kell sorolni, mint az olyan fedezetlen követeléseket, amelyek a következő feltételeknek megfelelő, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származnak:
 - i. a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok eredeti szerződéses futamideje legalább egy év;
 - ii. a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok nem tartalmaznak beágyazott származtatott ügyleteket és maguk sem származtatott ügyletek; és
 - iii. a kibocsátásukhoz kapcsolódó releváns szerződési dokumentáció és adott esetben a tájékoztató kifejezetten utal a kielégítési sorrendben elfoglalt, a nemzeti jogszabály szerinti alacsonyabb helyükre;
- b) az említett nemzeti jogszabály értelmében az ezen albekezdés a) pontjában meghatározott feltételeknek megfelelő, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követeléseket a rendes fizetéseképtelenségi eljárásban előbbre kell sorolni a kielégítési sorrendben, mint a 48. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett instrumentumokból származó követeléseket.

Az (EU) 2017/2399 irányelvet a nemzeti jogba átültető intézkedések hatálybalépésének időpontjában az első albekezdés b) pontjában említett, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó fedezetlen követeléseknek a kielégítési sorrendben elfoglalt helye megegyezik az e cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában és (3) bekezdésében említett hellyel.

(6) A (2) bekezdés b) pontja és az (5) bekezdés első albekezdése a) pontjának ii. alpontja alkalmazásában azok a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, amelyek kamatozása változó, mivel valamely széleskörűen alkalmazott referencia-kamatlábtól függ, valamint azok a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, amelyek nem a kibocsátó hazai pénznemében denomináltak, feltéve, hogy a tőke, a visszafizetés és a kamatláb ugyanabban a pénznemben denominált, pusztán e jellemzőik miatt nem tekintendők beágyazott származtatott ügyletet tartalmazó, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumnak.

(7) Azok a tagállamok, amelyek 2016. december 31. előtt a rendes fizetéseképtelenségi eljárást szabályozó olyan nemzeti jogszabályt fogadtak el, amelynek értelmében az 1. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a)–d) pontjában említett szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó rendes, fedezetlen követelések a kielégítési sorrendben elfoglalt helyüket tekintve két vagy több különböző kategóriára vannak felosztva, vagy amelynek értelmében megváltozott az ilyen hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó rendes, fedezetlen követeléseknek a kielégítési sorrendben elfoglalt helye a kielégítési sorrendben azonos helyet elfoglaló minden egyéb rendes, fedezetlen követeléshez képest, előírhatják azt, hogy az említett rendes, fedezetlen követelések közül a kielégítési sorrendben a legalacsonyabb helyet elfoglaló, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a kielégítési sorrendben elfoglalt helye egyezzen meg az e cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában és (3) bekezdésében foglalt feltételeknek megfelelő követelések által elfoglalt hellyel.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2399 irányelve (2017. december 12.) a 2014/59/EU irányelvnek a fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok kielégítési sorrendben elfoglalt helye tekintetében történő módosításáról (HL L 345., 2017.12.27., 96 o.).”

2. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2018. december 29-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamok a nemzeti jogban való hatálybalépésük időpontjától kezdve alkalmazzák ezeket az rendelkezéseket.

(2) Amikor a tagállamok elfogadják az (1) bekezdésben említett rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(3) A (2) bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben az ezen irányelv hatálybalépésének időpontja előtt már hatályban levő tagállami rendelkezések összhangban vannak ezzel az irányelvvel. Ilyen esetekben a tagállamok ennek megfelelően tájékoztatják a Bizottságot.

(4) A tagállamok közlik a Bizottsággal és az Európai Bankhatósággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2020. december 29-ig felülvizsgálja a 2014/59/EU irányelv 108. cikke (1) bekezdésének alkalmazását. A Bizottság különösen azt értékeli, hogy szükség van-e további módosításokra a betétek által a fizetéseképtelenségi eljárás során a kielégítési sorrendben elfoglalt hely tekintetében. A Bizottság erről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

4. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

5. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2017. december 12-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

M. MAASIKAS

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)



Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU